

VERSION 4. november 2019

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om fremme af energibesparelser i bygninger, afskrivningsloven og ligningsloven samt ophævelse af en række love under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område

(Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer m.v.)

§ 1

I lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovbekendtgørelse nr. 881 af 23. august 2019, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2002/EU af 11. december 2018 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012, og direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28.

2) Loven indeholder bestemmelser, der har været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, EU-Tidende 2015, nr. L 241, side 1.«

2. I § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, og § 3 ændres »forbrugerne« til: »energiforbrugerne«.

3. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres »aktiviteterne« til: »aktiviteterne,«.

4. I § 1, stk. 2, nr. 3, ændres »information.« til: »information og«.

5. I § 1, stk. 2, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) fremme energibesparelser og energieffektiviseringer gennem tilskud.«

6. I § 2 a ændres »kapitel 5« til: »lovens område«.

7. Efter § 6 indsættes:

»Kapitel 3

Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer

§ 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan forud for påbegyndelse af et projekt om energibesparelser og energieffektiviseringer og efter ansøgning give tilsagn om tilskud til følgende:

- 1) Private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse samt til energimærkning anvendt til ansøgning.
- 2) Virksomheder, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse.
- 3) Virksomheder inden for produktionserhverv samt i privat handel og service, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud efter stk. 1, herunder om:

- 1) tilskudsberettigede foranstaltninger, herunder gennem udformning af en positivliste eller negativliste,
- 2) den dokumentation, der skal tilvejebringes for at kunne opnå tilsagn og for at kunne få udbetalt tilskud efter dette kapitel, herunder krav til ansøger om ekstern kvalitetssikring af ansøgningen,
- 3) tilskudsberettigede omkostninger, tilskudsprocenter, tilskuddets størrelse og beregning,
- 4) de betingelser, der skal opfyldes for at kunne opnå tilsagn om tilskud,
- 5) muligheden for at fastsætte vilkår i tilsagn og
- 6) kriterier for prioritering af ansøgninger om tilskud.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om ansøgning om tilsagn og udbetaling af tilskud, herunder om:

- 1) ansøgningsproceduren,
- 2) perioder inden for hvilke, der kan ansøges og
- 3) tilskudspuljernes størrelse pr. ansøgningsrunde.

§ 8. Det er en betingelse for udbetaling af tilskud, at projektet er gennemført og omkostninger til projektet er afholdt forud for ansøgning om udbetaling.

§ 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren gennemfører kontrol med, at reglerne i lovens kapitel 3 og regler udstedt i medfør heraf samt vilkår i tilsagn overholdes.

Stk. 2. Ministeren og personer, der er særligt bemyndiget dertil, jf. § 19, har, hvis det skønnes nødvendigt for at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrolopgaver i henhold til lovens kapitel 3 eller regler udstedt i medfør heraf, mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til fysiske installationer i virksomheder og bygninger, hvortil der er givet tilsagn om tilskud til realisering af energibesparelser eller energieffektiviseringer efter denne lov. På tilsvarende måde har ministeren

og personer, der er særligt bemyndiget dertil, adgang til virksomheders regnskaber, forretningsbøger, papirer m.v., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form.

Stk. 3. Tilsagnsmodtager og af denne bemyndigede personer skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved kontrollens gennemførelse og skal på begæring udlevere eller indsende det i stk. 2 nævnte materiale til ministeren eller personer, der er særligt bemyndiget dertil.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrol af de foranstaltninger, der ydes tilskud til efter lovens kapitel 3 eller regler udstedt i medfør heraf.

§ 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at tilsagn om tilskud efter § 7, stk. 1, bortfalder helt eller delvist, hvis

1) tilsagnsmodtageren har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller har fortiet oplysninger af betydning for ansøgningen om tilsagn eller udbetaling af tilskud,

2) betingelserne for tilskuddet eller vilkår i tilsagnet ikke længere opfyldes eller

3) tilsagnsmodtageren tilsidesætter sine pligter i medfør af § 9, stk. 3, eller regler fastsat i henhold til § 9, stk. 4, jf. § 21.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan som følge af afgørelse om helt eller delvist bortfald af tilsagn, jf. stk. 1, bestemme, at ydede tilskud skal tilbagebetales.

Stk. 3. Ministeren kan i særlige tilfælde efter ansøgning ændre det meddelte tilsagn.

8. I § 13, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »projektering«: », tjenesteydelser«.

9. I § 15, stk. 3, udgår », dog som præciseret i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 1, nr. 1«.

10. § 16, stk. 1, nr. 1, ophæves.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 1 og 2.

11. I § 21, stk. 1, indsættes efter »energiforsyningsvirksomheder,«: »tilsagnsmodtagere omfattet af kapitel 3,«.

12. I § 22, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »undlader at afgive oplysninger«: »af betydning for afgørelser truffet i henhold til lovens kapitel 3 eller«.

§ 2

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 841 af 21. august 2019 foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 75, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2002/EU af 11. december 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 210. «

2. I § 4, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, i hvilke andre tilfælde energimærkningen mister sin gyldighed.«

3. I § 12, stk. 1, ændres »energikonsulent« til: »virksomhed eller person«.

4. I § 21, stk. 1, nr. 7: udgår: »privatejede«.

5. I § 21, stk. 1, indsættes efter nr. 7 som nye numre:

»8) ved køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltning, skal sikre, at bygningen opfylder visse energikrav,

9) ved køb af bygninger eller dele af bygninger, der ikke er omfattet af nr. 8, tilskyndes til at sikre, at bygningen opfylder visse energikrav«.

Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 10 og 11.

6. I § 24, stk. 5, ændres »energikonsulenter« til: »virksomheder eller personer«.

7. I § 25, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »energikonsulenter«: » samt virksomheder, der beskæftiger dem, «.

8. Efter § 25 indsættes:

»§ 25 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, af bestemmelser fastsat i henhold til loven eller af EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder udstede regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse personer og virksomheder.

Stk. 2. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden.«

9. I § 28, *stk. 2, nr. 1*, ændres »energikonsulenter« til: »virksomheder eller personer«.

§ 3

Lov nr. 129 af 25. februar 1998 om statstilskud til produktrettede energibesparelser ophæves.

§ 4

Lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 84 af 3. februar 2000, ophæves.

§ 5

Lov nr. 3 af 3. januar 1992 om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler ophæves.

§ 6

Lov nr. 4 af 3. januar 1992 om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet ophæves.

§ 7

Lov nr. 5 af 3. januar 1992 om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme ophæves.

§ 8

Lov nr. 1050 af 23. december 1992 om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger ophæves.

§ 9

Lov nr. 420 af 1. juni 1994 om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme ophæves.

§ 10

Lov nr. 407 af 14. juni 1995 om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger ophæves.

§ 11

Lov nr. 1024 af 23. december 1998 om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet ophæves.

§ 12

I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1147 af 29. august 2019, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1729 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 44, stk. 1, nr. 4, ophæves.
Nr. 5-9 bliver herefter nr. 4-8.

§ 13

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret senest ved § 18 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 7 F, stk. 1, nr. 3, affattes således:
”3) tilskud til private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse samt til energimærkning anvendt til ansøgning efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget,«.
2. § 7 F, stk. 1, nr. 4, og 5 ophæves.
Nr. 6 og 7 bliver herefter nr. 4 og 5.
3. § 7 F, stk. 1, nr. 8, der bliver nr. 6, ophæves.
Nr. 9-11 bliver herefter nr. 6-8.
4. § 7 F, stk. 3, ophæves.

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 7, og § 13, nr. 1. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forslag til ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget (energispareloven)

2.1.1 Udvidelse og tydeliggørelse af energisparelovens formålsbestemmelse

2.1.1.1. Gældende ret

2.1.1.2. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.1.2. Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger

2.1.2.1. Gældende ret

2.1.2.1.1. Energispareordningen i forhold til bygninger

2.1.2.1.2. Abonnementsordning for varmepumper i helårshuse

2.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.1.2.2.1. Tilskudspulje til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger (bygningsspuljen)

2.1.2.2.2. Tilskudspulje til individuelle varmepumper ved skrotning af oliefyr (skrotningsordningen)

2.1.3. Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i produktionserhverv og i privat handels og service (erhvervspuljen)

2.1.3.1. Gældende ret

2.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.1.4. Præcisering af hjemmel til fastsættelse regler med henblik på at fremme energibesparelser ved offentlige institutioners m.v. køb af tjenesteydelser

2.1.4.1. Gældende ret

2.1.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.1.5. Ophævelse af ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder

2.1.5.1. Gældende ret

2.1.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2. Forslag til ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger

2.2.1. Udvidelse af hjemmel til at gøre energimærke ugyldigt

2.2.1.1. Gældende ret

2.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2.2. Pligtmæssig digital kommunikation

2.2.2.1. Gældende ret

2.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2.3. Ændring af hjemmel til at fastsætte visse energikrav ved offentlige institutioner og virksomheders m.v. indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftaler

2.2.3.1. Gældende ret

2.2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2.4. Indsættelse af hjemmel til fastsættelse af visse energikrav ved offentlige institutioner og virksomheders m.v. køb af bygninger inden for den statslige forvaltning og til at tilskynde andre statsinstitutioner til at købe bygninger, der opfylder visse energikrav

2.2.4.1. Gældende ret

2.2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.3. Lov under Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets ressort, der foreslås ophævet

2.3.1. Lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser

2.3.1.1. Gældende ret

2.3.1.2. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.3.2. Lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder

2.3.2.1. Gældende ret

2.3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.3.3. Lov om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler

2.3.3.1. Gældende ret

2.3.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.3.4. Lov om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet

2.3.4.1. Gældende ret

2.3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.3.5. Lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme

2.3.5.1. Gældende ret

2.3.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.3.6. Lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger

2.3.6.1. Gældende ret

2.3.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.3.7. Lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme

2.3.7.1. Gældende ret

2.3.7.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.3.8. Lov om statstilskud til omstilling til elopvarmede bygninger

2.3.8.1. Gældende ret

2.3.8.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.3.9. Lov om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet.

2.3.9.1. Gældende ret

2.3.9.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.4. Forslag til konsekvensændringer i afskrivningsloven og ligningsloven

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

7. Miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en udmøntning af energiaftalen af 29. juni 2018 (i det følgende benævnt energiaftalen af 2018), som er indgået mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti.

Lovforslaget indeholder således forslag til ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovbekendtgørelse nr. 881 af 23. august 2019 (i det følgende benævnt energispareloven).

Med energiaftalen af 2018 er der enighed om ikke at forlænge den nuværende energispareordning, der udløber i 2021. I henhold til energiaftalen af 2018 indføres i stedet ”en markedsbaseret tilskudspulje i 2021-2024, som målrettes besparelser i procesenergi i industri- og serviceerhverv og energiforbrug i bygninger. Puljen udmøntes via udbud, hvor aktører byder ind med en given mængde besparelser til en given pris. Der fastsættes et årligt loft for puljen på 500 mio. kr. (2018-priser) samt et tilskudsloft. Af den samlede pulje målrettes 200 mio. kr. til energibesparelser i bygninger. For besparelser i erhverv gælder det, at der kan søges om tilskud til projekter, hvor over 50 pct. af besparelserne findes inden for procesenergi. Indsatsen skal indrettes, så der sikres så høj additionalitet som mulig.”

Efter folketingsvalget den 5. juni 2019 blev de principper for udmøntning af energiaftalen af 2018, som ligger til grund for lovforslaget, for så vidt angår puljen på 500 mio. kr. årligt, på møde den 26. september 2019 forelagt forligskredsen, der tilsluttede sig principperne. I forhold til at opnå så høj additionalitet som muligt målrettes støtten energibesparelser, der ikke ville være blevet gennemført eller gennemført i et mindre omfang i fravær af et tilskud.

Det fremgår endvidere af energiaftalen af 2018, at ”parterne ønsker at udfase oliefyr og i stedet fremme brugen af individuelle varmepumper til opvarmning af bygninger uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet.” Videre fremgår, at der derfor ”etableres en pulje i 2021- 2024 på 20 mio. kr. årligt med tilskud til installation af individuelle varmepumper i forbindelse med skrotning af oliefyr.”

For at kunne udmønte energiaftalen af 2018 skal der tilvejebringes et nyt hjemmelsgrundlag for at kunne iværksætte tilskudsordninger med det formål at fremme energibesparelser og energieffektivisering. Da energispareloven i dag ikke indeholder hjemmel til at kunne yde tilskud, foreslås loven ændret, herunder lovens formålsbestemmelse udvidet.

Energiaftalen af 2018, som er grundlag for lovforslaget for så vidt angår energieffektiviseringer og energibesparelser, udløber ved udgangen af 2024. Den foreslåede hjemmel er udformet således, at den også vil kunne anvendes til udmøntning af fremtidige tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer. Sådanne fremtidige ordninger vil dog også skulle være forenelige med de statsstøtteretlige krav.

Endvidere foreslås der indsat enkelte ændringer i energispareloven og lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 841 af 21. august 2019, for at tilpasse visse bestemmelser i lovene, der udgør hjemmel til implementering af direktivforpligtelser, således at hjemmel til at gennemføre direktivets forpligtelser udtrykkeligt fremgår af lovgivningen.

Herudover foreslås det at etablere hjemmel i lov om fremme af energibesparelser i bygninger til at kunne fastsætte regler om at gøre energimærket ugyldigt i bestemte tilfælde, hvor en berigtigelse ikke vil være tilstrækkeligt retvisende, samt at indsætte hjemmel til at kunne fastsætte regler om, at kommunikation skal ske digitalt.

Desuden indeholder lovforslaget ud fra et ønske om regelsanering forslag om ophævelse af en række forskellige love, som tidligere har hjemlet specifikke tilskudsordninger til energibesparelser m.v. Disse love vurderes derfor at have udtjent deres formål og foreslås ophævet som led i en regelsanering på området.

Endelig foreslås, at tilskud til private boligejere bliver fritaget for beskatning. Desuden foreslås en række ændringer i skattelovgivningen som følge af de foreslåede ændringer i energispareloven og ophævelsen af en række tilskudslove.

De foreslåede tilskudsordninger vil i vid udstrækning udgøre statsstøtte og vil skulle godkendes af, henholdsvis anmeldes til Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Kommissionens statsstøtteregler. Der henvises i øvrigt til lovforslagets kapitel 8 om forholdet til EU-retten.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forslag til ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget (energispareloven)

2.1.1. Udvidelse og tydeliggørelse af energisparelovens formålsbestemmelse

2.1.1.1. Gældende ret

Den gældende energisparelov har i henhold til § 1, stk. 1, til formål at fremme energibesparelser og energieffektivisering hos energiforbrugere i overensstemmelse med klima- og miljømæssige hensyn og hensyn til forsyningssikkerhed og samfundsøkonomi. Besparelsesindsatsen skal medvirke til at opfylde såvel nationale som internationale energi- og miljøpolitiske målsætninger og rammer for energibesparelsesindsatsen. Loven indeholder ikke hjemmel til at yde tilskud til disse energibesparende og energieffektiviserende foranstaltninger.

I forhold til tilgrænsende lovgivning er der en grænseflade mellem energispareloven og lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 841 af 21. august 2019 (i det følgende benævnt lov om fremme af energibesparelser i bygninger). Lov om fremme af energibesparelser i bygninger har til formål at fremme energibesparelser og øge effektiviteten inden for al anvendelse af energi i bygninger og øge andelen af energi fra vedvarende energikilder. Herudover har loven til formål at medvirke til at reducere vandforbruget i bygninger. Selvom lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder reguleringen af energibesparelser m.v. i bygninger, indeholder den ikke hjemmel til at yde tilskud.

2.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har overvejet, i hvilken lovmæssig sammenhæng, der kan foreslås et hjemmelsgrundlag for at kunne yde tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer.

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder ikke hjemmel til at yde tilskud, mens energispareloven tidligere har indeholdt hjemmel til at yde tilskud til projekter og demonstrationsprogrammer og til aktiviteter, der havde til formål at bidrage til at fremme realiseringen af omkostningseffektive energibesparelser gennem kampagner, videnformidling, markedsintroduktion og udvikling og formidling af standardiserede energibesparende produkter og løsninger. Hjemlen blev indført ved ændring til loven, jf. lov nr. 1516 af 27. december 2009, hvor ”Center for Energibesparelser” blev etableret i et selvstændigt kapitel 3 i loven, som skulle bidrage til fremme af energibesparelser og varetage de generelle energispareopgaver. Ved lov om ændring af lov om fremme af energibesparelser, jf. lov nr. 574 af 18. juni 2012, blev bl.a. lovens kapitel 3 ophævet og ”Center for Energibesparelser” dermed nedlagt som følge af Energiaftalen af 22. marts 2012 om den danske energipolitik 2012-2020, hvorefter en række konkrete tiltag, som blev gennemført af ”Center for Energibesparelser”, blev omprioriteret.

Da energispareloven tidligere har indeholdt hjemmel til tilskud til energibesparelser, som dengang dog fokuserede på kampagner m.v., foreslås, at energisparelovens bestemmelse fremover tydeligt angiver, at den også omfatter hjemmel til at kunne yde tilskud til energibesparelser og energieffektivisering for at kunne fremme lovens målsætninger, herunder gennem tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, til produktionserhverv og i privat handel og service.

Samtidig benyttes lejligheden til at foreslå en præcisering af, at loven omfatter energibesparelser og energieffektiviseringer hos energiforbrugere, hvilket er mere retvisende end den nuværende formulering ”hos forbrugere” i lovens § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1, og § 3.

Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger og virksomheder foreslås derfor hjemlet ved den foreslåede ændring af energispareloven. Med en udtrykkelig udvidelse af energisparelovens formålsbestemmelse til også at omfatte tilskud vil det være tydeligt, at tilskudshjemlen også for så vidt angår bygninger henhører under energispareloven.

2.1.2. Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger

2.1.2.1. Gældende ret

Der er i dag og frem til udgangen af 2020 mulighed for økonomisk understøttelse af energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, jf. afsnittene 2.1.2.1.1. og 2.1.2.1.2. nedenfor.

2.1.2.1.1. Energispareordningen i forhold til bygninger

Den gældende energispareordning bygger på en særlig regulering, hvor net- og distributionsselskaber (forsyningsselskaber) forpligtes til at sikre realiseringen af energibesparelser for at bidrage til

målet om at nedbringe energiforbruget i overensstemmelse med nationale og EU-målsætninger, herunder gennem energispareprojekter i bygninger.

I 1999 blev det indført i lov om elforsyning, at elselskaberne skulle fremme energibesparelser, herunder udføre energirådgivning, information m.v., jf. lov nr. 375 af 2. juni 1999. I 2000 blev tilsvarende bestemmelser indført i lov om naturgasforsyning, jf. lov nr. 449 af 31. maj 2000, og i lov om varmforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000. Disse bestemmelser indeholder ikke mål for årlige energibesparelser.

Den nuværende model for regulering af energispareforpligtelsen stammer fra 2006. Her blev der ved lov nr. 520 af 7. juni 2006 foretaget en række ændringer i bl.a. lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning. Ændringerne var en opfølgning af en politisk aftale fra juni 2005 om den fremtidige energispareindsats. Ændringerne betød, at net- og distributionsvirksomhederne fik konkrete energispareforpligtelser med årlige sparemål. Forsyningsselskabernes forpligtelse til at gennemføre energibesparelser fremgår i dag af § 22, stk. 1, nr. 5, i lov om elforsyning, af § 14, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning og af § 28 b, stk. 1, i lov om varmforsyning. Disse bestemmelser indeholder ikke konkrete mål for årlige energibesparelser. Af disse bestemmelser fremgår således, at net- og distributionsvirksomheder ”skal sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser”, der gennemføres ved konkrete energispareprojekter. Energispareordningen er tariffinansieret ud fra et hvile-i-sig-selv-princip, som indebærer, at energiselskaberne kan få dækket alle deres omkostninger til energispareindsatsen hos deres energiforbrugere.

Lovændringerne blev fulgt op af energispareaftalen af 22. august 2006 mellem transport- og energiministeren og el-, naturgas- og oliebrancherne. Denne energispareaftale fra 2006 er siden blevet afløst af energispareaftalerne fra 2009 og 2012 og senest af den nu gældende energispareaftale fra 2016. Aftalerne fra 2009, 2012 og 2016 omfatter også fjernvarmebranchen. Aftalen med energiselskaberne er en såkaldt offentligretlig aftale, som bl.a. er karakteriseret ved, at aftalen er indgået til delvis erstatning for offentligretlig regulering. Det er desuden karakteristisk for en offentligretlig aftale, at det offentlige i et vist omfang typisk vil kunne følge op på aftalevilkårene.

Som følge af lovændringerne, jf. lov nr. 520 af 7. juni 2006, fremgår det ligeledes af de nævnte forsyningslove, at ministeren kan udstede regler, som regulerer energispareindsatsen. Adgangen til at udstede en bekendtgørelse blev anvendt i 2006, hvor bekendtgørelse om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder (energisparebekendtgørelsen) trådte i kraft. Bemyndigelserne er i dag udmøntet i bekendtgørelse nr. 864 af 26. august 2019 om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder, hvor disse forpligtes til realisering af energibesparelser i slutforbruget, som ikke ville være blevet realiseret uden net- og distributionsvirksomhedernes indsats. Herudover indeholder bekendtgørelsen regler om net- og distributionsvirksomhedernes dokumentations- og opgørelsesmetoder samt krav til samarbejdet om energispareaktiviteter og net- og distributionsvirksomhederne, suppleret med krav til de virksomheder, der vælger at være uden for samarbejdet og aftalen.

Den reguleringsmodel, som anvendes i Danmark, er i overensstemmelse med EU-reglerne, der følger af Energieffektivitetsdirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25.

oktober 2012 om energieffektivitet m.v. Direktivet indeholder en række minimumskrav til medlemsstaternes energibesparelser, herunder krav til ordninger for energispareforpligtelser og de mulige politiktiltag, som medlemsstaterne kan anvende for at opfylde deres forpligtelser til at opnå energibesparelser, jf. direktivets artikel 7.

Af direktivets artikel 7, stk. 9, litra c), fremgår, at sådanne politiktiltag bl.a. kan omfatte ”regler eller frivillige aftaler, der fører til anvendelse af energieffektiv teknologi eller energieffektive teknikker og har den virkning, at de reducerer energiforbruget i slutanvendelserne”.

Energieffektivitetsdirektivet er bl.a. gennemført ved udstedelse af energisparebekendtgørelsen, som er blevet notificeret til Europa-Kommissionen.

2.1.2.1.2. Abonnementsordning for varmepumper i helårshuse

Ud over net- og distributionsselskabernes energispareforpligtelse og støtte til energispareprojekter gennem energispareordningen ydes der frem til udgangen af 2020 gennem en abonnementsordning tilskud til varmepumper til bygningsopvarmning i helårshuse. Der er tale om varmepumper til hel eller delvis erstatning af eksisterende fossilt baserede opvarmningssystemer, som er registreret i BBR.

Der har været udbetalt tilskud i henhold til bekendtgørelse nr. 807 af 23. juni 2016 om tilskud til nye forretningskoncepter for varmepumper med hjemmel i akt nr. 109 af 15. juni 2016. Hjemlen er siden videreført i de fortløbende finanslove som tekstanmærkning nr. 120 ad 29.11.07 og 29.24.18.

Bekendtgørelse nr. 807 af 23. juni 2016 om tilskud til nye forretningskoncepter for varmepumper er fastsat som et led i udmøntningen af Aftale om den danske energipolitik 2012-2020.

Abonnementsordningen er baseret på en varmeløsning, hvor en virksomhed (energitjenesteleverandøren) påtager sig ejerskabet og ansvaret for installationen, vedligeholdelsen og driften af varmepumpen, mens boligejeren betaler et engangsbeløb for tilslutning samt en løbende fast betaling og en betaling for den leverede varme. Den enkelte varmekunde undgår derved en stor investering, usikkerhed om varmeøkonomi, teknisk valg af varmepumpemodell og vedligehold.

Støtten ydes til delvis dækning af fire energitjenesteleverandørers omkostninger til indkøb af varmepumper, der installeres hos tredjepart, dvs. energitjenesteleverandørerne kan ikke modtage tilskud til varmepumper, der installeres hos dem selv.

Støtten er givet på baggrund af en offentlig indkaldelse af ansøgninger og efterfølgende tilsagn er blevet prioriteret efter en objektiv pointmodel med vægt på kriterier, der skal understøtte udbredelsen af forretningskonceptet.

Ordningen udløber med udgangen af 2020.

2.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er med energiaftalen af 2018 indgået aftale om ikke at forlænge den nuværende energispareordning, der udløber med udgangen af 2020, men i stedet etablere en tilskudspulje til energibesparelser målrettet bygninger, der er beskrevet nedenfor under afsnit 2.1.2.2.1. Endvidere etableres der i medfør af energiaftalen af 2018 en støttepulje til individuelle varmepumper ved skrotning af oliefyrr, den såkaldte skrotningsordning beskrevet nedenfor under afsnit 2.1.2.2.2. Under afsnit 2.1.3. beskrives udmøntningen af tilskudspuljen, der følger af energiaftalen af 2018 for så vidt angår tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i produktionserhverv og i privat handel og service.

2.1.2.2.1. Tilskudspulje til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger (bygningsspuljen) Det fremgår af energiaftalen, at der skal foretages en modernisering af energispareindsatsen med henblik på at forøge indsatsens effekt og målrette indsatsen til områder, hvor energieffektiviseringer giver større nytte for forbrugerne og samfundet end i dag. Som led i udmøntningen af energiaftalen af 2018 foreslås det at indføre en tilskudspulje, hvor 200 mio. kr. årligt (2018-priser) i perioden 2021-2024 målrettes energibesparelser i bygninger, og som i lovforslaget benævnes bygningspuljen.

Med lovforslaget foreslås det derfor, at bygningspuljen udmøntes som en konkurrencebaseret tilskudsordning, der fremmer størst energibesparelse pr. m² i helårsboliger. Det foreslås, at tilskudsordningen målrettes bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse. Ved afgrænsningen af de bygninger, der betragtes som helårsbeboelse foreslås det, at der tages udgangspunkt i den systematik, der fremgår af Bygnings- og Boligregistret, jf. bekendtgørelse nr. 1010 af 24. oktober 2012 om ajourføring af Bygnings- og Boligregistret med senere ændringer. Ligeledes foreslås det, at der i forhold til støtteberettigede tilskudsmodtagere som udgangspunkt lægges de oplysninger til grund, der fremgår af registreret i Bygnings- og Boligregistret om ejerforhold.

Ordningen foreslås afgrænset, således at erhvervsbygninger og offentlige bygninger ikke vil falde ind under ordningens anvendelsesområde. Afgrænsningen i forhold til erhvervsbygninger begrundes med, at ejere af erhvervsbygninger forventes at kunne ansøge om tilskud under den foreslåede erhvervspulje, hvis over 50 pct. af energibesparelserne i henhold til energiaftalen af 2018 findes inden for procesenergi, jf. nedenfor under afsnit 2.1.3.2. Offentlige bygninger foreslås ikke at skulle omfattes af ordningen, herunder med henvisning til, at statslige institutioner er underlagt energikrav, der følger af cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner og kommuners og regioners låneadgang gennem kommunekredit.

Ordningen vil endvidere målrettes de energimæssigt mest ineffektive bygninger og bygningsdele og derved prioritere omfattende, såkaldt dybe renoveringer. Som led heri foreslås det med ordningen, at der alene ydes tilskud til de renoveringsprojekter, der er baseret på tiltag, der fremgår af en særligt udarbejdet liste (positivliste) og som vurderes at fremme højst mulig additionalitet og store energibesparelser.

Endvidere foreslås de støttede energirenoveringsprojekter at blive afgrænset, således at de kun vil omfatte projekter over et fastlagt minimumsstøtteniveau, herunder for at fremme højst mulig additionalitet og reducere antallet af støttede energirenoveringsprojekter, der fører til små energibesparelser. Der vil kunne fastsættes supplerende kriterier, som f.eks. om CO₂ reduktion.

Ordningen foreslås udmøntet som en konkurrencebaseret tilskudsmodel, hvor der foretages en prioritering af ansøgningerne ud fra projektets samlede energibesparelser pr. m² opvarmet boligareal, således at de projekter, der opnår de største energibesparelser, får prioritet forud for dem med mindre besparelser.

Der lægges med ordningen endvidere op til, at der vil være flere ansøgningsrunder hvert år. Hyppigheden af ansøgningsrunder skal tage hensyn til, at bygningsejere skal have mulighed for at ansøge relativt hyppigt, samt hensyn til administration af ordningen. Tilskudsordningen vil blive tilrettelagt med henblik på at gøre det enkelt for bygningsejere at ansøge om tilskud, korte sagsbehandlingstider, samt få et overblik over, hvad der kan søges om tilskud til. Ansøgning vil som udgangspunkt ske digitalt.

For så vidt angår dokumentationskrav vil der blive fastsat nærmere krav om, at der ved ansøgning, til brug for sagens behandling, kan dokumenteres, at projekterne ved energirenoveringen gennemføres som forudsat i ordningen, herunder som fastsat i ordningens positivliste. Påkrævet dokumentation vil bl.a. kunne omfatte tro og loveerklæringer, fakturaer for gennemførte energirenoveringsprojekter. Endvidere vil det ved ordningens administration blive taget afsæt i den pågældende bygningsenergimærkning, som udarbejdet i overensstemmelse med regler i eller fastsat i medfør af regler i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Udgifter til udarbejdelse af energimærker, der foreslås lagt til grund som dokumentation for overholdelse af tilskudsordningens krav vedrørende de tilskudsberettigede energirenoveringstiltag, vil dog for visse bygningsejere, herunder ejere af enfamiliehuse, kunne udgøre et relativt stort beløb set i forhold til tilskuddet til den udførte renovering. Derfor lægges der med tilskudsordningen op til, at der skal kunne ydes tilskud hertil. Der henvises til lovforslagets specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7, for så vidt angår forslag til § 7, stk. 1, nr. 1, i energispareloven.

Idet tilskudsordningens effekt afhænger af, at bygningsejere og interessenter har kendskab til ordningen, vil de blive søgt inddraget i forbindelse med tilskudspuljens udmøntning og der vil blive etableret partnerskaber med centrale aktører. På finansloven forventes at være hjemmel til at anvende en mindre del af tilskudspuljens midler til understøttende aktiviteter. Disse midler forventes bl.a. anvendt til målrettet information til bygningsejere, kampagneaktiviteter, samarbejde og partnerskaber med relevante parter, herunder brancheforeninger, forsyningsselskaber og kommuner, samt udvikling af simple værktøjer, som kan anvendes understøttende.

Tilskudsordningen forventes at indeholde elementer af statsstøtte, og da der kun vil blive ydet tilskud til bestemte projekter, der er baseret på tiltag, der fremgår af en positivliste, kan ordningen endvidere udgøre en skjult handelshindring. Der vil således ved positivlistens udarbejdelse skulle tages højde for de regler, der gælder for tekniske handelshindringer på det indre marked inden for rammerne af informationsproceduredirektivet. Der henvises til lovforslagets afsnit 8 om forholdet til EU-retten.

Energiaftalen af 2018, som er grundlag for lovforslaget for så vidt angår energibesparelser og energieffektivisering, udløber ved udgangen af 2024. Hvis der fremover indgås politiske aftaler om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer, herunder om finansiering heraf, foreslås hjemlen at kunne anvendes til udmøntning af den til enhver tid foreliggende politiske aftale. Dette kan være til udmøntningen af fremtidige energiaftaler, nationale klimaplaner el.lign. Dog vil det skulle sikres, at sådanne fremtidige ordninger også er forenelige med de statsstøtteretlige krav.

2.1.2.2.2. Tilskudspulje til individuelle varmepumper ved skrotning af oliefyr (skrotningsordningen)

Der er med energiaftalen af 2018 indgået aftale om at fremme brugen af varmepumper ved udfasningen af oliefyr til opvarmning af bygninger uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet. I henhold til energiaftalen af 2018 indføres skrotningsordningen, som er en pulje i 2021-2024 på 20 mio. kr. årligt (2018-priser) med tilskud til installation af individuelle varmepumper i forbindelse med skrotning af oliefyr.

Det foreslås, at tilskudsmodellen udmøntes som en abonnementsordning, der bygger videre på erfaringerne fra den nuværende abonnementsordning, som udløber med udgangen af 2020. Abonnementsordningen er den model, der forventes at medføre den højeste additionalitet og dermed størst effekt af tilskudsmidlerne. Med henblik på at en opnå geografisk udbredelse af ordningen, som samtidig er fleksibel for virksomhederne, forventes en del af puljens midler reserveret til de enkelte regioner.

Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet har efter indgåelsen af energiaftalen af 2018 konkretiseret udmøntningen af initiativet med henblik på at opnå så høj additionalitet for udmøntningen af puljen som mulig. Det er tanken, at skrotningsordningen baseres på en varmeløsning, hvor en virksomhed (energitjenesteleverandøren) påtager sig ejerskabet og ansvaret for installationen, vedligeholdelsen og driften af varmepumpen, mens boligejeren betaler et engangsbeløb for tilslutning og derefter et fast abonnement samt en betaling for den leverede varme. Den enkelte varmekunde undgår derved en stor investering, usikkerhed om varmeøkonomi, teknisk valg af varmepumpemodell samt drift og vedligehold.

Med den foreslåede skrotningsordning reduceres initialomkostningen hos energiforbrugeren, som i 2019-tal antages at udgøre mellem 90.000 og 150.000 kr. til køb og installation af en varmepumpe. De stadig aktive oliefyr er hovedsageligt placeret i tyndere befolkede områder som ofte oplever lave ejendomsværdier. Her kan lånefinansiering, der gives med sikkerhed i ejendommen, og som optages til brug for indkøb og installation af varmepumpen, være vanskelig at opnå. Denne barriere vil blive reduceret med abonnementsordningen. Abonnementsordningen vil også fremme en effektiv installation af varmepumperne og dermed en optimering af virkningsgraden, idet energileverandørens økonomisk rentabilitet afhænger af, at varmepumpen drives effektivt.

Med henblik på at opnå så mange konverteringer af oliefyr til varmepumper som muligt er det besluttet, at tilskudsmidlerne tildeles i en konkurrencebaseret model, hvor en række prækvalificerede virksomheder kan opnå tilsagn i takt med antallet af abonnenter, der tegnes. Det samlede tilsagn

for den enkelte energitjenesteleverandør vil derfor være afhængigt af antallet af kontrakter med energiforbrugerne. Da tilsagnene således ikke er reserverede til de enkelte energitjenesteleverandører, vil der være tale om, at energitjenesteleverandørerne konkurrerer om de tilsagn, der er til rådighed. En energitjenesteleverandør, som ønsker at kunne opnå tilskud til levering af varmepumper på abonnement, vil skulle ansøge om at blive prækvalificeret. Herefter foretages en vurdering af, om energitjenesteleverandøren opfylder betingelser, vilkår og kriterier for ordningen, hvorefter der træffes afgørelse om, hvorvidt energitjenesteleverandøren kan blive prækvalificeret. Prækvalificeringen svarer til at blive forhåndsgodkendt til at kunne opnå tilsagn fra tilskudspuljen for konkrete projekter om skrotning af oliefyr mod installation af varmepumper på abonnement. Prækvalificering vil ikke betyde, at energitjenesteleverandøren har krav på en andel af tilskudsmidlerne, men den er en forudsætning for at kunne søge om konkrete tilsagn inden for tilskudspuljen. Formålet med prækvalifikationen er at identificere leverandører, der har kompetencer og risikovilligt kapital, samt et tilstrækkeligt set up til effektivt at installere varmepumper på abonnement.

Når en energitjenesteleverandøren er blevet prækvalificeret, vil energitjenesteleverandøren kunne indgå kontrakter med oliefyrsejere om leverance af varmepumper på abonnement. Efter kontraktindgåelse mellem oliefyrsejeren og energitjenesteleverandøren ansøger energitjenesteleverandøren om tilsagn, og kontrakten mellem oliefyrsejeren og energitjenesteleverandøren vil være betinget af, at energitjenesteleverandøren opnår konkret tilsagn. Når tilsagnet er givet til energitjenesteleverandøren til den enkelte konvertering fra oliefyr til varmepumper på abonnement, vil energitjenesteleverandøren kunne foretage installationen af varmepumpen. Tilsagnet er betinget af, at konverteringen opfylder ordningens betingelser og vilkår, samt at der er midler til rådighed i puljen. Udbetaling af tilskud vil ske ved indsendelse af dokumentation for konverteringen.

Det er således energitjenesteleverandøren, der er tilskudsmodtager, idet tilskuddet ydes til energitjenesteleverandørens indkøb af varmepumpen. Det forventes, at virksomheder løbende vil kunne ansøge om at blive prækvalificeret.

Tilskudsmidlerne opdeles i henholdsvis en tilskudspulje, som ikke er geografisk reserveret, og en pulje til de enkelte regioner. Udbetalingen af tilskudsmidlerne vil først foregå fra de reserverede regionale puljemidler, og når en regionalt reserveret andel er opbrugt, vil fremtidige udbetalinger i den pågældende region foregå fra den tilskudspulje, som ikke er geografisk reserveret. På den måde vil størstedelen af tilskudsmidlerne have mulighed for at blive brugt, hvor efterspørgslen er størst, mens der sikres, at en mindre andel af tilskudsmidlerne vil være reserveret til hver region.

Da ordningen skal fremme brugen af varmepumper ved skrotning af oliefyr i bygninger uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet, foreslås det, at skrotningsordning vil kunne tilbydes helårshuse, samt sommerhuse, som lovligt anvendes som helårshuse, samt helårshuse med liberalt erhverv, så længe bygningerne er uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet.

Den foreslåede tilskudsordning vil udgøre statsstøtte og skal anmeldes til Europa-Kommissionen i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler. Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 8 om forholdet til EU-retten.

Energiaftalen af 2018, som er grundlag for lovforslaget for så vidt angår energieffektivisering og energibesparelse, udløber ved udgangen af 2024. Hvis der fremover indgås politiske aftaler om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer, herunder om finansiering heraf, foreslås hjemlen at kunne anvendes til udmøntning af den til enhver tid foreliggende politiske aftale. Dette kan være til udmøntningen af fremtidige energiaftaler, nationale klimaplaner el.lign. Dog vil det skulle sikres, at sådanne fremtidige ordninger også er forenelige med de statsstøttereftlige.

2.1.3. Tilskud til energibesparelser og energieffektivisering i produktionserhverv og i privat handel og service (erhvervspuljen)

2.1.3.1. Gældende ret

Den gældende energispareordning bygger på en særlig regulering, hvor net- og distributionsvirksomheder inden for el, fjernvarme og naturgas forpligtes til at sikre realiseringen af energibesparelser for at bidrage til målet om at nedbringe energiforbruget i overensstemmelse med nationale og EU-målsætninger for 2020, herunder gennem energispareprojekter til procesenergi i industri- og serviceerhverv.

Net- og distributionsvirksomhedernes energispareforpligtelser blev indført i de såkaldte forsyningslove i 2006, og den gældende energispareordning og den gældende energisparebekendtgørelse er udførligt beskrevet ovenfor under afsnit 2.1.2.2.1. Hovedprincippet er, at forsyningselskaberne ”skal sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser”, der gennemføres ved konkrete energispareprojekter. Energispareordningen er finansieret ud fra et hvile-i-sig-selv-princip, som indebærer, at energiselskaberne kan få dækket alle deres omkostninger til energispareindsatsen hos deres energiforbrugere.

Energispareaftalen fra 2012, og senest den nu gældende energispareaftale fra 2016, er en såkaldt offentligretlig aftale, som bl.a. er karakteriseret ved, at aftalen er indgået til delvis erstatning for offentligretlig regulering.

Som følge af lovændringerne, jf. lov nr. 520 af 7. juni 2006, kan ministeren udstede regler, som regulerer energispareindsatsen. Adgangen til at udstede en bekendtgørelse blev anvendt i 2006, hvor energisparebekendtgørelsen trådte i kraft. Bemyndigelserne er i dag udmøntet i bekendtgørelse nr. 864 af 26. august 2019 om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder, hvor disse forpligtes til realisering af energibesparelser i slutforbruget, som ikke ville være blevet realiseret uden net- og distributionsvirksomhedernes indsats. Herudover indeholder bekendtgørelsen regler om net- og distributionsvirksomhedernes dokumentations- og opgørelsesmetoder samt krav til samarbejdet om energispareaktiviteter og net- og distributionsvirksomhederne, suppleret med krav til de virksomheder, der vælger at være uden for samarbejdet og aftalen.

Den reguleringsmodel, som anvendes i Danmark, er i overensstemmelse med EU-reglerne, der følger af Energieffektivitetsdirektivet, jf. Europa-parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet m.v. Direktivet indeholder en række minimumskrav til medlemsstaternes energieffektiviseringer, herunder en række krav til ordninger for energiforpligtelser og de mulige politiktiltag, som medlemsstaterne kan anvende.

Af direktivets art. 7, stk. 9, litra c), fremgår, at sådanne politiktiltag bl.a. kan omfatte ”regler eller frivillige aftaler, der fører til anvendelse af energieffektiv teknologi eller energieffektive teknikker og har den virkning, at de reducerer energiforbruget i slutanvendelserne”.

Energieffektivitetsdirektivet er bl.a. gennemført ved udstedelse af energisparebekendtgørelsen, som er blevet notificeret til Europa-Kommissionen.

2.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I henhold til energiaftalen af 2018 foreslås ”en markedsbaseret tilskudspulje i 2021-2024, som målrettes besparelser i procesenergi i industri- og serviceerhverv og energiforbrug i bygninger”. Det fremgår således af energiaftalen af 2018, at der skal etableres en markedsbaseret tilskudspulje med et loft på 500 mio. kr. årligt (2018-priser), hvor 200 mio. kr. årligt målrettes energibesparelser i bygninger (bygningsspuljen), og 300 mio. kr. årligt målrettes procesenergi i industri- og serviceerhverv, der i det følgende betegnes erhvervspuljen.

Det fremgår af energiaftalen af 2018, at der skal foretages en modernisering af energispareindsatsen med henblik på at forøge indsatsens effekt og målrette indsatsen til områder, hvor energieffektiviseringer er mere nyttige for forbrugerne og samfundet end i dag.

Med lovforslaget foreslås det derfor, at erhvervspuljen udmøntes som en konkurrencebaseret tilskudsmodel, hvor slutbrugerne (de omfattede virksomheder) ansøger om tilskud på baggrund af konkrete energispareprojekter. Projekterne vil konkurrere om de midler, der er afsat til puljen ud fra et primært tildelingskriterium om færrest støttemidler per sparet kWh over projektets (energibesparelsernes) levetid med henblik på at opnå flest mulige besparelser for puljemidlerne. Der kan fastsættes sekundære tildelingskriterier, som eksempelvis størrelsen af den samlede besparelse, besparelsernes levetid eller fortrængt CO₂ over projektets levetid, der vil kunne anvendes i tilfælde af eksempelvis prislighed mellem to eller flere projekter.

I henhold til energiaftalen af 2018 kan der søges om tilskud til projekter, hvor over 50 pct. af besparelsen findes i procesenergi. Ved procesenergi forstås som udgangspunkt den andel af virksomhedens energiforbrug, der ikke anvendes til rumopvarmning, opvarmning af brugsvand eller til komfortkøling. Virksomheders procesenergiforbrug er generelt pålagt lave afgifter sammenlignet med øvrigt energiforbrug. Der er dermed som udgangspunkt et mindsket økonomisk incitament til at gennemføre energibesparende tiltag i procesenergi. Denne barriere søger erhvervspuljen at overkomme. Erhvervspuljen skal som udgangspunkt kunne gives tilskud til energispareprojekter i momsregistrerede virksomheder inden for produktionserhvervene for landbrug, skovbrug, gartneri, fiskeri og fremstillingsvirksomheder samt desuden i bygge- og anlægsvirksomheder, engroshandel, detailhandel og privat service. Indsatsen rettes som udgangspunkt mod besparelser i alle anvendelser af alle energiformer i de ovenfor nævnte sektorer, dvs. fossile brændsler, fjernvarme, el og vedvarende energiformer. I forbindelse med konverteringer, herunder også fra fossile brændsler til vedvarende energi, kan der udelukkende medregnes en eventuel energibesparelse i forbindelse med konverteringen.

Ordningen foreslås afgrænset, således at offentlige virksomheder, tiltag inden for transportområdet eller i kollektiv energiforsyning og energikonvertering ikke vil falde ind under ordningens anvendelsesområde. Denne afgrænsning skal sikre, at der ikke ydes støtte til områder, der enten er underlagt krav om opnåelse af energibesparelser i henhold til Energieffektiviseringsdirektivet eller til områder, hvor effektiviseringer sikres via andre tiltag.

Med forslaget vil der være mulighed for gennem en såkaldt negativliste at undtage visse aktiviteter fra at kunne få tilsagn om tilskud på baggrund af blandt andet erfaringer fra den eksisterende energispareordning. Dette vil bl.a. skulle kunne understøtte og sikre, at det vil være muligt at undtage besparelser på de områder, hvor der er ringe mulighed for på tilstrækkelig vis at kontrollere eller dokumentere projekterne, herunder eksempelvis energiforbruget før projektets påbegyndelse (før-situationen). Endvidere vil der kunne undtages projekttyper, hvor den teknologiske udvikling gør, at additionaliteten af besparelserne vil være lav.

Midlerne i puljen udbydes i en eller flere årlige runder. Hyppigheden af udbudsrunder skal både tage hensyn til, at afviste ansøgere skal have mulighed for, inden for en overskuelig tidshorisont, at søge igen, evt. med en revideret ansøgning, samt ud fra hensyn til administrationen af ordningen. Der vil blive fastlagt klare kriterier og krav for realisering, opgørelse og indberetning af besparelserne, jf. de specielle bemærkninger.

Den foreslåede støtteordning vil udgøre statsstøtte og skal godkendes af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler. Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 8 om forholdet til EU-retten.

Energiaftalen af 2018, som er grundlag for lovforslaget for så vidt angår energibesparelser og energieffektiviseringer, udløber ved udgangen af 2024. Hvis der fremover indgås politiske aftaler om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer, herunder om finansiering heraf, foreslås hjemlen at kunne anvendes til udmøntning af den til enhver tid foreliggende politiske aftale. Dette kan være til udmøntningen af fremtidige energiaftaler, nationale klimaplaner el.lign. Dog vil det skulle sikres, at sådanne fremtidige ordninger også er forenelige med de statsstøtteretlige krav.

2.1.4. Præcisering af hjemmel til fastsættelse regler med henblik på at fremme energibesparelser ved offentlige institutioners m.v. køb af tjenesteydelser

2.1.4.1. Gældende ret

I medfør af § 13, stk. 2, i energispareloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v. nævnt i lovens § 14 skal udføre en række nærmere angivne energibesparelsesaktiviteter vedrørende bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer.

Af § 13, stk. 2, nr. 3, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v., herunder statslige institutioner, skal udføre energibesparelsesaktiviteter til fremme af energibespa-

relser i forbindelse med indkøb, projektering og vedligeholdelse. Bestemmelsen er udmøntet i cirkulære nr. 9477 af 2. juli 2014 om energieffektivisering i statens institutioner, hvoraf der fremgår, at statens institutioner ved indkøb af produkter og tjenesteydelser skal overholde de energikrav, der er fastsat i cirkulæret.

Bemyndigelserne forudsættes alene anvendt, hvor der efter forhandlinger i henhold til lovens § 13, stk. 1, med ovennævnte offentlige institutioner m.v. eller deres repræsentanter om energibesparelsesaktiviteter ikke er opnået de ønskede resultater.

2.1.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelsen i § 13, stk. 2, nr. 3, i energispareloven relaterer sig til implementering af den del af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, der omhandler energikrav ved indkøb af produkter.

Af artikel 6, stk. 1, følger, at medlemsstaterne skal sikre, at deres statslige forvaltning kun køber produkter, tjenesteydelser og bygninger, samt indgår nye lejeaftaler om bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, for så vidt det er i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed, og at der på området er tilstrækkelig konkurrence. Artikel 6, stk. 1, henviser til direktivets bilag III om energieffektivitetskrav ved statslige indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger.

Endvidere fremgår af direktivets artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer, herunder på regionalt og lokalt niveau, til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur og med den statslige forvaltning som forbillede kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at formuleringen af § 13, stk. 2, nr. 3, kan give anledning til tvivl om bemyndigelsens rækkevidde. Med lovforslaget foreslås derfor, at bestemmelsen præciseres, således at det af bestemmelsen udtrykkeligt fremgår, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om udførelse af energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., også omfatter køb af tjenesteydelser. Det foreslås endvidere, at den brede kreds af omfattede offentlige institutioner m.v., jf. lovens § 14, opretholdes, herunder for at opretholde det brede anvendelsesområde, der følger af cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner, således at energikrav ved indkøb af tjenesteydelser fortsat gælder for cirkulærets omfattede statsinstitutioner. Der fastholdes således i hjemmelsbestemmelsen et bredere anvendelsesområde end forudsat i energieffektivitetsdirektivets artikel 6.

2.1.5. Ophævelse af ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder

2.1.5.1. Gældende ret

Energispareloven og bekendtgørelse nr. 1382 af 29. november 2018 om obligatorisk energisyn i store virksomheder indeholder regler om obligatorisk energisyn for store virksomheder.

Bestemmelserne om energisyn er fastsat som led i gennemførelsen af forpligtigelser i energieffektivitetsdirektivets artikel 8, stk. 4 om, at medlemsstaterne skal sikre, at virksomheder, der ikke er SMV'er (små og mellemstore virksomheder), foretager energisyn.

Det følger af § 15, stk. 1, i energispareloven, at store virksomheder som minimum hvert fjerde år beregnet fra datoen for det foregående energisyn dels skal lade foretage energisyn på en uafhængig måde ved kvalificerede eksperter, dels skal indsende dokumentation til klima-, energi- og forsyningsministeren om det foretagne energisyn.

Det fremgår af § 15, stk. 3, i loven, at der ved store virksomheder forstås virksomheder, som ikke falder ind under kategorierne mikrovirksomheder eller små og mellemstore virksomheder i henhold til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder. Dog kan klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af § 16, stk. 1, nr. 1, fastsætte regler om præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder. Det fremgår af forarbejderne til § 16, stk. 1, nr. 1, jf. Folketingstidende 2013-2014, tillæg A, s. 21, at det vurderedes mest hensigtsmæssigt at fastsætte de nærmere kriterier for, hvornår en virksomhed er "stor" ved bekendtgørelse. Det var således ministeriets opfattelse, at Kommissionens forståelse af en stor virksomhed ikke var entydig. Da den nærmere fastlæggelse heraf i et vist omfang ville basere sig på nationale regler, var vurderingen derfor, at der var behov for at bemyndige ministeren til at kunne fastlægge præcise kriterier.

Bemyndigelsen i lovens § 16, stk. 1, nr. 1, blev i 2014 først udmøntet ved § 2, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse om obligatorisk energisyn i store virksomheder, jf. bekendtgørelse nr. 846 af 1. juli 2014, hvorefter der ved en stor virksomhed skulle forstås en virksomhed, der var omfattet af årsregnskabslovens § 7, stk. 1, nr. 3. Denne definition blev senere samme år ændret ved en nyaffattelse af bekendtgørelsen, hvorefter der ved en stor virksomhed forstås en virksomhed, "der globalt har mindst 250 ansatte opgjort som fuldtidsstillinger og en årlig omsætning på mindst 50 millioner euro eller en årlig balance på mindst 43 millioner euro opgjort efter aflagt årsregnskab. Definitionen gælder også for offentlige virksomheder, der fungerer på markedsvilkår. Det totale antal ansatte, den samlede omsætning og balance for selskabet inklusive datterselskaber og andre virksomheder, hvor virksomheden har over 25 pct. af ejerskabet eller stemmerettighederne regnes med i virksomhedens størrelse. Beregningen skal foretages i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF, bilag 1, artikel 3-5", jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 1. Denne definition er videreført i en efterfølgende ændring af bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelsen nr. 1383 af 1. december 2015 og i en nyaffattelse af bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1382 af 29. november 2018.

Afgrænsningen i bekendtgørelsen af, hvilke virksomheder der var underlagt krav om energisyn, justeres, således at det er i overensstemmelse med kravet i artikel 8, stk. 4, i energieffektivitetsdirektivet og Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, og små og mellemstore virksomheder. Det henvises navnlig til, at der af præciseringen i be-

kendtgørelsen fremgår, at store virksomheder afgrænses til virksomheder, der samlet set både opfylder kravet til antal ansatte og årlig omsætning eller kravet til antal ansatte og årlig balance. Afgrænsningen i loven sammenholdt med præciseringen i bekendtgørelsen afviger således fra direktivets afgrænsning af, hvornår en virksomhed skal underlægges krav om energisyn. Kommissionens henstilling 2003/361/EF, sammenholdt med kravet i direktivets artikel 8, opstiller to alternative kriterier for, hvornår en virksomhed skal underlægges krav om energisyn, nemlig enten antal ansatte eller årlig omsætning eller balance. Virksomhederne kan dog vælge, om de vil lægge den årlige omsætning eller den årlige balance til grund. Opfylder en virksomhed enten kriteriet om årligt antal ansatte eller det finansielle kriterium (årlig omsætning eller årlig balance) skal det underlægges krav om energisyn. Dansk ret lægger derimod til grund, at begge kriterier skal være opfyldt.

Et udkast til en nyaffattelse af bekendtgørelsen om obligatorisk energisyn i store virksomheder er under udarbejdelse og [sendt i offentlig høring med frist for høringssvar den 1. november 2019]. I forhold til den gældende bekendtgørelse vil nyaffattelsen indebære, at afgrænsningen af store virksomheder, der skal undergives energisyn, bringes i overensstemmelse med kravet og den afgrænsning, der følger af artikel 8 i energieffektivitetsdirektivet.

2.1.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås på denne baggrund, at bemyndigelsen til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 16, stk. 1. nr. 1, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder, ophæves. Den foreslåede ophævelse vil indebære, at den afgrænsning af de virksomheder, der ikke vil være omfattet af krav til energisyn, som følger af lovens § 15, stk. 3, og er i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivet og Kommissionens henstilling, ikke fremover vil kunne ændres ved bekendtgørelse.

2.2. Forslag til ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger

2.2.1. Udvidelse af hjemmel til at gøre energimærke ugyldigt

2.2.1.1. Gældende ret

Energimærkning udarbejdes for bygninger. Energimærkning består af tre elementer: et energimærke, en energiplan og dokumentation for energimærkningen og anden relevant information. Energimærker er en standardiseret og dokumenteret opgørelse over en bygnings energimæssige tilstand beregnet ud fra en normal brug af bygningen. Heri indgår energiforbruget til opvarmning, varmt brugsvand, køling, ventilation og eventuelt belysning. Energimærket udtrykkes på en skala fra A2020 til G, hvor A2020 er bedst. Energiplanen er en dokumenteret oversigt over forslag til energibesparende foranstaltninger og råd om, hvordan energiforbruget kan reduceres. Dokumentationen indeholder de væsentligste forudsætninger for energimærkningen og de registreringer fra gennemgangen af bygningen og dens installationer, der er brugt ved beregningen af energimærket og ved vurderingen af energibesparelser i energiplanen.

I medfør af den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren regler om gyldigheden af energimærkninger. Bestemmelsen giver alene hjemmel til at fastsætte gyldighedsperioden for energimærkning på op til 10 år. Det følger endvidere af § 4, stk. 3, at en energimærkning mister sin gyldighed, såfremt der er gennemført tilbygninger eller andre ændringer, som i væsentligt omfang påvirker bygningens energimæssige ydeevne. Ministeren fastsætter nærmere regler herom. Den gældende § 4, stk. 3, blev indsat i lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger.

Formålet er at sikre, at energimærkningen afspejler bygningens energimæssige tilstand.

Efter de gældende regler vil en energimærkning således ikke være gyldig, hvis der efter udarbejdelsen af energimærkningen er gennemført ændringer, som i væsentligt omfang påvirker bygningens energimæssige ydeevne.

2.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, hvornår energimærkning mister sin gyldighed, foreslås udvidet til også at omfatte andre tilfælde, hvor energimærkningen mister sin gyldighed.

Formålet er at sikre tilliden til kvaliteten i energimærkningsordningen samt sikre retvisende energimærkninger, og at data fra energimærkningsordningen er af høj kvalitet. Mangelfulde eller misvisende energimærkninger kan i dag ikke gøres ugyldige, men alene berigtiges.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren får bemyndigelse til at udstede regler om, hvilke forhold, der kan medføre, at energimærkningen mister sin gyldighed.

Med den foreslåede ændring vil det være muligt at fastsætte nærmere regler om, at allerede indberettede og offentliggjorte energimærkninger kan gøres ugyldige, også i de tilfælde, hvor der efter udarbejdelsen af energimærkningen ikke er gennemført ændringer.

Den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen til at kunne gøre indberettede og offentliggjorte energimærkninger ugyldige vil særligt omfatte tilfælde, hvor energimærker er mangelfulde eller giver et misvisende billede af bygningens energimæssige tilstand, og hvor energimærkningen ikke kan bringes til at give et retvisende billede, f.eks. fordi det certificerede energimærkningsfirma ikke længere eksisterer og dermed ikke kan berigtige energimærket. Energimærkninger, som ikke er retvisende, vil først forsøges rettet gennem berigtigelse.

2.2.2. Pligtmæssig digital kommunikation

2.2.2.1. Gældende ret

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger har ingen bestemmelser vedrørende pligtmæssig digital kommunikation, herunder om obligatorisk brug af selvbetjeningsløsninger.

Det er således efter gældende ret muligt at indgive ansøgninger, anmeldelser, indberetning m.v. til myndighederne på papir, telefonisk eller ved personligt fremmøde. Dette gælder dog kun i det omfang, der ikke gælder særlige formkrav og lignende. I en række bekendtgørelser udstedt med hjemmel i loven, findes der således regler om, at særlige ansøgningsblanketter m.v. skal udfyldes, hvilket indebærer et krav om skriftlighed.

2.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at kunne pålægge borgere og virksomheder pligt til at kommunikere digitalt med myndigheder, herunder ved anvendelse af digitale selvbetjeningsløsninger, skal dette være hjemlet i lov.

Folketingets partier indgik i januar 2018 en aftale om digitaliseringsklar lovgivning, som skal sikre et mere enkelt og klart lovgrundlag, som er let at forstå og omsætte til sikre og brugervenlige digitale løsninger. Som følge af den politiske aftale foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren får en bemyndigelse til at fastsætte regler om pligtsmæssig digital kommunikation inden for lov om fremme af energibesparelser i bygningers områder, herunder bestemmelser fastsat i henhold til lovene samt EU-retsakter om forhold omfattet af lovene. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan herunder fastsætte regler om pligtsmæssig brug af selvbetjeningsløsninger i ansøgningssager mv.

Der findes allerede i dag en række bestemmelser i lovgivningen vedrørende pligtsmæssig digital kommunikation, herunder obligatorisk brug af selvbetjeningsløsninger, se for eksempel lov nr. 622 af 12. juni 2013 om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, anmodninger, meddelelser og erklæringer til offentlige myndigheder og § 69 i lov nr. 204 af 28. februar 2017 om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov om miljøbeskyttelse, lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække og forskellige andre love.

Med lov om Digital Post fra offentlige afsendere er der indført krav om brug af digital post ved direkte kommunikation med borgere og virksomheder. Der er dog fastsat mulighed for fritagelse for digital kommunikation.

Dette lovforslag lægger sig op ad den fremgangsmåde, der blev fulgt bl.a. ved ovennævnte lovforslag med de fornødne tilpasninger, så bestemmelserne er tilpasset lov om fremme af energibesparelser i bygningers områder.

I lovforslaget får klima-, energi- og forsyningsministeren en bemyndigelse til at udstede regler om pligtsmæssig digital kommunikation inden for lov om fremme af energibesparelser i bygninger, herunder bestemmelser fastsat i henhold til loven, samt EU-retsakter om forhold omfattet af lovene. Dette betyder, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om, at borgere og virksomheder har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed, herunder via bestemte digitale systemer som f.eks. ved selvbetjeningsløsninger mv., ved forespørgsler, ansøgninger, anmeldelser, indberetning m.v., og at svaret fra myndigheden sendes digitalt.

De ansvarlige myndigheder er de myndigheder, som er tillagt kompetencer efter lov om fremme af energibesparelser i bygningers områder. Dette er i første omgang klima-, energi- og forsyningsministeren. Endvidere er det Energistyrelsen, som i medfør af bekendtgørelse nr. 1090 af 25. september 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser har fået tillagt en række af ministerens kompetencer efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Det er i første omgang hensigten at udnytte bestemmelsen på området for lov om fremme af energibesparelser i bygninger til at fastsætte regler om pligtsmæssig brug af digitale selvbetjeningsløsninger på ansøgning om registrering som certificeret energimærkningsfirma, som Energistyrelsen administrerer. Bemyndigelserne kan anvendes på alle områder inden for lov om fremme af energibesparelser i bygningers områder, hvor det er hensigtsmæssigt at etablere selvbetjeningsløsninger.

Generelt gælder det for bemyndigelserne, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at en forespørgsel, ansøgning m.v. fra virksomheder og borgere til myndigheder, som ikke indgives digitalt, skal afvises, dog efter behørig vejledning efter forvaltningsloven.

Bemyndigelserne omfatter også ministerens svar på henvendelser m.v. fra borgere og virksomheder. Det er her hensigten i vidt muligt omfang at anvende borgernes og virksomhedernes e-Boks til brug for meddelelser m.v. fra myndigheder, da der ikke findes et centralt register over e-mailadresser. Ministeren kan endvidere med bemyndigelsen fastsætte regler for digital kommunikation fra ministeren eller institutioner under ministeriet. Dette kunne f.eks. være, at et svar på en henvendelse i den digitale selvbetjeningsløsning sendes tilbage til afsenderen via den digitale selvbetjeningsløsning.

Hvis særlige forhold gør sig gældende, vil borgeren eller virksomheden dog kunne ansøge m.v. på anden vis. Dette gælder f.eks. i forhold til borgere, der savner digitale kompetencer.

Lovforslaget ændrer ikke på borgernes eller virksomhedernes rettigheder efter anden lovgivning eller efter de love, der er omfattet af lovforslaget. Det er alene måden, hvorpå borgeren skal ansøge, anmelde, indberette m.v., der slås fast som digital kommunikation, i det omfang ministeren udnytter bemyndigelsen. Det betyder f.eks., at forvaltningsloven gælder fuldt ud. Selvbetjeningsløsningen vil blive udarbejdet, så der tages højde for forvaltningslovens regler om vejledningspligt, partsrepræsentation, partshøring m.v.

Udvekslingen af personoplysninger vurderes at kunne rummes inden for databeskyttelseslovgivningen og databeskyttelseslovens regler, herunder regler for datasikkerhed. Udveksling af øvrige oplysninger kan rummes inden for forvaltningslovens videregivelsesregler.

2.2.3. Ændring af hjemmel til at fastsætte visse energikrav ved offentlige institutioner og virksomheders m.v. indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftaler

2.2.3.1. Gældende ret

I medfør af § 21 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler med krav til offentlige institutioner og virksomheder m.v. nævnt i

lovens § 22, stk. 1, om at gennemføre rentable energibesparelser og om at udføre andre nærmere angivne energibesparelsesaktiviteter m.v.

Af lovens § 21, stk. 1, nr. 7, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., herunder statslige institutioner ved indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftale for privatejede bygninger eller dele heraf skal sikre, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav.

Bestemmelsen er udmøntet i cirkulære nr. 9477 af 2. juli 2014 om energieffektivisering i statens institutioner, hvoraf det fremgår, at der ved statens institutioners indgåelse af lejeaftaler om bygninger skal overholde de energikrav, der er fastsat i cirkulæret.

2.2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelsen i § 21, stk. 1, nr. 7, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger relaterer sig til implementeringen af den del af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, der omhandler energikrav ved indgåelse af lejeaftaler.

Det følger af artikel 6, stk. 1, i energieffektiviseringsdirektivet, at medlemsstaterne skal sikre, at deres statslige forvaltning kun køber produkter, tjenesteydelser og bygninger samt indgår nye lejeaftaler om bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, for så vidt det er i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed, og at der på området er tilstrækkelig konkurrence. Artikel 6, stk. 1, henviser til direktivets bilag III om energieffektivitetskrav ved statslige indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger, hvoraf bl.a. energikrav vedrørende køb af bygninger og indgåelse af nye lejeaftaler for bygninger fremgår, jf. energieffektivitetsdirektivets bilag III, litra f.

Endvidere fremgår det af direktivets artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer, herunder på regionalt og lokalt niveau, til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur og med den statslige forvaltning som forbillede kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at bemyndigelsen i § 21, stk. 1, nr. 7, er mangelfuld i forhold til at kunne gennemføre energieffektivitetsdirektivets forpligtelser om, at fastsætte høje energikrav ved den statslige forvaltnings indgåelse af lejeaftaler om bygninger. Den gældende bestemmelse er afgrænset til privatejede bygninger, hvilket er en begrænsning i forhold til de forpligtelser, der følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6 sammenholdt med direktivets bilag III, der finder anvendelse i forhold til indgåelse af lejeaftaler om bygninger generelt.

Med lovforslaget foreslås derfor, at begrænsningen til privatejede bygninger udgår af § 21, stk. 1, nr. 7, i loven. Den foreslåede ændring vil indebære, at bemyndigelsen til at fastsætte regler i relation til offentlige institutioner og virksomheders indgåelse af lejeaftaler omfatter fastsættelse af regler om energikrav ved indgåelse af lejeaftaler om bygninger generelt og ikke kun de privatejede.

Den foreslåede ændring vil indebære korrekt gennemførelse på dette punkt af artikel 6 i energieffektivitetsdirektivet. Samtidigt foreslås det, at den brede kreds af omfattede offentlige institutioner og virksomheder m.v., jf. § 22, stk. 1, opretholdes, herunder for at opretholde det brede anvendelsesområde, der følger af cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner, således at energikrav ved indgåelse af lejeaftale fortsat gælder i forhold til cirkulærets omfattede statsinstitutioner. Der fastholdes således i hjemmelsbestemmelsen et bredere anvendelsesområde, end forudsat i energieffektivitetsdirektivets artikel 6.

2.2.4. Indsættelse af hjemmel til fastsættelse af visse energikrav ved offentlige institutioner og virksomheders m.v. køb af bygninger inden for den statslige forvaltning og til at tilskynde andre statsinstitutioner til at købe bygninger, der opfylder visse energikrav

2.2.4.1. Gældende ret

Det følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre, at deres statslige forvaltning kun køber produkter, tjenesteydelser og bygninger samt indgår nye lejeaftaler om bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, for så vidt det er i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnet, og at der på området er tilstrækkelig konkurrence. Artikel 6, stk. 1, henviser til direktivets bilag III om energieffektivitetskrav ved statslige indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger, hvoraf bl.a. energikrav vedrørende køb af bygninger og indgåelse af nye lejeaftaler for bygninger fremgår, jf. energieffektivitetsdirektivets bilag III, litra f.

Endvidere fremgår det af direktivets artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer, herunder på regionalt og lokalt niveau, til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur og med den statslige forvaltning som forbillede kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet.

Den forpligtelse, der følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, om at sikre, at den statslige forvaltning kun køber bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, samt om at tilskynde øvrige statslige institutioner med den statslige forvaltning som forbillede at overholde de samme energikrav, vil blive gennemført i dansk ret ved cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner med hjemmel i § 2 a. Der kan med hjemmel i denne bestemmelse fastsættes regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område. Ud over den generelle hjemmelsbestemmelse, der fremgår af lovens § 2 a, er der ingen konkret bestemmelse, der kan udgøre hjemmel til at implementere energieffektivitetsdirektivets artikel 6, for så vidt angår fastsættelse af energikrav ved offentlige organers køb af bygninger.

Bestemmelserne om energikrav ved den statslige forvaltnings køb af bygninger og om at tilskynde øvrige statsinstitutioner til at overholde de samme energikrav vil blive fastsat i en nyaffattelse af cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner.

2.2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På denne baggrund og med henblik på at sikre korrekt gennemførelse af artikel 6 i energieffektivitetsdirektivet vil et nyt cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner udstedes med hjemmel i § 2 a i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Med lovforslaget foreslås, at der af ordensmæssige grunde indsættes en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 22, stk. 1, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger til at kunne fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i lovens § 22, stk. 1, ved køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltning, skal sikre, at bygningen opfylder visse energikrav. Endvidere foreslås det at, ministerens bemyndiges til at fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v. ved køb af bygninger eller dele af bygninger, der ikke er en del af den statslige forvaltning, tilskyndes til at sikre, at bygningen opfylder visse energikrav.

2.3. Love under Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets ressort, der foreslås ophævet

Idet der med lovforslaget foreslås hjemmel til at etablere en række tilskudsordninger, har Klima-, Energi og Forsyningsministeriet gennemgået en række ældre love med samme eller lignende målsætninger. Ministeriet har identificeret en række love, der har været hjemmelsgrundlag for tilskudsordninger i perioder helt tilbage fra 1990'erne, men som i en årrække ikke har været bragt i anvendelse. Det skyldes, at lovene ikke har haft tilknyttede bevillinger. Da disse love har udtømt deres indhold, og der ikke er aktive tilskudsordninger knyttet til dem mere, foreslås de ophævet ud fra et regelsaneringshensyn. De enkelte love og ministeriets overvejelser fremgår nedenfor i afsnit 2.3.1-2.3.9.

2.3.1. Lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser

2.3.1.1. Gældende ret

Lov nr. 129 af 25. februar 1998 om statstilskud til produktrettede energibesparelser, som ændret ved lov nr. 1516 af 27. december 2009, var et led i opfølgningen af den daværende energihandlingsplan Energi21, indeholdende mål for CO₂ reduktion i 2005, og senere ændringer som følge af energiaftalen fra 2008. Der har været givet tilskud til udvikling, udbredelse og anvendelse af produkter, som er egnede til at fremme varme- og elbesparelser i alle typer bygninger.

I henhold til lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser kunne der i finansårene 2009-2011 ydes tilskud til fremme af varmepumper, kampagner til fremme af energibesparelser i bygninger og til en skrotningsordning, hvori ineffektive oliefyr blev skrottet og erstattet med mere effektive opvarmningssystemer.

2.3.1.2. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold af flere årsager. Loven var et led i opfølgningen af den daværende regerings energihandlingsplan Energi21, som indeholdt mål for CO₂ reduktionen i 2005 og ændringer som følge af energiaftale fra 2008.

Herudover er den tilskudsordning, som loven danner ramme om, ikke blevet forlænget ud over finansåret 2011. Dele af loven vil med forslaget til ændring af energispareloven til opfølgning af energiaftalen 2018 blive erstattet af nye bestemmelser, der vil give mulighed for bl.a. at give tilskud til varmepumper i forbindelse med skrotning af oliefyr.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 3.

2.3.2. Lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder

2.3.2.1. Gældende ret

Efter lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 84 af 3. februar 2000, kunne der frem til finansåret 2001 ydes tilskud i form af op til 30 pct. af investeringsomkostningerne til projekter, der førte til mere effektiv energiudnyttelse eller energibesparelser i erhvervslivets energianvendelse. Tilskud kunne ydes til alle landplacerede erhvervsvirksomheder og fiskefartøjer, men dog ikke transportmidler. Loven blev vedtaget som en del af en lovpakke, der i 1992 fulgte op på beslutningsforslag B 52, som pålagde regeringen en række tiltag, der havde til formål at nedbringe CO₂-udledningen.

2.3.2.2. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da der ikke har været bevillinger til loven på finansloven siden finansloven 2001.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud med energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 4.

2.3.3. Lov om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler

2.3.3.1. Gældende ret

Efter lov om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler, jf. lov nr. 3 af 3. januar 1992, som ændret ved lov nr. 143 af 3. marts 1992, kunne der som udgangspunkt i finansårene 1992-1996 ydes tilskud til anlægsaktiviteter som led i omstillingen fra kulfyrede fjernvarmewærker til naturgasbaseret decentral kraftvarme og til fremme af anvendelsen af biobrændsler i områder, hvor der ikke er udlagt til kul- eller naturgasbaseret kraftvarme eller affaldsforbrænding. Af bemærkninger til loven fremgår, at tilskudsordningen var forventet at gælde i en periode på 5 år fra projektets begyndelse, men blev forlænget, primært med fokus på støtte til fremme af biobrændsler.

Loven blev vedtaget som en del af en lovpakke, der i 1992 fulgte op på et beslutningsforslag B 52, som pålagde regeringen en række tiltag, der havde til formål at nedbringe CO₂-udledningen.

2.3.3.2. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da der ikke har været bevillinger til loven på finanslove siden finansloven 2002.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af bio-brændsel med tilhørende forskrifter af regelforenklingshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 5.

2.3.4. Lov om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet

2.3.4.1. Gældende ret

Lov om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet blev vedtaget som en del af en lovpakke til opfølgning på beslutningsforslag B 52 i 1992. Lovens formål er at fremskynde færdiggørelsen af fjernvarmenettet. Efter loven kunne der ydes tilskud til projekter forbundet med udbygningen af fjernvarmenettet. Tilskuddet kunne ydes til selskaber, der ejer eller driver fjernvarmenet, herunder også kommunale forsyningsselskaber med op til 50 pct. for renovering af anlæg og op til 100 pct. ved nyanlæg. Efter bemærkninger til loven var ordningen tiltænkt en varighed på 6 år og havde senest bevilling på finansloven 1998.

2.3.4.2. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da der ikke har været bevillinger til loven på finanslove siden finansloven 1998.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 6.

2.3.5. Lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme

2.3.5.1. Gældende ret

Lov nr. 5 af 3. januar 1992 om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme blev vedtaget som en del af en lovpakke til opfølgning af beslutningsforslag B 52 i 1992. Loven hjemler, at der kan gives tilskud til installation af centralvarme og varmt brugsvand i boliger opført før 1950 uden vandbaseret opvarmningssystem med henblik på at gøre det muligt at tilslutte boligen til kraftvarmeforsyning. Tilskud kunne kun ydes til boliger anvendt som helårsbeboelse, og det var betinget af, at boligen var beliggende i et område udlagt til kraftvarmeforsyning efter bestemmelser i lov om varmeforsyning.

Efter bemærkningerne til loven er støtteordningen tidsbegrænset til 10 år, og den seneste bevilling til loven er fra 2001. Der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

2.3.5.2 Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da der ikke har været bevillinger til loven på finanslove siden finansloven 2001.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme med tilhørende forskrifter af regelforenklingshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 7.

2.3.6. Lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger

2.3.6.1. Gældende ret

Lov nr. 1050 af 23. december 1992 om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger, som ændret ved lov nr. 128 af 25. februar 1998 og lov nr. 1087 af 13. december 2000 har til formål at gennemføre energibesparende foranstaltninger i boliger, der bebos af pensionister, som modtager personligt tillæg til betaling af varmeudgifter (varmetillæg) efter lov om social pension. Tilskuddet udgør 50 pct. af udgifterne til de energibesparende foranstaltninger i pensionisten bolig. Tilskudsberettiget modtager kan både være pensionisten selv eller ejeren af boligen, som udlejes til pensionisten. Det er en betingelse for tilskuddet, at der anbefales en energibesparende foranstaltning om rumopvarmning og varmt brugsvand i en energiplan for bygning efter lov om fremme energi- og vandbesparelser i bygninger.

Der har ikke været afsat bevillinger til loven på finansloven siden år 2003. Der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

2.3.6.2 Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da der ikke har været bevillinger til loven på finansloven siden finansloven 2003.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 8.

2.3.7. Lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme

2.3.7.1 Gældende ret

Lov nr. 420 af 1. juni 1994 statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme har til formål at øge rentabiliteten af kraftvarmeforsyningsvirksomhederne. Loven hjemler, at der kan gives tilskud til forsyningsvirksomhederne, som skal benytte tilskuddet til at give forbrugerne en besparelse. Tilskuddet er givet som en kompensation for forhøjelsen af kulafgiften. Det fremgår af bemærkninger til loven, at ordningen forventes at ophøre ved udgangen af år 2000.

Der har ikke været afsat bevillinger til loven på finansloven siden år 2000 Der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

2.3.7.2 Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da der ikke har været bevillinger til loven på finansloven siden finansloven 2000.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 9.

2.3.8. Lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger

2.3.8.1 Gældende ret

Lov nr. 407 af 14. juni 1995 om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger indførte et tilskud til at fremme omstillingen af elopvarmede bygninger til centralvarme i områder, hvor der ikke er mulighed for kollektiv forsyning. Tilskuddet kan bl.a. andet gives ved installering af centralvarmeanlæg, vandbaseret radiatorsystem og varmt vand i bygninger, som er elopvarmede. Tilskuddet kan gives til energiforbrugeren, som eksempelvis kunne være ejere af privat bolig eller staten, hvis bygningen er til offentlig brug. Det fremgår af bemærkninger til loven, at ordningen forventedes at ophøre 1999 og dermed vare i alt fem år.

Der har ikke været afsat bevillinger til loven på finansloven siden år 1999. Der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

2.3.8.2. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da der ikke har været bevillinger til loven på finanslove siden finansloven 1999.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 10.

2.3.9. Lov om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet

2.3.9.1. Gældende ret

Lov nr. 1024 af 23. december 1998 statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet, som ændret ved lov nr. 1516 af 27. december 2009 hjemler en tilskudsordning, som yder tilskud til energiforskningsprojekter og teknologiske udviklingsprojekter inden for energiområdet. Tilskud er ydet særligt med henblik til udvikling af nye energikilder, fremme bedre og renere energiuudnyttelse, forbedring af efterforsknings- og energiindvindingsmetoder samt energibesparelser.

Der har senest været bevilling til loven på finansloven i 2007. Efter samme anmærkning på efterfølgende finanslove er der givet bevillinger efter lov nr. 555 af 6. juni 2007 om et Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram. Der er således ikke bevilling til lov om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet, og der gives midler til energiforskning efter anden lovgivning.

2.3.9.2. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da der ikke har været bevillinger til loven på finanslove siden finansloven 2007, og der ydes tilskud til udvikling, demonstration og markedsintroduktion efter anden lovgivning.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 11.

2.4. Forslag til ændringer i afskrivningsloven og ligningsloven

2.4.1. Gældende ret

Efter afskrivningslovens § 44, stk. 1, nr. 4, kan udgifter til anskaffelse af aktiver straksafskrives, hvis udgiften er betalt af tilskud, der er ydet efter lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder.

Offentlig støtte er efter gældende ret som udgangspunkt skattepligtig indkomst, medmindre der er særskilt hjemmel til skattefritagelse.

Det følger af ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 3, 4, 5 og 8, og stk. 3, at følgende tilskud ikke medregnes til den skattepligtige indkomst:

- Tilskud efter lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme, tilskud efter lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger,
- Tilskud efter lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger,
- Tilskud til forbrugere til køb og installation af energieffektive produkter og til fjernvarmetilslutning, som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2 og 5, i lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser, og
- Kompensation i henhold til lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme.

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Som en konsekvens af, at lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme, lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger, lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger, lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser, samt lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme foreslås ophævet, foreslås bestemmelser i afskrivningsloven og ligningsloven, der henviser til de nævnte love ophævet.

Som følge af, at lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 4, foreslås en konsekvensændring i afskrivningsloven.

Samtidig foreslås indsat en bestemmelse i ligningsloven, hvorefter tilskud til private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse samt til energimærkning anvendt til ansøgning, efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget, ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Det omhandlede tilskud ydes som led i en tilskudsordning, der udmønter energiaftalen af 2018, for så vidt angår bygninger, der ejes af private bygningsejere og som anvendes til helårsbeboelse. Baggrunden for den foreslåede skattefritagelse er et ønske om at tilskynde private bygningsejere til gennemførelse af energirenoveringstiltag. En beskatning af tilskuddet må forventes at forringe tilskyndelsen hertil. Tilskuddet er således fastsat ud fra en forudsætning om, at det ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 13.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringsomkostninger for det offentlige

Der forventes i overensstemmelse med energiaftalen af 2018 i perioden 2021-2024 årligt afsat 500 mio. kr. (2018-priser), hvoraf 300 mio. kr. årligt målrettet energibesparelser i erhverv (erhvervspuljen) og 200 mio. kr. om året er målrettet energibesparelser i bygninger (bygningsspuljen). Af de 200 mio. kr., der årligt målrettes bygninger, forventes der med hjemmel i en bemærkning i finansloven bevilling til at anvende en mindre del til understøttende aktiviteter, herunder til målrettet information til bygningsejere, kampagneaktiviteter og samarbejde og partnerskaber med relevante parter. Derudover etableres en tilskudspulje med henblik på at kunne yde tilskud til varmepumper (skrotningsordningen), hvortil der forventes afsat 20 mio. kr. årligt (2018-priser) i perioden 2021-2024.

Den foreslåede skattefritagelse af tilskud til private bygningsejere efter lov om fremme af besparelser i energiforbruget medfører ikke et egentligt mindreprovenu, da de aktuelle tilskudsbeløb udmåles under forudsætning af, at de fritages for indkomstbeskatning. Skattefritagelsen vil dog have karakter af en skatteudgift svarende til skatteværdien af den del af den afsatte tilskudspulje, der er skattefritaget. Skatteudgiften skønnes til ca. 60 mio. kr.

Endvidere er der i lovforslaget foreslået enkelte ændringer i energispareloven og lov om fremme af energibesparelser i bygninger, for at tilpasse visse bestemmelser i lovene, der udgør hjemmel til implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 6 om offentlige organers indkøb.

Ændringen i energispareloven vil indebære, at det udtrykkeligt vil fremgå af bemyndigelsesbestemmelsen i § 13, stk. 2, nr. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren også vil kunne fastsætte regler med krav til offentlige institutioner m.v. om energikrav ved køb af tjenesteydelser.

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger foreslås en ændring, der indebærer, at det vil fremgå af bemyndigelsesbestemmelsen i § 21, stk. 1, nr. 7, at ministeren vil kunne fastsætte regler med krav til offentlige institutioner og virksomheder m.v., om energikrav ved indgåelse af lejeaftale om bygninger generelt, således at bemyndigelsen ikke vil være begrænset til privatejede bygninger. Endvidere foreslås en bemyndigelse til ministeren, således at ministeren i medfør af lovens § 21

også vil kunne fastsætte regler med krav til offentlige institutioner og virksomheder m.v., om køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltningen, hvorefter det skal sikres, at bygningen opfylder visse energikrav. Samtidigt foreslås en bemyndigelse til ministeren, hvorefter ministeren vil kunne fastsætte regler med krav til offentlige institutioner og virksomheder m.v. køb af bygninger eller dele af bygninger, der ikke er en del af den statslige forvaltning, hvorefter det tilskyndes til at sikre, at bygningen opfylder visse energikrav.

Lovændringerne vil ikke som sådan føre til økonomiske konsekvenser og implementeringsomkostninger for det offentlige, da udmøntningen af energieffektivitetsdirektivets krav til offentlige organer, sker ved administrativ forskrift, herunder ved cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner.

Lovforslaget forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

Med hensyn til de implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige forventes lovforslaget at omfatte administrative og it-relaterede omstillings- og driftskonsekvenser.

Folketingets partier indgik i januar 2018 en aftale om digitaliseringsklar lovgivning, som skal sikre et mere enkelt og klart lovgrundlag, som er let at forstå og omsætte til sikre og brugervenlige digitale løsninger. Digitaliseringsstyrelsens vejledning herom fra maj 2018 indeholder syv principper, som er vurderet. Lovforslaget baseres på en udbygning af et eksisterende tilskudsadministrationssystem (TAS-sagsbehandlingssystemet), der vil skulle kunne omfatte elektroniske ansøgninger og dermed tage højde for behovet for sikre og brugervenlige digitale løsninger og med en mere direkte adgang til digitalt at indberette og dokumentere nødvendige oplysninger. Automatisk sagsbehandling vil kun kunne foregå i begrænset omfang som følge af tilskudsordningernes natur. Der vil dog i forbindelse med sagsbehandlingen blive anvendt data fra offentligt tilgængelige registre.

Der foreslås desuden i lighed med anden lovgivning indsat en generel hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation mellem myndigheder og borgere eller virksomheder.

Da størstedelen af kommunikationen med myndigheder allerede i dag sker digitalt, vurderes bestemmelserne ikke at medføre administrative konsekvenser for det offentlige.

På denne baggrund vurderes lovforslaget digitaliseringsklart.

Der er ingen implementeringsomkostninger for kommuner eller regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

I relation til tilskudsordningerne er tilskuddene bl.a. målrettet de direkte omstillingsomkostninger forbundet med de frivillige energieffektiviserende foranstaltninger. Efterfølgende, løbende efterlevesomkostninger forventes at ligge under 10 mio. kr. årligt og vil delvist blive kompenseret af løbende energibesparelser og dermed færre udgifter.

Det forventes, at de omfattede virksomheder på sigt vil kunne høste besparelser i forhold til et mere effektivt energiforbrug og reducere energiomkostninger og dermed medvirke til en øget konkurrenceevne.

Administrative krav i forbindelse med ansøgning om tilsagn om tilskud og efterfølgende krav om dokumentation med henblik på udbetaling af støtten antages i forhold til væsentlige omstillingsomkostninger og/eller løbende konsekvenser for virksomhederne for hver ordning ikke at overstige 4 mio. kr. årligt på samfundsplan.

Der stilles som udgangspunkt ikke specifikke krav til særlige teknologier til realiseringen af energibesparelser. Dog kan der forventes fastsat specifikke krav, som bl.a. af hensyn til dokumenterbarhed af energibesparelserne medfører, at kun enkelte teknologiske løsninger i praksis er anvendelige.

Lovforslaget vurderes følgelig ikke at påvirke virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller. Principperne for agil erhvervsrettet regulering rettet mod virksomhedernes anvendelse af nye teknologier vurderes derfor ikke at være relevante. I relation til de digitale erhvervsrettede løsninger vil ansøgnings-, indberetnings- og dokumentationssystemer blive udformet så enkle som muligt.

Dele af lovforslaget er erhvervsrettet og lever i størst muligt omfang op til principperne for agil erhvervsrettet regulering ved bl.a. gennem klare og formålsbestemte krav til dokumentation af energibesparelsen at gøre det så enkelt som muligt for virksomhederne. Herudover vil indberetnings- og dokumentationssystemer blive udformet så enkle som muligt.

Der stilles som udgangspunkt ikke specifikke krav til særlige teknologier til realiseringen af energibesparelser. Dog kan der forventes fastsat specifikke krav, som bl.a. af hensyn til dokumenterbarhed af energibesparelserne medfører, at kun enkelte teknologiske løsninger i praksis er anvendelige.

Herudover er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet blevet opmærksom på, en uoverensstemmelse mellem på den ene side afgrænsningen af kredsen af små og mellemstore virksomheder, som i henhold til energieffektivitetsdirektivet kan undtages fra krav om energisyn, og på den anden side dansk lovgivnings afgrænsning af energisynsforpligtelsens anvendelsesområde, der indebærer, at virksomheder, der i henhold til direktivet forudsættes undergivet energisyn, ved bekendtgørelse er undtaget herfra med hjemmel i lov om fremme af besparelser i energiforbruget. Der vil blive rettet op herpå ved bekendtgørelse med hjemmel i gældende bestemmelse i lov om fremme af besparelser i energiforbruget med henblik på at sikre, at energisynsforpligtelsen pålægges i overensstemmelse med direktivets krav.

Loven henviser allerede som udgangspunkt til den afgrænsning og definition af små og mellemstore virksomheder, som energieffektivitetsdirektivet forudsætter. Med lovforslaget foreslås det, at ministerens bemyndigelse til ved bekendtgørelse at ”præcisere”, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder, udgår, således at det af loven utvetydigt fremgår, at den kreds af ”store virksomheder”, der er forpligtet til at få foretaget energisyn, er i overensstemmelse med den afgrænsning, der følger af energieffektivitetsdirektivet. Lovændringen vil ikke som sådan føre til økonomiske konsekvenser for erhvervet, da udmøntningen af energieffektivitetsdirektivets krav til energisyn, som nævnt, vil ske ved bekendtgørelse med hjemmel i gældende ret og med forventet ikrafttræden primo januar 2020. Der vil ved bekendtgørelsens udarbejdelse foretages en vurdering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Der foreslås indsat bestemmelser i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, der vil muliggøre, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation inden for anvendelsesområdet for lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Da størstedelen af kommunikationen med virksomheder allerede i dag sker digitalt, vurderes bestemmelserne ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

I forbindelse med etablering af den foreslåede hjemmel til at kunne yde tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer til private bygningsejere vil lovforslaget have administrative konsekvenser for borgere. Der vil blive stillet administrative krav i forbindelse med såvel ansøgning om tilskud om tilskud, som i forbindelse med dokumentation med henblik på udbetaling af støtten.

Der foreslås indsat bestemmelser i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation inden for anvendelsesområdet for lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Da næsten al kommunikation med borgere inden for området for lov om energibesparelser i bygninger i forvejen foregår via e-mail og lign., vurderes lovforslaget ikke at have omstillingsmæssige konsekvenser for borgere. Hvis særlige forhold gør sig gældende, vil borgeren dog kunne ansøge m.v. på anden vis. Dette gælder f.eks. i forhold til borgere, der savner digitale kompetencer.

6. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Lovforslaget vurderes ikke at have direkte regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter.

Den foreslåede hjemmel til etableringen af skrotningsordningen for oliefyr forventes at have en afledt positiv effekt for landdistrikterne, da målgruppen for ordningen er områder uden for de kollektive fjernvarme- og naturgasnet. I lyset af puljens størrelse forventes dog ikke væsentlige effekter for landdistrikterne.

Med henblik på at opnå geografisk udbredelse af skrotningsordningen, som samtidig skal være fleksibel for virksomhederne, forventes en del af puljens midler reserveret til de enkelte regioner.

7. Miljømæssige konsekvenser

Idet lovforslagets formål er at give mulighed for at støtte energibesparelser i såvel erhverv som i boliger, forventes det at have positive miljømæssige konsekvenser, herunder for klimaet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at tilskudspuljerne vil bidrage positivt til regeringens målsætning om at reducere udledningen af drivhusgasser med 70 pct. frem mod 2030, da tilskudspuljerne bidrager til at reducere Danmarks energiforbrug. Den endelige reduktion af drivhusgasser som følge heraf afhænger af de enkelte projekter. Herudover medfører reduktion af energiforbruget et mindre træk på de vedvarende energiressourcer og begrænser behovet for udbygning med vind og sol og dermed behovet for lokaliteter til nye vindmøller på land og kystnært vedvarende energi. Derudover vil en del af reduktionen af energiforbruget være i fossile brændsler, hvilket har en direkte klimaeffekt.

Miljøeffekten af abonnementsordningen for varmepumper er at reducere CO₂udledningerne og andre partikler fra afbrænding af fyringsolie. Reduktionen af energiforbruget vil være i fossile brændsler, hvilket har en direkte klimaeffekt.

Forslaget forventes i mindre grad at understøtte FN's verdensdelmål 7.3. om fordobling af den globale hastighed for forbedring af energieffektiviteten inden 2030 positivt ved bl.a. at underbygge udviklingen og udbredelsen af energieffektive løsninger i Danmark.

8. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget foreslås hjemmel i energispareloven til at tilvejebringe hjemmel for tre tilskudsordninger for at implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet. Retsakten reviderer en række artikler i energieffektivitetsdirektivet, som kræver implementering i dansk lovgivning, herunder direktivets artikler 7, 7a og 7b om medlemsstaternes energispareforpligtelse. I henhold hertil skal alle medlemslande i perioden 2021-2030 årlige opnå nye kumulative energibesparelser svarende til 0,8 pct. af det nuværende endelige energiforbrug.

De tre tilskudsordninger indeholder alle elementer af statsstøtte, i det omfang tilskuddet opfylder betingelserne for statsstøtte, jf. TEUF artikel 107, stk. 1.

For så vidt angår tilskudsordningen, der udmønter tilskudspuljen i energiaftalen af 2018 i forhold til bygninger (bygningsspuljen), vil der med en målretning mod boliger i udgangspunktet ikke være tale om statsstøtte omfattet af TEUF artikel 107, stk. 1, i de situationer, hvor der alene ydes tilskud til private boligejere, og hvor der ikke hverken direkte eller indirekte er knyttet erhvervsmæssige aktiviteter til bygningen. Tilskudsordningen vil derimod navnlig indebære statsstøtte i de situationer, hvor der ydes tilskud til energieffektiviseringer i udlejningsbygninger, der udlejes til boligformål, og hvor der ydes tilskud til private boliger, der udlejer lokaler til erhverv eller værelser til boligformål. I det omfang tilskuddet opfylder betingelserne for statsstøtte, jf. TEUF artikel 107, stk. 1, anmeldes det til Europa-Kommissionen. Den foreslåede ordning forventes at blive indrettet under henholdsvis Europa-Kommissionens generelle gruppefritagelsesforordning for statsstøtte

(Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), herunder forordningens artikel 38, og Europa-Kommissionens de minimis-forordning (Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013). Der vil alene være behov for at notificere ordningen til Europa-Kommissionen for så vidt angår den del, der indrettes under Gruppefritagelsesforordningen, idet de de minimis-støtte gennemføres uden forudgående anmeldelse og uden egentlig notificering. Gruppefritagelsesforordningen er tidsbegrænset til udgangen af 2020, men Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at forordningens gyldighedsperiode vil blive forlænget indtil udgangen af 2022. Da der gennem bygningspuljen kun vil blive ydet tilskud til bestemte projekter, der er baseret på tiltag, der fremgår af en særligt udarbejdet positivliste, kan ordningen endvidere udgøre en skjult handelshindring. Der vil således ved positivlistens udarbejdelse skulle tages højde for de regler, der gælder for tekniske handelshindringer på det indre marked inden for rammerne af informationsproceduredirektivet.

For så vidt angår skrotningsordningen ydes der tilskud til en energitjenesteleverandørs indkøb af varmepumpe, når denne erstatter opvarmning med oliefyr i bygninger uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet. Den foreslåede ordning udgør statsstøtte, jf. TEUF artikel 107, stk. 1, og skal derfor som udgangspunkt anmeldes til Europa-Kommissionen. Den foreslåede ordning forventes dog at kunne indrettes under Europa-Kommissionens generelle gruppefritagelsesforordning for statsstøtte (Kommissionens forordning (EU) Nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), herunder forordningens artikel 41, hvorfor en notificering til Europa-Kommissionen samtidigt med ordningens ikrafttrædelse vil være tilstrækkeligt. Gruppefritagelsesforordningen er tidsbegrænset til udgangen af 2020, men Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at det er hensigten, at forordningens gyldighedsperiode vil blive forlænget indtil udgangen af 2022.

For så vidt angår erhvervspuljen ydes tilskud til energispareprojekter til procesenergi i industri- og serviceerhverv. Den foreslåede ordning udgør statsstøtte, jf. TEUF artikel 107, stk. 1, og skal derfor anmeldes til Europa-Kommissionen. Den foreslåede ordning forventes at blive anmeldt til Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01), herunder retningslinjernes afsnit 13 og 18 f. Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at retningslinjernes gyldighedsperiode vil blive forlænget indtil udgangen af 2022. Tilskudsordningen vil først kunne træde i kraft, når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender ordningen. Der tages således blandt andet forbehold for, at Europa-Kommissionen kan stille vilkår i forhold til indretning af støtteordningen, herunder hvilke anlæg der kan omfattes af ordningen og beregningsgrundlaget for støttesatsen. Det foreslås derfor, at klima-, energi-, og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ordningens ikrafttræden. Det forventes, at ordningen kan træde i kraft den 1. juli 2020 med henblik på at kunne få virkning senest den 1. januar 2021, når den nugældende energispareordning udløber.

I forhold til erhvervspuljen bemærkes endvidere, at det er hensigten at fastsætte regler, hvorefter der ikke vil blive ydet tilskud til bestemte projekttyper, der er medtaget på en negativliste. En sådan ne-

gativliste vil kunne udgøre en skjult handelshindring. Der vil således ved negativlistens udarbejdelse skulle tages højde for de regler, der gælder for tekniske handelshindringer på det indre marked inden for rammerne af informationsproceduredirektivet.

Endvidere foreslås med lovforslaget en ændring af hjemmelsgrundlaget i energispareloven og i lov om fremme af energibesparelser i bygninger med henblik på at sikre en udtrykkelig hjemmel til implementering af forpligtelser, der følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6 om offentlige organers indkøb for så vidt angår køb af tjenesteydelser, samt om energieffektiviseringskrav ved køb af bygninger og indgåelse af lejeaftale om bygninger.

Med lovforslaget foreslås ligeledes ændret en bestemmelse i energispareloven, hvorefter afgrænsningen af virksomheder, der er forpligtede til at foretage energisyn efter energieffektivitetsdirektivets artikel 8 implementeres, samt ophævet en bestemmelse, der giver ministeren en bemyndigelse til at præcisere afgrænsningen af de forpligtede virksomheder. Den foreslåede ophævelse vil indebære, at afgrænsning af virksomheder, der ikke vil være omfattet af krav til energisyn, som følger af lovens § 15, stk. 3, vil være i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivet og Kommissionens henstilling, og ikke fremover vil kunne ændres ved bekendtgørelse.

9. Hørte myndigheder m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden 8. november til 6. december 2019 været i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverne (industri - håndværk), Arbejdstilsynet, Asfaltindustrien, Biofos A/S, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Bygningssagkyndige og Energikonsulenter (BfBe), Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Små og Mellemstore Vindmøller, Branchen Forbrugerelektronik, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Bureau Veritas, Bopa Law, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeriets Kvalitetskontrol, Byggeskadefonden, Cerius, CO-industri, Copenhagen Merchants, Chevron Danmark, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Distribution, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Miljøteknologi, Dansk Shell A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Ventilation, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder - DANSKE ARK, Danske Bygningskonsulenter, Danske Commodities A/S, Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, De frie Energiselskaber, DEA Deutsche Erdoel AG, DELTA Dansk Elektronik, DENFO - Danske Energiforbrugere, Det Økologiske Råd, DI – Organisation for erhvervsliv

vet, DKCPC, DLA Piper Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, E.ON Danmark A/S, EjendomDanmark, EK-pro, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energinet, Energisammenslutningen, Energitjenesten, Energy Systems, Eniig, Equinor, Erhvervsakademi Dania (EADania), Erhvervsflyvningens Sammenslutning (ES-DAA), European Energy, Eurowind Energy A/S, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark (FPD), Foreningen for Slutbrugere af Energi, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Kommune, FSR Danske revisorer, Glasindustrien, Greenpeace, GreenTech Advisor, GreenWays, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen, Hess ApS, HMN GasNet, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, IT-Branchen, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, Kommunernes Landsforening, Konstruktørforeningen, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Københavns Erhvervsakademi (KEA), Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Lejernes Landsorganisation (LLO), Lundsby Biogas, Mærsk Drilling, Mærsk Olie og Gas A/S, Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Nævnenes Hus, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Parcelhusejernes Landsforening, Plastindustrien, Radius Elnet A/S, Realkreditforeningen, Realkreditrådet og Finansrådet – FinansDanmark, Reel Energi Oplysning (REO), Regstrup Natur og miljøforening, SE, SEAS-NVE, Siemens Gamesa, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Solenergi Danmark A/S, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, Statens ByggeforskningsInstitut, Syd Energi, Synergi, SVMDanmark, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, T-REGS, TREFOR/EWII, UCL Erhvervsakademi og Professionshøjskole, University College Nordjylland (UCN act2learn), Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Branche-forening, Verdens Skove, Vestas Wind systems A/S, Vindenergi Danmark, VNG Danmark AS, Wind Denmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B.V., WWF Verdensnaturfonden, Vinduesindustrien, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/min-dreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merud-gifter (hvis ja, angiv omfang)
--	--	--

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Der forventes i 2018-tal afsat 500 mio. kr. årligt til energibesparelser i erhverv og bygninger, samt 20 mio. kr. årlig til støtte til varmepumper i perioden 2021-2024. Derudover en anslået skatteudgift til ca. 60 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Der forventes administrative og it-relaterede omstillings- og driftskonsekvenser. Der overvejes en udbygning af eksisterende tilskudsadministrationssystemer.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Det forventes, at de omfattede virksomheder på sigt vil kunne høste besparelser i forhold til et mere effektivt energiforbrug og reducere energiomskostninger og dermed medvirke til en øget konkurrenceevne.	Direkte omstillingsomkostninger antages at blive dækket af tilskuddet. Efterfølgende, løbende efterlevelsomkostninger forventes at ligge under 10 mio. kr. årligt og blive delvist kompenseret af løbende energibesparelser og dermed færre udgifter.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Administrative krav i forbindelse med ansøgning om tilsagn om tilskud og efterfølgende krav om dokumentation med henblik på udbetaling af støtten antages i forhold til væsentlige omstillingsomkostninger og/eller løbende konsekvenser for virksomhederne for hver ordning ikke at overstige 4 mio. kr. årligt på samfundsplan. Der kan forventes fastsat specifikke krav, som bl.a. af hensyn til dokumenterbarhed af energibesparelserne medfører, at kun enkelte teknologiske løsninger i praksis er anvendelige.
Administrative konsekvenser for borgerne		I forbindelse med tilskudsmulighed til energibesparelser og energieffektiviseringer til private bygningsejere vil lovforslaget have administrative konsekvenser for borgere med administrative krav i forbindelse med såvel

		ansøgning om tilsagn om tilskud, som i forbindelse med dokumentation med henblik til udbetaling af støtten.
Regionale konsekvenser	Den foreslåede hjemmel til etableringen af skrotningsordningen forventes at have en afledt positiv effekt for landdistrikterne, som dog ikke forventes at være væsentlig.	
Miljømæssige konsekvenser	Det vurderes, at tilskudspuljerne vil bidrage positivt til regeringens målsætning om at reducere udledning af drivhusgasser med 70 pct. Herudover medfører reduktion af energiforbruget et mindre træk på de vedvarende energiresourcer og begrænser behovet for udbygning med vind og sol og dermed behovet for lokaliteter til nye vindmøller på land og kystnært vedvarende energi. Derudover vil en del af reduktionen af energiforbruget være i fossile brændsler, hvilket har en direkte klimaeffekt. Miljøeffekten af abonnementsordningen for varmepumper er at reducere CO ₂ udledningerne og andre partikler fra afbrænding af fyringsolie.	
Forholdet til EU-retten	Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der foreslås indsat en *fodnote* til lovens titel således, at det fremgår, at lov om fremme af besparelser i energiforbruget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2002/EU af 11. december 2018 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012, og direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, samt at det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der har været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, EU-Tidende 2015, nr. L 241, side 1.

Til nr. 2

Af energisparelovens formålsbestemmelse, § 1, fremgår det af stk. 1, at loven skal fremme energibesparelser og energieffektivisering hos forbrugerne i overensstemmelse med klima- og miljømæssige hensyn og hensyn til forsyningssikkerhed og samfundsøkonomi. Formålsbestemmelsen blev senest ændret ved lov nr. 1516 af 27. december 2009, hvor hensigten var at afspejle udviklingen i den energipolitiske dagsorden siden lovens vedtagelse i 2000. Det skulle bl.a. tydeliggøres, at energispareindsatsen skulle medvirke til at opfylde såvel nationale som internationale energi- og miljøpolitiske målsætninger og rammer for energispareindsatsen. Af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2009-10 A, L4 som fremsat, side 11, fremgår, at der med ”forbrugerne” sigtes til slutbrugere af energi, dvs. husholdninger, erhvervsvirksomheder, offentlige og private institutioner. Tilsvarende ordvalg findes i lovens § 2, stk. 1, og i § 3.

Det foreslås at ændre ordlyden i § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, og i § 3 fra ”forbrugere” til ”energiforbrugere”.

Baggrunden for den foreslåede ændring er at tydeliggøre, at det er slutbrugere af energi og ikke forbrugere i gængs forstand, der menes, hvilket giver en mere retvisende ordlyd.

Til nr. 3-5

Lovens gældende formålsbestemmelse nævner i § 1, stk. 2, at loven skal fremme sine målsætninger særligt ved at sikre prioriteringen af energibesparelsesaktiviteter, fremme samarbejde og koordinering om udførelse af aktiviteterne og fremme en effektiv anvendelse af energi gennem kampagner,

markedsintroduktion og information. Loven indeholder i dag ikke hjemmel til at kunne yde tilskud til energieffektiviseringer og energibesparelser.

Loven har tidligere indeholdt hjemmel til at yde tilskud i kapitel 3, som dog nu er ophævet.

Med lov nr. 1516 af 27. december 2009 blev det daværende kapitel 3 indført, der som led i etableringen af regeringens energispareprogram 2010-2020 bl.a. havde til formål at oprette "Center for Energibesparelser", som skulle varetage generelle opgaver vedrørende kampagner, markedsintroduktion m.v. på tværs af alle sektorer og energiarter, bortset fra transport.

Centeret havde bl.a. til formål at kunne give tilskud til demonstrationsprogrammer og til aktiviteter til at fremme udbredelsen af energieffektive produkter og løsninger.

Ved lov nr. 574 af 18. juni 2012 blev "Center for Energibesparelser" nedlagt som følge af energiaftalen af 22. marts 2012 om den danske energipolitik 2012-2020, hvorefter en række konkrete tiltag, der blev gennemført af "Center for Energibesparelser", blev omprioriteret.

Da loven tidligere har indeholdt hjemmel til at kunne yde tilskud, som dog dengang fokuserede på kampagner m.v., foreslås, at der med en tydelig tilføjelse i formålsbestemmelsen fremgår, at lovens målsætning tillige er at "fremme energibesparelser og energieffektiviseringer gennem tilskud".

Baggrunden herfor er energiaftalen af 2018, som med lovforslaget delvist foreslås udmøntet, bl.a. gennem udvidelse af lovens formålsbestemmelse med oplistning af specifikke målsætninger, idet formålsbestemmelsen foreslås udvidet til udtrykkeligt at omfatte muligheden for at kunne yde tilskud til fremme af lovens målsætninger om opnåelse af energieffektiviseringer og energibesparelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 om forslaget om et nyt kapitel 3. Til nr. 6

I henhold til lovens § 2 a kan klima-, energi-, og forsyningsministeren i dag fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens kapitel 5 om obligatoriske energisyn m.v. for store virksomheder. Bestemmelsen er således begrænset til at gælde inden for lovens kapitel 5 og blev indført ved lov nr. 345 af 8. april 2014. Den er tænkt anvendt ved mindre ændringer eller justeringer af energieffektivitetsdirektivet eller ved gennemførelse af andre retsakter i medfør af direktivet, der overvejende er af teknisk karakter, eller hvis det viser sig, at der er behov for yderligere regler for at gennemføre energieffektiviseringsdirektivet. Bemyndigelsen kan også tænkes anvendt i tilfælde, hvor Danmark er forpligtet til at gennemføre en ændring af energieffektiviseringsdirektivet i national lovgivning, og hvor den enkelte medlemsstat ikke overlades noget betydningsfuldt skøn i forhold til gennemførelsen af indholdet af direktivet. Endelig kan bemyndigelsen anvendes, hvor ændring eller nyaffattelse af tværgående EU-retsakter, som f.eks. en henstilling fra Kommissionen, har direkte betydning for lovens kapitel 5.

Bemyndigelsen foreslås udvidet til hele lovens område for at sikre, at Danmarks forpligtelser over for EU kan gennemføres inden for hele energisparelovens område.

Med forslaget til ændring af energisparelovens § 2 a vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler til opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område, og ikke kun inden for lovens kapitel 5, som vedrører obligatoriske energisyn m.v. for store virksomheder.

Bemyndigelsen forventes anvendt ved mindre ændringer eller justeringer af energieffektivitetsdirektivet eller ved gennemførelse af andre retsakter i medfør af direktivet, der overvejende er af teknisk karakter, eller hvis det viser sig, at der er behov for yderligere regler for at gennemføre direktivet. Bemyndigelsen kan også tænkes anvendt i tilfælde, hvor Danmark er forpligtet til at gennemføre en ændring af direktivet i national lovgivning, og hvor den enkelte medlemsstat ikke overlades noget betydningsfuldt skøn i forhold til gennemførelsen af indholdet af direktivet. Endelig er det hensigten, at bemyndigelsen vil kunne anvendes, hvor ændring eller nyaffattelse af tværgående EU-retsakter, som f.eks. en henstilling fra Kommissionen, har direkte betydning for lovens område. Bestemmelsen anvendes som supplement til de bemyndigelser, der indgår i loven i øvrigt.

Til nr. 7

Det foreslåede kapitel er nyt. Lovens kapitel 3 er i dag ophævet. Kapitel 3 indeholdt tidligere bestemmelser til regulering af ”Center for Energibesparelser”, herunder en hjemmel til at kunne yde tilskud til projekter og demonstrationsprogrammer, jf. ovenfor i afsnit 2.1.2. i de almindelige bemærkninger. Kapitlet blev ophævet ved lov nr. 574 af 18. juni 2012. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet vil derfor foreslå, at bestemmelserne om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer, herunder til udmøntning af energiaftalen af 2018, samles i et nyt *kapitel 3* under overskriften ”Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer”.

§ 7

Den foreslåede bestemmelse er ny og vil afgrænse de ordninger, som der foreslås at kunne yde tilskud til samt på hvilket grundlag.

Af den foreslåede bestemmelse i § 7, *stk. 1*, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren forud for påbegyndelse af et projekt om energibesparelser og energieffektiviseringer og efter ansøgning vil kunne give tilsagn om tilskud til:

- 1) Private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse samt til energimærkning anvendt til ansøgning.
- 2) Virksomheder, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse.
- 3) Virksomheder inden for produktionserhverv samt i privat handel og service, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer

Da formålet med at kunne yde tilskud er, at det skal have en tilskyndende effekt for at iværksætte projekterne, og da det ikke er meningen at yde tilskud til projekter, der alligevel vil blive gennemført, foreslås dermed, at det er en overordnet betingelse for at yde tilskud, at projektet ikke er påbegyndt, inden der gives tilsagn. Dette er endvidere en betingelse efter EU's statsstøttere regler.

Betingelsen om, at tilsagn skal være givet forud for projektets påbegyndelse, indebærer, at der ikke er indgået aftaler om arbejder eller leverancer m.v. eller påbegyndt arbejder eller gennemført indkøb m.v. vedrørende til det tilskudsberettigede projekt, før tilsagn om tilskud skriftligt er meddelt. Ved "påbegyndelse af et projekt" forstås i overensstemmelse med definition 44 i EU-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01) enten påbegyndelse af arbejdet i investeringsprojektet eller det første bindende tilsagn om køb af udstyr eller indgåelse af andre forpligtelser, som gør investeringen irreversibel, alt efter hvad der indtræffer først. Køb af grunde og forberedende arbejde såsom indhentning af tilladelser og indledende gennemførlighedsundersøgelser betragtes ikke som en påbegyndelse af projektet. I forbindelse med virksomhedsovertagelser er projektets påbegyndelse tidspunktet for erhvervelsen af aktiver, der er direkte knyttet til den erhvervede virksomhed.

Adgangen til at give tilsagn om tilskud til energimærkning anvendt til ansøgning, jf. den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, vil ikke være omfattet af projektbegrebet i den forstand, der er beskrevet ovenfor. For så vidt angår adgangen til at give tilsagn om tilskud til energimærkning forudsættes det, at det kun vil omfatte tilskud, der vil være omfattet af statsstøttere reglerne om de-minimis, og hvorefter der bl.a. ikke er krav om, at et projekt ikke må være påbegyndt, før tilsagn gives.

Af den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1) – 3), fremgår det specifikt, hvad ministeren vil kunne give tilskud til, henholdsvis under nr. 1) til private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse samt til energimærkning anvendt ved ansøgning, under nr. 2) til virksomheder, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse og under nr. 3) virksomheder inden for produktionserhverv samt i privat handel og service, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer. Det er hensigten, at krav til ydelse af tilskud efter de påtænkte ordninger i henhold til den foreslåede § 7, stk. 1, vil blive udmøntet i bekendtgørelser med hjemmel i bl.a. den foreslåede § 7, stk. 2 og 3.

Det foreslås med § 7, stk. 1, nr. 1, at tilvejebringe hjemmel til at kunne yde tilskud til private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse. Dette er i overensstemmelse med energispareindsatsen, der indgår som led i gennemførelsen af energiaftale af 2018, hvorefter der indføres en tilskudspulje (bygningsspuljen), hvor 200 mio. kr. årligt (2018-priser) i perioden 2021-2024, målrettes energibesparelser i bygninger, jf. de almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.2.2.1.

Tilskudsordningen vil have til formål at fremme flest mulige additionelle energibesparelser pr. m² i helårsboliger. Endvidere vil tilskudsordningen erstatte energispareordningen, som udløber med udgangen af 2020, jf. afsnit 2.1.2.2.1. i de almindelige bemærkninger.

Tilskudsordningen er målrettet bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse. Ved afgrænsningen af de bygninger, der betragtes som helårsbeboelse tages der udgangspunkt i den systematik, der fremgår af Bygnings- og Boligregistret, jf. bekendtgørelse nr. 1010 af 24. oktober 2012 om ajourføring af Bygnings- og Boligregistret med senere ændringer. Ligeledes foreslås det, at der i forhold til støtteberettigede tilskudsmodtagere som udgangspunkt lægges de oplysninger til grund, der fremgår af registreret i Bygnings- og Boligregistret om ejerforhold.

Ordningen foreslås endvidere afgrænset, således at erhvervsbygninger og offentlige bygninger ikke vil være omfattede af ordningens anvendelsesområde. Baggrunden for forslaget om afgrænsningen i forhold til erhvervsbygninger er, at ejere af erhvervsbygninger i henhold til energiaftalen af 2018 forventes at kunne ansøge om tilskud under erhvervspuljen, hvis over 50 pct. af besparelserne findes inden for procesenergi, jf. nedenfor i afsnittet om den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 3. Baggrunden for forslaget om afgrænsningen i forhold til offentlige bygninger er, at de er omfattet af andre indsatser.

Den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, giver således hjemmel til at udbetale tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer til private bygningsejere, dvs. ejere af private bygninger, der anvendes til helårsbeboelse, herunder stuehuse, parcelhuse, rækkehuse og etageejendomme, inkl. ejerlejlighedsforeninger, andelsboligforeninger og private udlejningsejendomme. Fritidshuse er ikke omfattet af tilskudsordningen, ligesom heller ikke fritidshuse, der kan anvendes til helårsbeboelse.

Endvidere fremgår det af den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, at ministeren vil kunne give tilskud efter denne bestemmelse til energimærkning anvendt ved ansøgning om tilsagn. Adgangen til ministeren til at kunne yde tilskud til energimærkning foreslås som led i, at der med tilskudsordningen lægges op til, at der som grundlag for at kunne dokumentere, at energispareprojekterne opfylder de betingelser, der fremgår af ordningens positivliste, vil blive taget afsæt i data fra bygningens energimærkning, jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til § 7, stk. 2, nr. 2, i energispareloven).

Udgifter til udarbejdelse af energimærkning, der foreslås lagt til grund som dokumentation for overholdelse af tilskudsordningens krav vedrørende de tilskudsberettigede energirenoveringsprojekter, vil dog for visse bygningsejere, herunder ejere af enfamiliehuse, kunne udgøre et relativt stort beløb set i forhold til det ydede tilskud til den udførte renovering. Der lægges derfor med tilskudsordningen op til, at der skal kunne ydes tilskud hertil.

Adgang til at give tilsagn om tilskud til energimærkning anvendt til ansøgning om udbetaling af tilskud foreslås at indgå som en del af ministerens adgang til at give tilsagn om tilskud til private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse, da det vil blive betragtet som en del af det tilskudsberettigede energibesparelsesprojekt. Det forudsættes dog også her, at det kun vil omfatte tilskud, der vil være omfattet af statsstøttere reglerne om de-minimis.

Det er hensigten, at de nærmere krav til ydelse af tilskud med ophæng i den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, med hjemmel i bl.a. den foreslåede § 7, stk. 2 og 3, vil blive fastsat i en bekendtgørelse om tilskud til udmøntning af energiaftalen af 2018 for så vidt angår bygningspuljen.

Herudover foreslås bestemmelsen i § 7, *stk. 1, nr. 2*), at give hjemmel til ministeren forud for påbegyndelse af projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer og efter ansøgning at kunne give tilsagn om tilskud til virksomheder, der gennemfører energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse.

Dermed vil der fastsættes hjemmel til at udmønte den del af bygningspuljen, der følger op på energiaftale af 2018, for så vidt angår energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, der gennemføres af virksomheder i bygninger til helårsbeboelse, som de selv ejer. Tilskudsordningen vil have til formål at fremme flest mulige additionelle energibesparelser pr. m² i helårsboliger. Den vil udgøre en del af den indsats, der vil erstatte energispareordningen, som udløber med udgangen af 2020.

Tilskudsordningen vil målrettes bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse og afgrænses, således at erhvervsbygninger og offentlige bygninger ikke vil være omfattede af ordningens anvendelsesområde. Til forskel fra tilsagn om tilskud, der gives til private bygningsejere efter den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, vil tilsagn om tilskud efter denne bestemmelse kunne gives til virksomheder, der gennemfører energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse, som de selv ejer. Ved afgrænsningen af de bygninger, der betragtes som helårsbeboelse foreslås det, at der tages udgangspunkt i den systematik, der fremgår af Bygnings- og Boligregistret, jf. bekendtgørelse nr. 1010 af 24. oktober 2012 om ajourføring af Bygnings- og Boligregistret med senere ændringer. Ligeledes foreslås det, at der i forhold til støtteberettigede tilskudsmodtagere som udgangspunkt lægges de oplysninger til grund, der fremgår af registreret i Bygnings- og Boligregistret om ejerforhold, jf. i øvrigt de almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.2.2.1 og de specielle bemærkninger til den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1.

Samtidigt foreslås det, at § 7, stk. 1, nr. 2, skal kunne give hjemmel til at lade en abonnementsordning for varmepumper til helårshuse, hvorved der sker en konvertering fra oliefyr (skrotningsordningen) være omfattet af bestemmelsen, jf. de almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.2.2.2.

Den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 2, er endvidere i overensstemmelse med, hvad der er aftalt i energiaftalen af 2018, hvorefter parterne har ønsket at udfase oliefyr og i stedet fremme brugen af individuelle varmepumper til opvarmning af bygninger uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet.

Det er hensigten, at krav til ydelse af tilskud med ophæng i den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 2, med hjemmel i bl.a. den foreslåede bemyndigelse § 7, stk. 2 og 3, udmøntes i en bekendtgørelse om tilskud til udmøntning af energiaftalen af 2018 for så vidt angår tilskud under bygningspuljen og skrotningsordningen.

Med § 7, *stk. 1, nr. 3*), foreslås hjemmel til at kunne yde tilskud til virksomheder inden for produktionserhverv samt i privat handel og service, der gennemfører projekter om energibesparelser og

energieffektiviseringer (erhvervspuljen). Dette er i overensstemmelse med, hvad der er aftalt i energiaftalen af 2018, hvorefter det er tanken at indføre en markedsbaseret tilskudspulje i 2021 – 2024, som bl.a. målrettes besparelser i procesenergi i industri- og serviceerhverv. Ordningen foreslås som en erstatning af den nuværende energispareordning, jf. afsnit 2.1.3.1. i de almindelige bemærkninger. Med den foreslåede bestemmelse lægges der op til, at der vil kunne ydes tilskud til gennemførelse af energibesparende projekter i momsregistrerede virksomheder, der anvender energi til procesformål. Indsatsen foreslås rettet mod besparelser i det endelige energiforbrug i Danmark og vil som udgangspunkt kun omfatte besparelsetiltag, der resulterer i besparelser i det endelige energiforbrug. Indsatsen vil som udgangspunkt omfatte brancher, processer og anvendelser inden for landbrug, skovbrug, gartneri, fiskeri, fremstillingsvirksomheder, bygge- og anlægsvirksomheder, engroshandel, detailhandel og privat service. Der vil således ikke kunne medregnes energibesparelser i konverterings- og energiproduktionssektoren. Der skelnes mellem, hvilke virksomheder, der er omfattet ud fra deres branchekoder og Danmarks Statistiks nationalregnskabs 117-gruppering. Indsatsen vil skulle indrettes, så den vil kunne fremme højst mulig additionalitet.

Herudover er det til opfølgning af energiaftalen af 2018 et krav, at over 50 pct. af besparelserne i et projekt findes inden for procesenergi. Det vil sige, at i hvert projekt defineret som den samlede energibesparelse, som én ansøger søger om tilskud til, skal over 50 pct. af besparelsen bestå af procesenergi. Et projekt vil som udgangspunkt kunne bestå af flere tiltag på anlæg eller bygninger i samme virksomhed. Omfattede tiltag vil eksempelvis kunne være effektivisering af industrielle processer såsom bl.a. opvarmning/kogning, tørring, inddampning og brænding/sintring. Procesenergi defineres som udgangspunkt, som den andel af virksomhedens energiforbrug, der ikke anvendes til rumopvarmning, opvarmning af brugsvand eller til komfortkøling.

I den foreslåede § 7, stk. 2, gives en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om tilskud til de ordninger, der er nævnt i stk. 1, herunder en række specifikke forhold som nævnt under numrene 1) – 6).

Af forslaget til § 7, stk. 2, i energispareloven fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud efter forslagets § 7, stk. 1, herunder om:

- 1) tilskudsberettigede foranstaltninger, herunder gennem udformning af en positivliste eller negativliste,
- 2) den dokumentation, der skal tilvejebringes for at kunne opnå tilsagn og for at kunne få udbetalt tilskud efter dette kapitel, herunder krav til ansøger om ekstern kvalitetssikring af ansøgningen,
- 3) tilskudsberettigede omkostninger, tilskudsprocenter, tilskuddets størrelse og beregning,
- 4) de betingelser, der skal opfyldes for at opnå tilsagn om tilskud,
- 5) muligheden for at fastsætte vilkår i tilsagn og
- 6) kriterier for prioritering af tilsagn om tilskud.

Af forslag til § 7, stk. 2, nr. 1), fremgår det, at ministeren kan fastsætte regler om, hvilke foranstaltninger der er tilskudsberettigede, herunder gennem udformning af en positivliste eller negativliste. Det er hensigten at optage foranstaltninger, tiltag, projektyper m.v., der vil kunne ydes tilskud til, henholdsvis ikke kunne ydes tilskud til på lister. Disse foranstaltninger forventes afgrænset i en bekendtgørelse for hver enkelt ordning.

Baggrunden for at kunne udforme henholdsvis en positivliste, der forventes anvendt i bygningspuljen, eller en negativliste, der forventes anvendt ved udmøntning af erhvervspuljen, er at fremme en så høj additionalitet som mulig og en ressourceeffektiv forvaltning. Der vil således være mulighed for at kunne undtage visse aktiviteter, f.eks. på baggrund af erfaringer fra den eksisterende energispareordning samt med henblik på at kunne sikre muligheden for tilstrækkelig kontrol eller dokumentation. Der skal i den sammenhæng kunne sikres, at det er muligt at undtage energibesparende tiltag på områder, hvor f.eks. den teknologiske udvikling eller projektets tilbagebetalingstid gør, at additionaliteten af besparelserne vil være lav. Der vil tillige kunne tages højde for, at visse aktiviteter kan undtages, hvor dokumentation af energibesparelsen erfaringsmæssigt er særlig vanskeligt at frembringe og kontrollere.

Med hensyn til bygningspuljen, foreslås de tilskudsberettigede foranstaltninger afgrænset til renoveringstiltag, der fremgår af en særligt udarbejdet positivliste over energirenoveringstiltag, der vurderes at fremme en så høj additionalitet som muligt. På denne positivliste vil energisparende tiltag, der omhandler bygningens klimaskærm, energiforsyning og drift kunne indgå.

Det vil af positivlisten fremgå, at tilskud forudsætter, at den energimæssige stand af den pågældende bygningsdel bringes op til et givent niveau. Positivlisten vil indeholde standardværdier for de forskellige bygningsdele, som sammen med bygningens tilstand før tiltagets gennemførelse vil udgøre grundlaget for beregningen af tilskuddet. Herudover vil der ved tilskudsordningens udmøntning fastsættes en minimumsstøtteniveau i forhold til muligt tilskud for energirenoveringer.

Positivlistens udformning sammenholdt med et minimumsstøtteniveau for muligt tilskud vil have til hensigt at målrette tilskudsordningens midler, således at energiforbedringer tilskyndes i bygninger i energimæssigt dårlig stand, og der fremmes en så høj additionalitet som muligt.

For at kunne holde positivlisten opdateret, vil listens oplysninger skulle revideres i takt med bl.a. den teknologiske udvikling i branchen, samt af hensyn til optimering af additionalitet og eventuelle kontrollenssyn.

Den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 2, påtænkes desuden at skulle være ophæng til tilskud under den såkaldte skrotningsordning i henhold til energiaftalen af 2018, jf. den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 2, og som beskrevet under afsnit 2.1.2.2.2. under de almindelige bemærkninger. Det er tanken, at ordningen udmøntes som en abonnementsordning, hvor en energitjenesteleverandør påtager sig ejerskabet og ansvaret for installationen, vedligeholdelsen og driften af varmepumpen, mens boligejeren betaler et engangsbeløb for tilslutning af varmepumpen og derefter et fast abonnement samt betaling for den leverede varme.

Det forventes, at der under skrotningsordningen vil kunne gives tilskud til en energitjenesteleverandørs indkøb af varmepumpe, når varmepumpen erstatter opvarmning med oliefyr og bygningen befinder sig uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet. Der vil i den foreslåede ordning blive taget udgangspunkt i, at ordningen omfatter bygninger registreret som helårshuse, dog vil sommerhuse anvendt som helårsbeboelse, helårshuse med liberalt erhverv, m.v. også kunne omfattes af ordningen.

Tilskudsniveauet og beregning af tilskud vil tage udgangspunkt i at sikre størst mulig additionalitet og udbredelse af ordningen.

For så vidt angår udmøntning af energiaftale af 2018 gennem erhvervspuljen vil der kunne gives tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i produktionserhverv samt i privat handel og service, jf. den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 3. Det forventes, at de tilskudsberettigede foranstaltninger vil udgøres af energibesparende projekter i alle energiformer, dvs. fossile brændsler, fjernvarme, el og vedvarende energiformer i momsregistrerede virksomheder. Indsatsen er rettet mod besparelser i det endelige energiforbrug i Danmark og vil som udgangspunkt kun omfatte besparelsestiltag, der resulterer i reduktioner i virksomhedens endelige energiforbrug. Indsatsen omfatter som udgangspunkt kun brancher, processer og anvendelser inden for produktionserhvervene inden for landbrug, skovbrug, gartneri, fiskeri, fremstillingsvirksomheder, bygge- og anlægsvirksomheder, engroshandel, detailhandel og privat service. Med den foreslåede bemyndigelse er det tanken, at de tilskudsberettigede foranstaltninger afgrænses af en negativliste over projekttyper, der ikke er støtteberettigede og dermed ikke vil kunne komme i betragtning for tilskud, og som vil fremgå af bekendtgørelsen om ordningen. Det vil sige, at alle tiltag i de omfattede sektorer, der ikke er opført på listen, som udgangspunkt vil være støtteberettigede.

Listen over projekttyper, der ikke er støtteberettigede udarbejdes primært med henblik på at sikre så høj additionalitet som muligt og en sikker forvaltning. Baggrunden herfor er, at der kan være visse foranstaltninger, hvor effekten af det energibesparende projekt er uforholdsmæssigt svært at dokumentere og kontrollere. Der vil tillige kunne tages højde for, at visse aktiviteter kan undtages, da det erfaringsmæssigt er særlig vanskeligt at dokumentere en før-situation på tilstrækkelig vis, dvs. at dokumentere energiforbruget før en mulig gennemførelse af et energispareprojekt.

I forlængelse af listen over projekttyper, der ikke er støtteberettigede, kan der udarbejdes specifikke opgørelsesmetoder og forudsætninger til beregning af energibesparelsen inden for bestemte teknologier, som skal benyttes, som også vil fremgå af bekendtgørelse om ordningen. Baggrunden herfor er, at der kan være visse foranstaltninger, hvor effekten af det energibesparende projekt er svært at opgøre og dokumentere. For disse foranstaltninger kan der udarbejdes en opgørelsesmetode, som skal benyttes, så det således er klart, hvordan besparelsen skal opgøres.

Herudover vil det være et krav, at over 50 pct. af besparelserne i et tilskudsberettiget projekt findes inden for procesenergi. Dermed kan der også ydes tilskud fra erhvervspuljen til besparelser i energiforbruget til rumvarme, opvarmning af vand og køling af komforthensyn i erhvervsvirksomheder. Der vil dog blive stillet som krav, at mængden af sparet energi inden for disse forbrug udgør mindre end 50 pct. af den samlede besparelse, som én ansøger søger om tilskud til i det støttede projekt.

Med bestemmelsen § 7, stk. 2, nr. 2, foreslås, at ministeren vil kunne fastsætte regler om den dokumentation, der skal tilvejebringes for at kunne opnå tilsagn og for at kunne få udbetalt tilskud efter det foreslåede kapitel 3 i energispareloven, herunder krav til ansøger om ekstern kvalitetssikring af ansøgningen. Formålet med en sådan dokumentation er bl.a. at kunne understøtte en god og retvisende forvaltning af tilskudsmidlerne og sikre, at det ansøgte projekt lever op til de målsætninger om energibesparelse og energieffektivisering, som der med gennemførelse af projektet skal opnås. Dokumentationskrav vil således direkte understøtte de konkrete betingelser, der forventes udmøntet i kommende bekendtgørelser om ordningerne og vilkår i de tilsagn, der forventes givet.

Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at tiltag dokumenteres med projektrengnskaber, tro- og loveerklæringer, revision m.v., herunder fastsætte en særlig regnskabs- og revisionsinstruks for projekterne. Der vil endvidere blive fastsat regler om, hvilken dokumentation der skal indsendes i forbindelse med ansøgning om udbetaling herunder dokumentation for, at projektet er gennemført i overensstemmelse med projektbeskrivelsen og vilkår for tilsagnet, og at omkostningerne til projektet er afholdt, jf. den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 2. Der vil også kunne fastsættes regler om, at oplysninger m.v. skal bekræftes af en revisor.

Med hensyn til tilskudsordningen, der udmønter bygningspuljen, er det hensigten, at der vil blive fastsat regler om, hvilken dokumentation, der skal indsendes i forbindelse med ansøgning om tilskud og ansøgning om udbetaling af tilskud, herunder dokumentation for, at projektet er gennemført i overensstemmelse med ordningens positivliste. Påkrævet dokumentation vil bl.a. kunne omfatte fakturaer for gennemførte energirenoveringsprojekter. Endvidere vil der ved tilskudsordningens administration blive taget afsæt i den pågældende bygnings energimærkning, som udarbejdet i overensstemmelse med regler i eller fastsat i medfør af lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Det foreslås at stille krav om, at der for den enkelte bygning skal foreligge gyldig energimærkning med fysisk bygningsgennemgang. Herved vil det sikres, at der af et certificeret energifirma i forbindelse med energimærkningen er foretaget en registrering af bygningens energimæssige karakteristika. Data fra energimærkningen vil udgøre dokumentation for bygningens energimæssige tilstand og grundlag for en vurdering af, om forudsætningerne for tilskud efter positivlistens krav er opfyldt.

Med hensyn til skrotningsordningen forventes ordningen udmøntet som en tilskudsmodel med løbende mulighed for virksomheder til at blive prækvalificeret, hvorefter de kan tilbyde abonnementsordningen til varmekunder, hvortil virksomheden kan ansøge om tilskud til indkøb af varmepumper. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte krav om dokumentation for, at virksomhederne kan blive prækvalificeret, herunder på basis af, at de har kompetencer, risikovillig kapital og et tilstrækkeligt set up til effektivt at kunne tilbyde abonnementsordningen. Udbetaling af tilskud vil ske ved indsendelse af dokumentation for konverteringen i forhold til før- og eftersituationen, herunder gennem fakturaer, revisorpåtegninger, kontrakter for abonnenter og billeder.

I forbindelse med energitjenesteleverandøren ansøgning om udbetaling kan der fastsættes krav om, at der vedlægges dokumentation for projektets gennemførelse. Det vil være en forudsætning for at få udbetalt tilskud, at den ansvarlige myndighed modtager dokumentation for installationen. Af betingelser som eksempelvis kan fastsættes er, at ansøgningen bl.a. skal indeholde et projektrengnskab

med oplysninger om størrelsen af de afholdte og betalte støtteberettigede omkostninger, navn og CVR-nummer på virksomheden, hvor varmepumpen er indkøbt, fakturadato, start og slutdato for installationen, adressen hvorpå varmepumpen er installeret m.v. Der skal endvidere med henblik på at dokumentere varmepumpens installation og drift, f.eks. vedlægges ansøgningen en skriftlig aftale mellem varmekunden og energitjenesteleverandøren. Energитjenesteleverandøren skal i forbindelse med indgåelse af aftale med varmekunden om en abonnementsordning gøre varmekunden opmærksom på, at den skriftlige aftale ansøgning mellem energitjenesteleverandøren og varmekunden vedlægges ansøgning om tilsagn. Denne skal tjene som dokumentation for, at energitjenesteleverandøren opfylder de gældende betingelser over for Energistyrelsen. Derudover skal energitjenesteleverandøren oplyse varmekunden om, at energitjenesteleverandøren skal videregives oplysninger om ordningen til Energistyrelsen, når Energistyrelsen udbeder disse oplysninger.

Under erhvervspuljen er det hensigten, at der vil blive fastsat regler om, hvilken dokumentation der skal indsendes i forbindelse med ansøgning om tilskud og anmodning om udbetaling af tilskud, herunder dokumentation for, at projektet er gennemført i overensstemmelse med projektbeskrivelsen og evt. vilkår for tilsagnet, og at omkostningerne til projektet er afholdt. Energistyrelsen kan fastsætte standardløsninger og standardværdier om f.eks. levetider, energipriser, driftstider og besparelsesmængder samt beregningsmetoder, der skal anvendes ved opgørelse og dokumentation af et energispareprojekt, der søges tilskud til. Der vil kunne fastsættes regler om, at der skal indsendes projektreghnskab for det projekt, der er givet tilsagn om tilskud til, og hvordan dette regnskab skal revideres. Der vil også kunne fastsættes regler om, at oplysninger m.v. skal bekræftes af en revisor eller energifaglig tredjepart. Bestemmelsen giver også mulighed for, at ministeren kan fastsætte krav om, at ydelse af tilsagn eller tilskud betinges af, at den relevante dokumentation for et energispareprojekt udarbejdes eller gennemgås af en ekstern part. Dette kan være relevant i situationer, hvor dokumentationen ikke er tilstrækkelig til at kunne vurdere de forventede eller realiserede besparelser, eller i situationer, hvor der efter dialog med ansøger fortsat er uenighed om dokumentationen. Det er forventningen, at sådanne eksterne parter vil bestå af registrerede energisynskonsulenter, eller energifaglige med lignende kvalifikationer. Formålet med et krav om anvendelse af en ekstern part er at sikre kvaliteten i den udarbejdede dokumentation. Samtidig kan der være situationer, hvor det vil være særligt vanskeligt at sikre en tilstrækkelig dokumentation af før-situationen, dvs. situationen før energispareprojektet gennemføres. Her vil det for at have mulighed for at kunne vurdere en ansøgning være væsentligt at kunne kræve en ekstern kvalitetssikring af udarbejdelse af ansøgningen.

Af forslaget til § 7, stk. 2, nr. 3), fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om tilskudsberettigede omkostninger, tilskudsprocenter, tilskuddets størrelse og beregning.

Med hensyn til tilskudsordningen, der udmønter bygningspuljen, foreslås tilskuddet fastlagt på grundlag af den beregnede energibesparelse, dvs. den energibesparelse, som det gennemførte tilskud beregnes at realisere. Der vil endvidere blive taget udgangspunkt i en minimumsbeløbsgrænse i forhold til muligt tilskud for gennemførte energibesparelsestiltag. De nærmere krav vil blive fastsat i en bekendtgørelse, der vil fastlægge reglerne for tilskudsordningen.

Herudover er der ved udmøntningen af tilskudsordningen om energibesparelser i bygninger lagt op til, at der vil kunne ydes tilskud til visse private bygningsejere til energimærkning anvendt til brug for ansøgning om tilsagn eller ansøgning om udbetaling af tilskud, jf. stk. 1, nr. 1. De nærmere regler herom, herunder om hvorvidt, der er tale om tilskudsberettigede omkostninger, samt den nærmere beregning af tilskuddet vil ligeledes blive fastsat i en bekendtgørelse om ordningen.

I de tilfælde, hvor tilskud vil udgøre statsstøtte, skal det sikres, at de EU-retlige statsstøttere regler overholdes, herunder støtteintensiteter fastsat i gruppefritagelsesforordningen, samt de minimis-forordnings støtteloft i de situationer, hvor støtten ikke vil kunne ydes i overensstemmelse med gruppefritagelsesforordningen.

Under skrotningsordningen er det hensigten, at der kan ydes tilskud til en energitjenesteleverandørs indkøb af varmepumpe, når varmepumpen erstatter opvarmning med oliefyr, og bygningen befinder sig uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet, samt varmepumpen indkøbes til brug efter abonnementsordningen.

Tilskudsniveauet og beregning af tilskud vil tage udgangspunkt i at sikre størst mulig additionalitet og geografisk udbredelse af ordningen, således at formålet med fremme af varmepumper ved skrotning af oliefyr imødekommes.

Tilskuddets størrelse vil ikke gå videre end de beløbsgrænser, der fastsat i gruppefritagelsesforordningen artikel 41. Derudover forventes det, at tilskuddet vil basere sig på en intervalbaseret støttestruktur, hvor støtten gradvist gradueres på en skala inddelt i intervaller. Her er det tanken, at der i det første interval ydes størst støtte til en energitjenesteleverandørs indkøb, og efterfølgende ned sættes støtten gradvist. Dette skal bidrage til at udligne konkurrencen i tilfælde af, at en energitjenesteleverandør er hurtigere til at afsætte varmepumper end de øvrige energitjenesteleverandører. Derudover vil den intervalbaserede nedtrappende støttestruktur i højere grad forberede energitjenesteleverandørerne til at kunne fortsætte ordningen uden tilskud. Tilskudsniveau og beregning af tilskud vil blive fastsat i bekendtgørelsen for ordningen.

Under erhvervspuljen er det tanken, at ordningen vil blive administreret i overensstemmelse med EU's retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi. Dette betyder, at fastsættelse af tilskudsberettigede omkostninger, tilskudsprocenter, støtteintensiteter, tilskuddets størrelse samt beregning heraf vil ske i overensstemmelse hermed. De tilskudsberettigede projekter vil konkurrere om de udbudte midler i puljen ud fra et kriterium om mindst mulige støttemidler per sparet kWh over levetiden, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 6 om kriterier for prioritering af ansøgninger. På den baggrund fastsættes tilskudsstørrelsen delvist på baggrund af ansøgningerne. Dog vil der i henhold til energiaftalen af 2018 blive fastsat et tilskudsloft.

Af forslag til § 7, stk. 2, nr. 4), fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om de betingelser, der skal opfyldes for at opnå tilsagn om tilskud. Betingelserne vil for de enkelte ordninger fremgå af de respektive bekendtgørelser og vil også kunne blive afspejlet i krav om tro og love erklæringer. Med hensyn til tilskudsordningen, der udmønter bygningspuljen, vil bemyndigelsen give mulighed for at

fastsætte nærmere krav, der skal opfyldes for at opnå tilsagn, i en bekendtgørelse. De vil kunne omhandle krav til, hvilke forhold, herunder af teknisk karakter, der skal være dokumenteret for, at der kan gives tilsagn om tilskud. Det bemærkes, at der ved tilskudsordningens udmøntning er lagt op til bl.a. at tage afsæt i energimærkningen for den pågældende bygning. Der vil herefter kunne stilles krav om, at der skal foreligge gyldig energimærkning med fysisk bygningsgennemgang for den pågældende bygning. De nærmere betingelser vil blive fastsat i en bekendtgørelse om ordningen.

Hvis der ydes tilskud til energiforbedrende projekter i ejendomme med udlejningsboliger, vil det blive pålagt ejeren at sikre, at tilskuddet fratrækkes i de udgifter, som danner grundlag for en eventuel forbedringsforhøjelse til lejerne. Indbringes en sag om lejefastsættelse i en ejendom, hvor der er givet tilskud til energiforbedrende projekter, for huslejenævnet, påser nævnet, at der ikke beregnes forbedringsforhøjelse for den del af forbedringsudgifterne, som dækkes af tilskuddet.

Under skrotningsordningen er det tanken, at betingelserne for ordning vil fremgå af bekendtgørelsen for ordningen. Efter den foreslåede abonnementsordning er det energitjenesteleverandøren, som kan opnå tilsagn om tilskud efter ansøgning. Det er tanken at fastsætte betingelser om blandt andet, at varmepumpen skal erstatte opvarmning af bygningen med olie og bygning er uden for det kollektive fjernvarme- og gasnet. Endvidere kan betingelser om, at energitjenesteleverandøren står for tilbud om installation, drift og vedligeholdelse af varmepumpen samt levering af varme fremgå af bekendtgørelsen. Derudover kan der fastsættes betingelser om, samt at ansøger f.eks. skal være registreret med CVR-nr., at ansøger ikke kan modtage tilskud til varmepumper, der installeres hos dem selv, at installation gælder for nyetablerede anlæg, m.v. Derudover kan der fastsættes lignende eller yderligere betingelser i forbindelse med fastlæggelsen af regler om ansøgningsproceduren og indkaldelsen af ansøgninger. Endvidere kan der fastsættes betingelser vedrørende ejerskabsforhold og overdragelse af ejerskabsforhold, fakturering af varmemeforbrug. Betingelserne vil understøtte, at der sikres størst mulig additionalitet og mulighed for udnyttelse af puljens midler, samt at hensigten med ordningen om at fremme varmepumper ved skrotning af oliefyr.

Under udmøntning af erhvervspuljen er det tanken, at bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte krav til, hvilke forhold af blandt andet teknisk og økonomisk karakter, der skal være dokumenteret for, at der kan gives tilsagn om tilskud. Der forventes at blive fastsat krav til opgørelse og dokumentation af før- og efter-situationen for det energibesparende projekt samt for tiltagets forventede effekt. Beskrivelse af før-situationen skal ske på en veldokumenteret måde, der er forståelig og gennemskuelig og redegøre for de aktiviteter, der fører til energibesparelsen. Beskrivelse af den forventede efter-situation skal redegøre for installationen og dets tekniske elementer, produktionsvolumen, samt hvilke aktiviteter der iværksættes for at opnå den konkrete besparelse. De enkelte elementer i beskrivelsen skal være identificerbare. I opgørelsen af projektets forventede effekt skal den samlede energibesparelse som udgangspunkt opgøres udtrykt som nettoforskellen mellem energiforbruget før og det estimerede energiforbrug efter gennemførelsen af energispareprojektet. Der vil blive fastsat krav til opgørelse og dokumentation af projekternes økonomiske forhold herunder f.eks. energipriser, investeringsomkostninger, samt projekternes tilbagebetalingstid. Der fastsættes desuden krav til opgørelse og dokumentation af den faktiske efter-situation forud for udbetaling af tilskud. For-

målet med kriterier om tilbagebetalingstider er at undgå, at der ydes tilskud til projekter, der driftsøkonomisk skønnes at ville være rentable for virksomhederne at gennemføre uden tilskud, eller hvor tilskuddets effekt vurderes at være for lille. Der vil derfor være mulighed for at afvise projekter på baggrund af projektets tilbagebetalingstid.

Som en betingelse vil der i bekendtgørelsen for tilskudsordningerne desuden kunne fastsættes krav om, at tilsagnsmodtager i hele perioden, hvor betingelserne for tilskud efter loven eller regler udstedt i medfør af loven skal opfyldes, skal underrette den ansvarlige myndighed, hvis betingelser for at modtage tilskud ikke længere er opfyldt. Tilsagnsmodtageren kan dermed pålægges en eksplicit underretningspligt og skal af egen drift underrette den tilsagnsgivende myndighed, hvis tilsagnsbetingelserne for at modtage tilskud ikke længere er opfyldt. Bestemmelsen supplerer energisparelovens § 21, stk. 1, der foreslås også at omfatte kapitel 3, således at myndigheden bl.a. kan pålægge tilsagnsmodtagere omfattet af kapitel 3 at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven. Hermed er der tale om en oplysningspligt på begæring af myndigheden.

Af forslag til § 7, stk. 2, nr. 5), fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om muligheden for at fastsætte vilkår i tilsagn.

Med hjemmel i denne bestemmelse vil der for de enkelte tilskudspuljer kunne fastsættes specifikke vilkår i forbindelse med tilsagn om eksempelvis tidsfrister for påbegyndelse og afslutning af energispareprojekterne, herunder frist for anmodning om udbetaling af tilskud efter afslutning af energispareprojekterne. Desuden vil der kunne fastsættes vilkår om tilskudsmodtagers oplysningsforpligtelse ved ændringer i ejerforhold, nøglemedarbejdere og andre ændringer, som har indflydelse på projektet, om afholdelse af udgifter til håndværkere og installatører, indkøb af materiel, aflæggelse af projektreghnskab, revision, afrapportering, samt at administrerende myndighed til enhver tid kan kræve oplysninger om projektets faglige og økonomiske status eksempelvis i form af en revisorpåtegnet opgørelse af projektets omkostninger på det gældende tidspunkt m.v. Endvidere kan der fastsættes vilkår om, at tilskudsmodtager skal stå til rådighed for og bidrage til erfaringsopsamling og evaluering af ordningen. Der henvises til energisparelovens § 21, som foreslås udvidet til også at gælde for det foreslåede nye kapitel 3.

Listen af vilkår er ikke udtømmende, og de fastsatte vilkår vil bidrage til størst mulig additionalitet og mulighed for udnyttelse af puljernes midler, samt bidrage til at opfylde ordningernes formål om at fremme målsætningen med ordningerne og en god og retvisende forvaltning. Der vil således også kunne stilles krav om eksempelvis milepælsafrapporteringer til den administrerende myndighed undervejs i projektets gennemførelse.

Det vil af bekendtgørelsen tillige kunne fremgå, at der ud over en generel oplysningspligt, der fremgår af bekendtgørelsen, i tilsagn kan fastsættes specifikke vilkår om, at tilsagnsmodtager i hele perioden, hvor betingelserne for tilskud efter loven eller regler udstedt i medfør af loven skal opfyldes, skal underrette den ansvarlige myndighed, hvis betingelser for at modtage tilskud ikke længere er opfyldt. Tilsagnsmodtageren kan dermed pålægges en eksplicit underretningspligt og skal af egen drift underrette den tilsagnsgivende myndighed, hvis vilkår for at modtage tilskud ikke længere er

opfyldt. Bestemmelsen supplerer energisparelovens § 21, stk. 1, der foreslås også at omfatte kapitel 3, og som bl.a. pålægger tilsagnsmodtagere omfattet af kapitel 3 at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven.

Hvis der ydes tilskud til energiforbedrende projekter i ejendomme med udlejningsboliger, vil det blive pålagt ejeren at sikre, at tilskuddet fratrækkes i de udgifter, som danner grundlag for en eventuel forbedringsforhøjelse til lejerne. Indbringes en sag om lejefastsættelse i en ejendom, hvor der er givet tilskud til energiforbedrende projekter, for huslejenævnet, påser nævnet, at der ikke beregnes forbedringsforhøjelse for den del af forbedringsudgifterne, som dækkes af tilskuddet.

Af den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 6), fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om kriterier for prioritering af ansøgninger. Formålet er at understøtte et konkurrenceelement blandt mulige ansøgninger, herunder at fremme størst mulig energibesparelser pr. tilskudskrone, samt at fremme så høj additionalitet som mulig.

Med hensyn til bygningspuljen bemærkes, at ordningens positivliste, der oplister energirenoverings tiltag, der vurderes at fremme så høj additionalitet som muligt, udgør rammen for, hvilken form for konkurrence, der kan etableres mellem ansøgningerne.

Konkurrencen om tilskud vil ske via en prioritering af projekter ud fra størst energibesparelse (kWh) pr. m² opvarmet areal. Det vil sige, at ansøgningerne vedrørende energirenoveringstiltag fra de projekter, der vil føre til de største beregnede energibesparelser pr. m² opvarmet areal vil prioriteres og tildeles tilskud først. Denne model er foreslået med henblik på at fremme dybe renoveringer, hvor der sker en samtidig forbedring af flere bygningslementer, f.eks. både i forhold til tag og ydervægge. Det langsigtede behov for reduktion af energiforbruget forventes også understøttet af denne model.

Med hensyn til skrotningsordningen, bemærkes det, at ordningen forventes udmøntet som en tilskudsmodel med løbende mulighed for virksomheder at blive prækvalificeret og derefter kan tilbyde abonnementsordningen til varmekunder, hvortil virksomheden kan ansøge om tilskud til indkøb af varmepumper.

Under skrotningsordningen giver bestemmelsen mulighed for at fastsætte kriterier, som virksomhederne skal opfylde for at blive prækvalificeret. Kriterierne fastsættes med hensyn til at identificere virksomheder, der har kompetencer, risikovillig kapital og en tilstrækkeligt set up til effektivt at kunne tilbyde abonnementsordningen. Kriterier for skrotning kan der bl.a. lægges vægt på omkostningseffektiviteten i forhold til varmepumpens tekniske egenskaber, projektlederens erfaring, kvalifikationer blandt medarbejdere, organiseringen af projekterne, samt robustheden af virksomhedens økonomi m.v. Erhvervspuljen søges udmøntet som en konkurrencebaseret tilskudsmodel, hvor midlerne i puljen udbydes i flere årlige runder. Ansøgningerne vil konkurrere om de udbudte midler i puljen på baggrund af flest sparede kWh over projektets levetid pr. ansøgte tilskudsmidler. Efter hver ansøgningsrunde giver Energistyrelsen tilsagn om udbetaling af tilskud på baggrund af en rangering af ansøgningerne. Der vil først tildeles støtte til det projekt med den laveste pris per kWh og derefter de næstlaveste omkostninger og opefter, indtil der ikke er nok puljemidler til at finansiere

det næste projekt fuldt. Hvis et projekt kan finansieres delvist med de resterende udbudte midler, vil det overvejes at overføre midler fra den efterfølgende runde, hvis denne er inden for samme år, så projektet kan finansieres helt.

Der kan fastsættes sekundære tildelingskriterier, som eksempelvis størrelsen af den samlede besparelse, besparelsernes levetid eller fortrængt CO₂ over projektets levetid, der vil kunne anvendes i tilfælde af eksempelvis prislighed mellem to eller flere projekter.

I den foreslåede § 7, stk. 3, gives en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om ansøgning om tilsagn og udbetaling af tilskud.

Af den foreslåede § 7, stk. 3, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om ansøgning om tilsagn og udbetaling af tilskud, herunder om

- 1) ansøgningsproceduren,
- 2) perioder inden for hvilke, der kan ansøges, og
- 3) tilskudspuljernes størrelse pr. ansøgningsrunde.

Med bestemmelsen i § 7, stk. 3, nr. 1, om ansøgningsproceduren foreslås hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om behandling af ansøgninger om tilsagn om tilskud og udbetaling af tilskud, herunder selve ansøgningsproceduren, ansøgningens form og indhold samt tidsfrister, brug af elektroniske standardblanketter. Desuden vil der kunne fastsættes regler om, at der skal anvendes elektroniske standardblanketter, bl.a. til brug for kontrol, jf. også energisparelovens § 21, stk. 3, der omfatter hjemmel til at kunne stille krav om digital kommunikation, herunder ved ansøgninger. Bemyndigelsen vedrører således den praktiske tilrettelæggelse af ansøgningsproceduren og de nærmere regler for, hvordan man skal søge, hvilke blanketter, der skal udfyldes.

Fælles for tilskudsordningerne er, at der vil blive taget udgangspunkt i, at ansøgninger indgives elektronisk, og der vil blive anvendt et elektronisk sagsbehandlingssystem, hvor der med hensyn til en række valideringer kan gennemføres samkøring med andre IT-systemer, herunder f.eks. så vidt angår tilskudsordningen om bygninger BBR og energimærkedata.

Den ansvarlige myndighed skal, når ansøger har indsendt ansøgning om tilsagn om tilskud under bygnings- og erhvervspuljen, kontrollere de indsendte oplysninger for, om projektet opfylder de tekniske krav og betingelserne for at opnå tilskud. Hvis det energibesparende projekt overholder de tekniske og økonomiske krav m.v., eventuelt efter at der er indhentet supplerende oplysninger hos ansøger, deltager det derefter i konkurrencen mellem godkendte ansøgninger om at kunne modtage tilsagn om tilskud. Godkendte ansøgninger, dvs. ansøgninger, der er sagsbehandlede og lever op til gældende betingelser, kan prioriteres inden for ansøgningsrundens tilsagnsramme. Når projektet er realiseret, skal projektets gennemførelse dokumenteres over for den ansvarlige myndighed, herunder skal det vurderes, om dokumentationen er retvisende. For skrotningsordningen deltager virk-

somhederne ikke i en konkurrence mellem ansøgninger om godkendelser, men behandles ud fra ansøgninger fra prækvalificerede virksomheder om at kunne modtage tilsagn, som beskrevet i punkt 2.1.2.2.2.

Med bestemmelsen § 7, stk. 3, nr. 2, foreslås, at ministeren kan fastsætte regler om perioder inden for hvilke, der kan ansøges.

Ordningerne forventes for så vidt angår bygningspuljen og erhvervspuljen at blive tilrettelagt efter følgende overordnede modeller. Ved bekendtgørelserne foreslås fastsat en periode inden for hvilken, der kan ansøges. Med disse ansøgningsrunder vurderes de indkomne ansøgninger og prioriteres samlet i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i de pågældende bekendtgørelser. De prioriterede ansøgninger vil kunne opnå tilsagn inden for den bevillingsramme for puljen, der er afsat til den pågældende ansøgningsrunde.

Med hensyn til bygningspuljen og erhvervspuljen, vil ordningerne tilrettelægges således, at der vil være flere ansøgningsrunder hvert år. Hyppigheden af ansøgningsrunder skal både tage hensyn til, at afviste ansøgere skal have mulighed for at søge igen, evt. med en revideret ansøgning, inden for en overskuelig tidshorisont, samt ud fra et hensyn til administrationen af ordningen. Endvidere foreslås det, at det i ansøgningsrunderne inden for bygningspuljen skal være muligt at kunne målrette tilskudspuljen yderligere ved at lave temaer i ansøgersegmentet.

Med hensyn til skrotningsordningen vil ordningen tilrettelægges således, at der løbende vil kunne prækvalificeres energitjenesteleverandører, som kan tilbyde abonnementsordningen til varmekunder. Den løbende mulighed for virksomheder at ansøge om prækvalifikation skal både tage hensyn til, at afviste ansøgere skal have mulighed for at søge igen med en revideret ansøgning, samt ud fra et hensyn til administrationen af ordningen.

Der vil efter den foreslåede bestemmelse bl.a. kunne blive fastsat regler om, at ansøgning om udbetaling senest skal indgives inden en bestemt frist efter projektets færdiggørelse. Subsidiært vil der i tilsagn om tilskud kunne fastsættes individuelle frister for ansøgning om udbetaling i medfør af vilkår i tilsagnet, jf. den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 5.

Overskridelse af fristen for ansøgning om udbetaling vil som udgangspunkt indebære, at tilsagn om tilskuddet bortfalder, dog således at Energistyrelsen i særlige tilfælde i medfør af den foreslåede § 10, stk. 3, vil kunne se bort fra fristoverskridelsen. Dette indebærer, at der efter begrundet skriftlig ansøgning tillades, at tilskuddet ikke bortfalder. Ved vurderingen af anmodningen lægges vægt på, at projektet opfylder alle yderligere betingelser og vilkår, samt at ansøgning om udbetaling har været forbundet med betydelige vanskeligheder og force majeure lignende hændelser.

Med bestemmelsen § 7, stk. 3, nr. 3, foreslås, at ministeren inden for beløb, der afsættes på de årlige bevillingslove, kan fastsætte tilskudspuljernes størrelse pr. ansøgningsrunde.

Det følger således af den foreslåede bestemmelse, at ministeren bemyndiges til at fastsætte puljernes størrelse og antal ved bekendtgørelse. Hverken puljernes størrelse eller antal er endnu fastlagt.

Det foreslås, at ministeren kan fastsætte disse i bekendtgørelserne for de pågældende støtteordninger på en sådan måde, at der sikres størst mulig målretning af ordningen og tilpasning til markedet

§ 8

Bestemmelsen er ny. Med den foreslåede § 8 foreslås som en betingelse for udbetaling af tilskud, at projektet er gennemført, og omkostninger til projektet er afholdt før ansøgning om udbetaling.

Til understøttelse af den tilskyndende effekt, der afspejles i forhold til det foreslåede krav i § 7, stk. 1, om, at projektet ikke må være påbegyndt inden tilsagn om tilskud, foreslås i § 8, at tilskud kun udbetales efter ansøgning og i henhold til det givne tilsagn efter § 7, når projektet er gennemført, og omkostningerne til projektet er afholdt.

§ 9

Bestemmelsen er ny. Den gældende energisparelov har alene i § 16 en bemyndigelsesbestemmelse under lovens kapitel 5, som omhandler specifikke kontrolforanstaltninger. Lovens kapitel 5 omhandler imidlertid alene obligatoriske energisyn m.v. for store virksomheder. Den gældende § 16 omfatter bemyndigelse til at fastsætte regler inden for dette kapitel, herunder om kontrol. Da der ikke er andre kontrolbestemmelser i loven, og fordi lovforslaget med kapitel 3 samler bestemmelserne om tilskud til energibesparelser og energieffektivisering dér, foreslås kontrolbestemmelsen i forhold til tilskud til energibesparelser og energieffektivisering indsat i kapitel 3 i direkte tilknytning til de øvrige bestemmelser om tilskud.

Den foreslåede bestemmelse omfatter hjemmel til kontrol med, at reglerne i kapitel 3 eller regler fastsat i medfør heraf samt vilkår i tilsagn overholdes og kan hos ansøger indhente sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de i loven omfattede opgaver om tilskudsadministration. Herudover foreslås, at ministeren kan fastsætte regler om kontrollen og om fornødent gennemføre fysisk kontrol. Tilskudsmodtager eller af denne bemyndigede personer pålægges pligt til at bistå ved gennemførelsen af kontrollen.

Med den foreslåede § 9, stk. 1, gennemfører klima-, energi- og forsyningsministeren kontrol med, at reglerne i lovens kapitel 3, eller regler udstedt i medfør heraf samt vilkår i tilsagn overholdes, og kan hos ansøger indhente sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de i loven omfattede opgaver og tilskudsadministration. Udmøntningen af kontrolreglerne sker i bekendtgørelser for de enkelte ordninger.

Det er tanken, at kontrolbeføjelsen i medfør af lovens § 19 og det almindelige over- underordningsforhold vil blive delegeret til en styrelse under ministeriet (Energistyrelsen). Hvis det viser sig nødvendigt, vil der være mulighed for med hjemmel i § 19 inden for afgrænsede rammer at kunne delegere visse kontrolbeføjelser til ekstern part for så vidt angår verifikation og kvalitetssikring af den dokumentation, der lægges til grund for tilsagn om tilskud og for udbetaling af tilskud.

Tilsagnsmodtager skal i overensstemmelse med energisparelovens § 21 om underretnings- og oplysningsforpligtelser i hele perioden, hvor betingelserne for tilskud skal opfyldes efter loven eller regler udstedt i medfør heraf, på forlangende afgive erklæring om, hvorvidt betingelserne for tilskud fortsat er opfyldt. Energisparelovens § 21 foreslås udvidet til at omfatte forpligtelser i henhold til det foreslåede kapitel 3, jf. nedenfor til § 7, nr. 11.

Den foreslåede § 9, stk. 1, medfører således, at ministeren eller den, der af ministeren bemyndiges til det, kan gennemføre kontrol af reglernes overholdelse, så de betingelser og vilkår, der stilles for at kunne give tilsagn om tilskud, er opfyldt samt, at betingelserne for udbetalingen af tilskuddet efter gennemførelse af projektet ligeledes er opfyldt. Betingelserne vil bl.a. omfatte de regler, der gennemføres i medfør af den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 4, og de vilkår der kan fastsættes i tilsagn i medfør af § 7, stk. 2, nr. 5. Herudover vil kontrollen medføre gennemgang af den dokumentation, der kan kræves i forbindelse med ansøgning om tilsagn og udbetaling af tilskud, jf. den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 2.

Til brug for kontrollen vil der bl.a. være behov for at indhente offentligt tilgængelige oplysninger fra en række registre, herunder BBR, Energimærkningsdatabasen og CVR. Hvor der vil være behov for at anvende andre ikke-offentligt tilgængelige oplysninger, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at dette vil kunne ske i overensstemmelse med forvaltningslovens § 31 og de regler, der er gældende i overensstemmelse med EU's databeskyttelsesregler, GDPR, der står for General Data Protection Regulation.

Af den foreslåede § 9, stk. 2, fremgår, at ministeren og personer, der er særligt bemyndiget dertil, jf. § 19, hvis et skønnes nødvendigt for at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrolopgaver i henhold til lovens kapitel 3 eller regler udstedt i medfør heraf, mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til fysiske installationer i virksomheder eller bygninger, hvortil der er givet tilsagn om tilskud til realisering af energibesparelser eller energieffektiviseringer efter denne lov. På tilsvarende måde har ministeren og personer, der er særligt bemyndiget dertil, adgang til virksomheders regnskaber, forretningsbøger, papirer m.v., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form.

Det er overordnet set forventningen, at langt størsteparten af tilskudssagerne kan kontrolleres administrativt på baggrund af indsendt dokumentation, herunder gennem de krav om dokumentation, der stilles i forbindelse med såvel ansøgning om tilsagn om tilskud såvel som – efter tiltagets gennemførelse – ansøgning om udbetaling af tilskud.

Der kan dog være situationer, eksempelvis ud fra en specifik risikovurdering eller ved særlig mistanke om uregelmæssigheder, hvor det kan være nødvendigt at foretage en fysisk kontrol på stedet af de installationer m.v., der er givet tilsagn om tilskud til, herunder også hvorvidt betingelser for eller vilkår i tilsagn er opfyldt. Myndighedernes adgang omfatter adgang til fysiske installationer i bygninger og de relevante dele af den pågældende virksomheds driftssted og alle øvrige lokaliteter, hvor projektet efter ansøgningen om tilsagn skal gennemføres. Det foreslås endvidere, at myndighederne har ret til at gøre sig bekendt med relevant skriftligt materiale, herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, i det omfang, det er nødvendigt for at udøve kontrol efter loven.

Bestemmelsen giver ifølge forslaget hjemmel til at foretage kontrol på stedet, der kan ske uden retskendelse. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med bestemmelserne i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter med senere ændringer (retssikkerhedsloven). Denne lov indeholder bl.a. regler om myndighedernes pligt til at give underretning til vedkommende borger eller virksomhed forud for et tvangsindgrebs gennemførelse, samt om den fremgangsmåde forvaltningsmyndighederne skal følge ved iværksættelse af et tvangsindgreb uden for strafferetsplejen (kontrolbesøg m.v.). Bestemmelsen giver endvidere mulighed for, at andre i følgeskab med de kontrollerende myndigheder, såsom personer med særlig fagkundskab kan medvirke ved kontrollen gennemført af den myndighed, eller de personer, der er særligt bemyndiget dertil.

For så vidt angår gennemførelse af kontrol i forhold til tilskudsordningen om energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger (bygningsspuljen) er det hensigten, at den kontrollerende myndighed og personer, der er særligt bemyndiget dertil i medfør af § 19 har adgang til at foretage kontrol i virksomheder, der ejer bygninger, på stedet af de fysiske installationer i hele den relevante virksomheds driftssted og alle øvrige lokaliteter, hvor projektet efter ansøgningen om tilsagn skal gennemføres. På tilsvarende måde har den kontrollerende myndighed og personer, der i henhold til lovens § 19 er særligt bemyndiget dertil, adgang til virksomheders regnskaber, forretningsbøger, papirer m.v., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, for at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrolopgaver i henhold til loven. Kontrollen vil blive tilrettelagt på baggrund af, at ordningen vil tage afsæt i de pågældende bygningers energimærkning, herunder suppleret med bl.a. fakturaer for de gennemførte projekter. Det er forventningen, at størsteparten af tilskudssagerne vil kunne kontrolleres administrativt på baggrund af dokumentation, der er lagt til grund ved sagernes behandling. Fysisk kontrol vil dog kunne være nødvendig i helt særlige tilfælde, f.eks. hvis der er særligt store og komplekse projekter, hvor der kan være begrundet usikkerhed om specifikke forhold ved den faktiske gennemførelse af projektet.

For så vidt angår tilskud under skrotningsordningen tænkes der blandt andet på data, der kan indhentes data fra BBR. Efter bekendtgørelse nr. 1611 af 10. december 2015 om indretning, etablering og drift af olietanke, rørsystemer og pipelines (kapitel 5) skal boligejeren eller bruger af et olietank indberette sløjfning af olietanken. Derudover forudsætter den reducerede elafgift til forbrug af elektricitet i helårshuse, der opvarmes med elektricitet efter lov om afgift af elektricitet (Elafgiftsloven), at boligenheden er registreret som elopvarmet helårsbolig i BBR. Her forventes det derfor ikke at være nødvendigt at gennemføre fysisk kontrol af installationen af varmepumpen hos varmekunden.

For så vidt angår erhvervspuljen er det hensigten, at den kontrollerende myndighed og personer, der er særligt bemyndiget dertil i medfør af § 19 har adgang til at foretage kontrol på stedet af de fysiske installationer i hele den relevante virksomheds driftssted og alle øvrige lokaliteter, hvor projektet efter ansøgningen om tilsagn skal gennemføres. På tilsvarende måde har den kontrollerende myndighed og personer, der i henhold til lovens § 19 er særligt bemyndiget dertil, adgang til virksomheders regnskaber, forretningsbøger, papirer mv., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, for at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrolopgaver i henhold til loven. Under erhvervspuljen er det forventningen, at størsteparten af tilskudssagerne kan kontrolleres administrativt

på baggrund af indsendt dokumentation. Kontrol på stedet kan dog være nødvendigt i helt særlige tilfælde, f.eks. hvis der er særligt store og komplekse projekter, hvor der kan være begrundet usikkerhed om specifikke forhold ved den faktiske gennemførelse af projektet.

Af den foreslåede § 9, stk. 3, fremgår, at tilsagnsmodtager, herunder af denne bemyndigede personer skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved kontrollens gennemførelse, og skal på begæring udlevere eller indsende det i stk. 2 nævnte materiale til de kontrollerende myndigheder eller personer, der er særligt bemyndiget dertil.

Det følger således af den foreslåede bestemmelse, at en person eller virksomhed, der har modtaget tilsagn om tilskud, er forpligtet til at yde den fornødne hjælp med f.eks. at finde det nødvendige materiale ved kontrollens gennemførelse og til at udlevere eller indsende materiale til de kontrollerende myndigheder på disses begæring. Bestemmelsen kan i overensstemmelse med retssikkerhedsloven ikke anvendes til at pålægge tilsagnsmodtager pligt til at udlevere materiale, hvis der på forhånd foreligger en begrundet mistanke om strafbart forhold, herunder svig. Tilsagnsmodtager må således ikke forpligtes til selvinkriminering.

Af den foreslåede § 9, stk. 4, fremgår, at ministeren kan fastætte nærmere regler om kontrol med de foranstaltninger, der ydes tilskud til efter lovens kapitel 3 eller regler udstedt i medfør heraf. Der forventes udstedt bekendtgørelser, der med henblik på at understøtte en god forvaltning vil omfatte disse forskellige elementer for hver enkelt tilskudsordning til opnåelse af energibesparelser og energieffektiviseringer, og til gennemførelse af energiaftalen af 2018 for bygningspuljen, skrotningsordningen og erhvervspuljen.

§ 10

Bestemmelsen er ny og foreslår hjemmel til, at der i bestemte situationer kan træffes afgørelse om hel eller delvist bortfald af tilsagn eller tilbagebetaling af tilskud.

Af den foreslåede § 10, stk. 1, fremgår, at tilsagn om tilskud i henhold til § 7, stk. 1, bortfalder helt eller delvist, hvis

- 1) tilsagnsmodtageren har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller har fortiet oplysninger af betydning for ansøgningen om tilsagn eller udbetaling af tilskud,
- 2) betingelserne for tilskuddet eller vilkår i tilsagnet ikke længere opfyldes eller
- 3) tilsagnsmodtageren tilsidesætter sine pligter i medfør af regler fastsat i § 9, stk. 3, eller regler fastsat i henhold til § 9, stk. 4, jf. § 21.

I forbindelse med administrationen af ordningerne, herunder behandlingen af ansøgningen om udbetaling og kontrollen efter forslag til § 9, vil den ansvarlige myndighed skulle påse, at der ikke foreligger omstændigheder, der giver grundlag for at træffe afgørelse om helt eller delvist bortfald af tilsagnet om tilskud.

I tilfælde, hvor tilsagnsmodtageren har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, eller har forfiet oplysninger af betydning for ansøgningen om tilsagn eller udbetaling af tilskud, vil der kunne træffes afgørelse om hel eller delvis bortfald af tilsagn, jf. stk. 1, nr. 1, f.eks. i ansøgningssituationen eller undervejs i projektførelsen.

Efter den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 2, kan der træffes afgørelse om hel eller delvist bortfald af tilsagn i situationer, hvor betingelserne for tilskuddet eller vilkår i tilsagnet ikke længere opfyldes. Den ansvarlige myndighed vil i forbindelse med administration af ordningerne bl.a. skulle påse, at projektet er gennemført i overensstemmelse med tilsagnsgrundlaget, herunder projektbeskrivelsen, og at vilkårene for tilsagnet om tilskud er overholdt. Er det ikke tilfældet, vil der kunne træffes afgørelse om, at tilsagnet om tilskud helt eller delvist bortfalder.

Efter den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 3, kan der tilsvarende træffes afgørelse om hel eller delvist bortfald af tilsagn i situationer, hvor tilsagnsmodtageren har tilsidesat sine pligter i henhold til § 9, jf. 21. Det betyder, at tilsagnsmodtager har tilsidesat sine forpligtelser i forbindelse med kontrol af ordningen, herunder de oplysningsforpligtelser, der fremgår af lovens § 21, og som foreslås udvidet til at omfatte forslaget til kapitel 3 om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet lægger i administrationen af tilskudsordningerne til grund, at der ikke vil blive udbetalt tilskud, før det projekt, der er givet tilsagn om tilskud til, er gennemført og udgifterne hertil er afholdt, jf. den foreslåede § 8. Hvis den administrerende myndighed (Energistyrelsen) inden udbetalingen af tilskuddet – f.eks. efter ansøgning om udbetaling af tilskuddet efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 1, – bliver opmærksom på, at de forhold, der er nævnt i § 10, stk. 1, nr. 1 – 3 foreligger, vil styrelsen træffe afgørelse om, at tilsagnet om tilskud helt eller delvist bortfalder, og der vil herefter ikke eller kun delvist blive udbetalt tilskud.

Hvis de forhold, der er nævnt i stk. 1, nr. 1 – 3, først konstateres efter udbetalingen af tilskuddet – f.eks. i forbindelse med opfølgende kontrol eller i forbindelse med virksomhedens indsendelse af oplysninger eller dokumentation, vil Energistyrelsen efter den foreslåede § 10, stk. 2, kunne bestemme, at det udbetalte tilskud helt eller delvist skal tilbagebetales.

Delvist bortfald af et tilsagn eller krav om delvis tilbagebetaling efter stk. 1 og 2 vil f.eks. kunne komme på tale, hvis projektet kun delvist er gennemført i overensstemmelse med projektbeskrivelsen, forudsat at projektet alligevel helt eller delvist har den effekt, der lå til grund for tilsagnet om tilskud.

Der kan tillige være tale om situationer, hvor der foreligger særlige omstændigheder, f.eks. omstændigheder, der forhindrer eller gør det uforholdsmæssigt vanskeligt at gennemføre projektet i overensstemmelse med projektbeskrivelsen eller vilkårene i tilsagnet om tilskud. Tilsvarende kan der også være tale om situationer, hvor projektet på mindre væsentlige punkter ikke er gennemført i

overensstemmelse med projektbeskrivelsen og vilkårene for tilskud. Der vil skulle gennemføres et konkret skøn i hvert enkelt tilfælde.

Af det foreslåede § 10, stk. 3, fremgår, at ministeren i særlige tilfælde efter ansøgning kan ændre et allerede meddelt tilsagn, også selvom projektet er igangsat. Ændringer vedrørende et meddelt tilsagn kan blandt andet indebære, at projektets udformning ændres, eller at dele af projektet udgår. Sådanne ændringer må ikke være så omfattende, at projektet ikke længere i det væsentlige kan anses for indeholdt i den oprindelige projektansøgning. Det ændrede projekt skal være udformet på en sådan måde, at det selvstændigt ville have opfyldt betingelserne for at opnå tilsagn, hvis der var blevet ansøgt om det fra starten. Der skal i ansøgninger om projektændringer skulle angives en tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor projektet ikke længere ønskes gennemført som forudsat i den oprindelige ansøgning. En ændringsansøgning vil ikke kunne medføre en forhøjelse af det oprindeligt meddelte tilsagnsbeløb. Det vil være et væsentligt kriterium for helt eller delvist at kunne imødekomme ansøgningen om at ændre det meddelte tilsagn, at det oprindelige projekts målsætning om energieffektivisering eller energibesparelsen helt eller delvist vil kunne gennemføres.

Det vil f.eks. kunne tillades, at en ny tilskudsberettiget ejer eller bruger indtræder i et allerede meddelt tilsagn i stedet for den oprindelige tilsagnsmodtager, også selv om projektet er igangsat. Her tænkes eksempelvis på virksomhedsoverdragelser eller lignende tilfælde, hvor det forpligtede retssubjekt ændrer identitet, samt situationer, hvor en tilskudsberettiget bygningsejer ved salg overdrager den pågældende bygning. Også betingelser og vilkår i meddelte tilsagn vil kunne ændres, f.eks. den fastsatte tidsfrist for afslutning af projektet og indsendelse af udbetalingsansøgning, hvor force majeure lignende omstændigheder gør sig gældende.

Til nr. 8

Det følger af den foreslåede ændring af § 13, stk. 2, nr. 3, at den gældende bemyndigelse præciseres, således at det udtrykkeligt vil fremgå af bemyndigelsesbestemmelsen, at klima-, energi- og forsyningsministeren også vil kunne fastsætte regler med krav til offentlige institutioner m.v. om energikrav ved køb af tjenesteydelser.

I henhold til lovens § 13, stk. 2 og 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om nærmere angivne energibesparelsesaktiviteter i offentlige institutioner m.v. som nævnt i lovens § 14.

Af bestemmelsen i § 14, stk. 1 fremgår det, at § 13 gælder for den offentlige forvaltning og for selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne. Af bestemmelserne i § 14, stk. 2, fremgår endvidere, at ministeren efter forhandling med finansministeren og social- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at § 13 også skal gælde for virksomheder,

der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse. I medfør af bestemmelsen i § 14, stk. 3, kan ministeren herudover fastsætte regler om undtagelse fra bestemmelserne i § 13.

Bemyndigelserne forudsættes alene anvendt, hvor der efter forhandlinger med de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. eller organisationer, der repræsenterer de nævnte institutioner, jf. § 13, stk. 1, ikke er opnået de ønskede resultater.

Af bemyndigelsesbestemmelsen i § 13, stk. 2, nr. 3, fremgår, at der kan fastsættes regler om, at offentlige institutioner m.v. skal fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering og vedligeholdelse. Bestemmelsen er udmøntet i cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner, hvoraf der fremgår, at de statslige institutioner ved indkøb af produkter og tjenesteydelser skal overholde de i cirkulæret fastsatte energikrav.

Bestemmelsen i § 13, stk. 2, nr. 3, i energispareloven relaterer sig til implementering af den del af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, der omhandler energikrav ved indkøb af produkter.

Af artikel 6, stk. 1, følger, at medlemsstaterne skal sikre, at deres statslige forvaltning kun køber produkter, tjenesteydelser og bygninger, samt indgår nye lejeaftaler om bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, for så vidt det er i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed, og at der på området er tilstrækkelig konkurrence.

Endvidere fremgår det af direktivets artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer, herunder på regionalt og lokalt niveau, til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur og med den statslige forvaltning som forbillede kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet. Artikel 6 henviser endvidere til direktivets bilag III om energieffektivitetskrav ved statslige indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at formuleringen af § 13, stk. 2, nr. 3, kan give anledning til tvivl om bemyndigelsens rækkevidde. Med lovforslaget foreslås derfor, at bestemmelsen præciseres, således at det af bestemmelsen udtrykkeligt fremgår, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om udførelse af energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., også omfatter køb af tjenesteydelser. Der vil hermed af bestemmelsen udtrykkeligt fremgå, at den vil udgøre hjemmelsgrundlag for at kunne gennemføre de krav, der følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, for så vidt angår energikrav ved den statslige forvaltnings køb af tjenesteydelser, og for energikrav til statslige institutioners køb af tjenesteydelser, der fremgår af cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner. Det foreslås, at den brede kreds af omfattede offentlige institutioner m.v., jf. lovens § 14, opretholdes, herunder for at opretholde det brede anvendelsesområde, der følger af cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner, således at energikrav ved ind-

køb af tjenesteydelser fortsat gælder i forhold til cirkulærets omfattede statsinstitutioner. Der fastholdes således i hjemmelsbestemmelsen et bredere anvendelsesområde, end forudsat i energieffektivitetsdirektivets artikel 6.

Til nr. 9

Det følger af den foreslåede ændring af § 15, stk. 3, i energispareloven, at henvisningen til § 16, stk. 1, nr. 1, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om at præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder, vil udgå.

Energispareloven og bekendtgørelse om obligatorisk energisyn i store virksomheder indeholder regler om obligatorisk energisyn for store virksomheder.

Bestemmelserne om energisyn er fastsat som led i gennemførelsen af forpligtelser i energieffektivitetsdirektivets artikel 8, stk. 4 om, at medlemsstaterne skal sikre, at virksomheder, der ikke er SMV'er (små og mellemstore virksomheder), foretager energisyn.

Det følger af lovens § 15, stk. 1, 1. pkt., at store virksomheder som minimum hvert fjerde år beregnet fra datoen for det foregående energisyn skal lade foretage energisyn på en uafhængig måde ved kvalificerede eksperter. Af stk. 1., 2. pkt., fremgår, at virksomheder som nævnt i bestemmelsens 1. pkt. herudover skal indsende dokumentation til klima-, energi- og forsyningsministeren om det foretagne energisyn.

I henhold til lovens § 15, stk. 3, forstås ved store virksomheder, virksomheder, som ikke falder ind under kategorierne mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i henhold til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. I medfør af § 16, stk. 1, nr. 1, i loven kan ministeren dog fastsætte regler om præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder.

Det fremgår af forarbejderne til § 16, stk. 1, nr. 1, jf. Folketingstidende 2013-2014, A, L121 som fremsat, side 21, at det vurderedes mest hensigtsmæssigt at fastsætte de nærmere kriterier for, hvornår en virksomhed er "stor" ved bekendtgørelse. Det var således ministeriets opfattelse, at Kommissionens forståelse af en stor virksomhed ikke var entydig. Da den nærmere fastlæggelse heraf i et vist omfang ville basere sig på nationale regler, var vurderingen derfor, at der var behov for at bemyndige ministeren til at kunne fastlægge præcise kriterier.

Bemyndigelsen til at præcisere, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af stor virksomhed blev først udmøntet i bekendtgørelse nr. 846 af 1. juli 2014, hvor stor virksomhed blev defineret som en virksomhed, der er omfattet af årsregnskabslovens § 7, stk. 1, nr. 3. Denne definition blev ændret med bekendtgørelse nr. 1212 af 19. november 2014, til en virksomhed, der globalt har mindst 250 ansatte opgjort som fuldtidsstillinger og en årlig omsætning på mindst 50 millioner euro eller en årlig balance på mindst 43 millioner euro opgjort efter aflagt årsregnskab. Definitionen gælder også for offentlige virksomheder, der fungerer på markedsvilkår. Det totale antal ansatte, den samlede

omsætning og balance for selskabet inklusive datterselskaber og andre virksomheder, hvor virksomheden har over 25 pct. af ejerskabet eller stemmerettighederne, regnes med i virksomhedens størrelse. Beregningen skal foretages i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF, bilag 1, artikel 3-5.

Denne definition er videreført i en efterfølgende ændring af bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelsen nr. 1383 af 1. december 2015 og i en nyaffattelse af bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1382 af 29. november 2018.

Den definition og afgrænsning, der fremgår af bekendtgørelsen, indebærer imidlertid, at virksomheder, der i henhold til direktivet forudsættes undergivet energisyn, undtages fra energisynsforpligtelsen. Det henvises navnlig til, at der af præciseringen i bekendtgørelsen fremgår, at store virksomheder afgrænses til virksomheder, der samlet set både opfylder kravet til antal ansatte og årlig omsætning eller kravet til antal ansatte og årlig balance. Denne afgrænsning afviger fra direktivets, hvorefter Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder lægges til grund, og hvor det er tilstrækkeligt, at blot kriteriet om antal ansatte eller det finansielle kriterium (årlig omsætning eller årlig balance) er opfyldt.

Et udkast til en nyaffattelse af bekendtgørelsen om obligatorisk energisyn i store virksomheder er [i offentlig høring frem til den 1. november 2019]. I forhold til den gældende bekendtgørelse vil nyaffattelsen indebære, at afgrænsningen af store virksomheder, der skal undergives energisyn, bringes i overensstemmelse med kravet og den afgrænsning, der følger af artikel 8 i energieffektivitetsdirektivet.

Det foreslås på denne baggrund, at bemyndigelsen til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 16, stk. 1, nr. 1, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder, ophæves. Den foreslåede ophævelse vil indebære, at den afgrænsning, der følger af lovens § 15, stk. 3, af de virksomheder, der ikke vil være omfattet af krav til energisyn, følger den afgrænsning, der er fastsat i energieffektivitetsdirektivet, og ikke kan ændres ved bekendtgørelse.

Til nr. 10

Det følger af § 16, stk. 1, nr. 1, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen store virksomheder, udgår.

Det foreslås, at § 16, stk. 1, nr. 1, ophæves. Det følger af den foreslåede ophævelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren ikke vil være bemyndiget til at præcisere den afgrænsning af virksomheder, der i henhold til lovens § 15, stk. 3, ikke vil være omfattet af krav til energisyn. Den foreslåede ophævelse indebærer, at alene virksomheder, der er omfattet af direktivets definition på mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, jf. Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003, vil være undtaget fra krav om energisyn.

Til nr. 11

Energisparelovens § 21, stk. 1, giver klima-, energi- og forsyningsministeren og Energiklagenævnet hjemmel til at pålægge kollektive energiforsyningsvirksomheder, store virksomheder omfattet af lovens kapitel 5 og virksomheder, institutioner eller organisationer, som er nævnt i § 19, at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven, herunder til afgørelser af, om et forhold er omfattet af loven.

Med den foreslåede udvidelse af § 21, stk. 1, hvorefter bl.a. oplysningspligten udvides til at gælde for tilsagnsmodtagere efter det foreslåede kapitel 3, vil disse forpligtelser også gælde for administrationen af tilskud til de projekter, der er omfattet af den foreslåede § 7, stk. 1. Det vil have den virkning, at tilsagnsmodtageren i hele perioden, hvor betingelserne for tilskud efter loven eller regler udstedt i medfør af loven skal opfyldes, kan pålægges at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver som er nævnt i loven. Det betyder, at tilsagnsmodtagere omfattet af den foreslåede kapitel 3 skal underrette ministeren eller den, han bemyndiger hertil, såfremt betingelser eller vilkår for at modtage tilskud ikke længere er opfyldt.

Til nr. 12

Det følger af gældende energisparelovs § 22, stk. 1, nr. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der meddeler klima-, energi-, og forsyningsministeren eller Energiklagenævnet urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger som omhandlet i lovens § 21.

Lovens § 22 stk. 1, nr. 1, foreslås med lovforslaget udvidet således, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren eller Energiklagenævnet urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger af betydning for afgørelser truffet i henhold til lovens kapitel 3 eller som omhandlet i lovens § 21.

Det foreslåede kapitel 3 indeholder hjemmel til at yde tilskud til energibesparelser og energieffektiveringer, og at det af den foreslåede § 8 fremgår, at det er en betingelse for udbetaling af tilskud, at projektet er gennemført og omkostninger til projektet er afholdt forud for ansøgning om udbetaling. Dette vil være en grundlæggende betingelse for, at tilskud kan ydes til tilsagnsmodtager på et troværdigt grundlag, at der er størst mulighed sikkerhed for, at projektet er gennemført og omkostningerne er udbetalt.

Herudover fremgår af den foreslåede § 9, stk. 3, at tilsagnsmodtager og af denne bemyndigede personer skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved kontrollens gennemførelse og på begæring skal udlevere eller indsende det i bestemmelsens stk. 2 nævnte materiale til ministeren eller personer, der er særligt bemyndiget dertil. Muligheden for at kunne straffe med bøde, når der ikke er ydes fornøden vejledning og hjælp ved kontrollens gennemførelse vil kunne styrke forvaltningen og troværdigheden af tilskudsordningerne. Den foreslåede straffehjemmel i energisparelovens § 22, stk. 1,

nr. 1, forventes på tilstrækkelig vis at kunne komplementere energisparelovens § 22, stk. 2, hvorefter der i regler, der udstedes i henhold til loven kan fastsættes bødestraf for overtrædelser i reglerne eller vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at *fodnoten* til lov om fremme af energibesparelser i bygninger titel affattes på ny, så den indeholder en opdateret oversigt over alle gældende EU-forskrifter, som udgør lovens EU-retlige baggrund.

Den ændrede affattelse skyldes vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, samt vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2002/EU af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet.

Til nr. 2

Den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 4, stk. 2 fastsættes regler om gyldigheden af energimærkninger. Bestemmelsen giver alene hjemmel til at fastsatte gyldighedsperioden for energimærkning på op til 10 år. Derimod følger det af § 4, stk. 3, at en energimærkning mister sin gyldighed, såfremt der er gennemført tilbygninger eller andre ændringer, som i væsentligt omfang påvirker bygningens energimæssige ydeevne.

Med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2 nr. 2 vil klima-, energi- og forsyningsministeren blive bemyndiget til at fastsætte regler om, i hvilke andre tilfælde energimærkningen mister sin gyldighed. Der er således tale om en udvidelse af bemyndigelsesbestemmelsen.

Med udvidelsen vil der kunne fastsættes regler for, hvornår energimærkningen mister gyldigheden i forhold til indholdet af energimærkningen, også i de tilfælde, hvor der hverken er sket tilbygninger eller andre ændringer på bygningen.

Udvidelsen af hjemlen skal understøtte tilliden til kvaliteten i energimærkningsordningen samt sikre retvisende energimærkninger og data af høj kvalitet.

Den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen forventes særligt at omfatte tilfælde, hvor energimærkninger er mangelfulde eller giver et misvisende billede af bygningens energimæssige tilstand, og hvor energimærkningen ikke kan bringes til at give et retvisende billede, f.eks. fordi det certificerede energimærkningsfirma ikke længere eksisterer, og dermed ikke kan berigtige energimærkningen. Energimærkninger, som ikke er retvisende, vil først forsøges rettet gennem berigtigelse.

Berigtigelse af energimærkninger er imidlertid ikke altid muligt, herunder særligt hvis det certificerende energimærkningsfirma, som har udarbejdet energimærkningen ikke længere er certificeret. Det er alene certificerende energimærkningsfirmaer, der efter de gældende regler, må indberette energimærker, samt berigtige egne udarbejdede energimærkninger. Endvidere vil det i situationer,

hvor energimærkninger ved en fejl er indberettet på den forkerte adresse, også være relevant at gøre det pågældende energimærkning ugyldig, samt i andre lignede tilfælde.

Energimærkninger vil kunne blive gjort ugyldige i de tilfælde, hvor myndigheden i forbindelse med den almindelige sagsbehandling bliver opmærksom på, at energimærkningen er misvisende eller mangelfuld, og ikke kan blive retvisende ved berigtigelse, f.eks. fordi der ikke findes et ansvarligt certificeret energimærkningsfirma.

Til nr. 3

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger fremgår det af § 12, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at projekterende og udførende af et nybyggeri skal levere den fornødne dokumentation for nybyggeriet til den energikonsulent, som ejeren af bygningen har indgået aftale med om energimærkning af bygningen.

Det foreslås, at »energikonsulent« i § 12, stk. 1, ændres til »virksomhed eller person« således, at den korrekte terminologi ud fra ordensmæssige hensyn anvendes.

Den foreslåede ændring understøtter reglerne om, at der kan fastsættes regler for registrerings-, godkendelses- eller beskikkelsesordninger eller ordninger for akkreditering eller akkrediteret certificering for virksomheder eller personer.

I dag udarbejdes energimærkningerne som udgangspunkt af firmaer, der er certificerede efter særlige regler. Med den foreslåede ændring, vil disse virksomheder kunne kræve, at projekterende og udførende af et nybyggeri skal levere den fornødne dokumentation for nybyggeriet til dem, såfremt virksomheden har indgået aftale med bygningsejer om energimærkning af bygningen.

Den foreslåede ændring er derfor alene en præcisering, da det er en konsekvens af, at ansvaret for udarbejdelse af energimærkninger som udgangspunkt ligger hos certificerede virksomheder og ikke energikonsulenter. Præciseringen burde have fundet sted i forbindelse med lov nr. 389 af 2. maj 2012. Præciseringen, sikre, at energimærkeordningens tilrettelæggelse og administration løbende kan tilpasses, så der er den rette balance mellem på den ene side en enkel, smidig og ubureaukratisk administration og på den anden side den fornødne kvalitetssikring og kontrol af energikonsulenterne og virksomhederne, samt deres arbejde.

Til nr. 4

Det følger af den foreslåede ændring af § 21, stk. 1, nr. 7, at den gældende bemyndigelse ændres, således at begrænsningen til privatejede bygninger udgår, og det dermed vil fremgå af bemyndigelsesbestemmelsen, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler med krav til offentlige institutioner og virksomheder m.v., om energikrav ved indgåelse af lejeaftale om bygninger generelt, og at bemyndigelsen ikke vil være begrænset til privatejede bygninger.

I medfør af § 21 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler med krav til offentlige institutioner og virksomheder m.v. nævnt i lovens § 22, stk. 1, om at gennemføre rentable energibesparelser og om at udføre andre nærmere angivne energibesparelsesaktiviteter m.v.

I bestemmelsen i § 22, stk. 1, nævnes 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne, og 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Af bestemmelsen i § 21, stk. 1, nr. 7, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., ved indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftale for privatejede bygninger eller dele heraf skal sikre, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav.

Bemyndigelsen er udmøntet i cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner, hvoraf det fremgår, at der ved statens institutioners indgåelse af lejeaftaler om bygninger skal overholde de energikrav, der er fastsat i cirkulæret.

Bestemmelsen relaterer sig til implementeringen af den del af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, der omhandler energikrav ved indgåelse af lejeaftaler.

Det følger af artikel 6, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre, at deres statslige forvaltning kun køber produkter, tjenesteydelser og bygninger samt indgår nye lejeaftaler om bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, for så vidt det er i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed, og at der på området er tilstrækkelig konkurrence. Artikel 6 henviser til direktivets bilag III om energieffektivitetskrav ved statslige indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger, hvoraf bl.a. energikrav vedrørende køb af bygninger og indgåelse af nye lejeaftaler for bygninger fremgår, jf. energieffektivitetsdirektivets bilag III, litra f.

Endvidere fremgår det af direktivets artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer, herunder på regionalt og lokalt niveau, til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur og med den statslige forvaltning som forbillede kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at bemyndigelsen i § 21, stk. 1, nr. 7, er mangelfuld i forhold til at kunne gennemføre energieffektivitetsdirektivets forpligtelser om, at fastsætte høje energikrav ved den statslige forvaltnings indgåelse af lejeaftaler om bygninger. Den gældende bestemmelse er afgrænset til privatejede bygninger, hvilket er en begrænsning i forhold til de forpligtelser, der følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6 sammenholdt med direktivets bilag III, der finder anvendelse på i forhold til indgåelse af lejeaftaler om bygninger generelt.

Det foreslås derfor, at bemyndigelsesbestemmelsen ændres i henhold til de energikrav, der følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6 sammenholdt med direktivets bilag III, således at begrænsningen til privatejede bygninger udgår af § 21, stk. 1, nr. 7, i loven og det dermed fremgår, at bemyndigelsen omfatter fastsættelse af regler om energikrav ved indgåelse af lejeaftale om bygninger generelt. Samtidigt foreslås det, at den brede kreds af omfattede offentlige institutioner og virksomheder m.v., jf. § 22, stk. 1, opretholdes, herunder for at opretholde det brede anvendelsesområde, der følger af cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner, således at energikrav ved indgåelse af lejeaftale fortsat gælder i forhold til cirkulærets omfattede statsinstitutioner. Der fastholdes således i hjemmelsbestemmelsen et bredere anvendelsesområde, end forudsat i energieffektivitetsdirektivets artikel 6.

Til nr. 5

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 1, nr. 8, at ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om nærmere angivne aktiviteter for offentlige institutioner og virksomheder m.v. udvides til også at omfatte køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltningen, hvorefter det skal sikres, at bygningen opfylder visse energikrav.

I medfør af § 21 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler med krav til offentlige institutioner og virksomheder m.v. nævnt i lovens § 22, stk. 1, om at gennemføre rentable energibesparelser og om at udføre andre nærmere angivne energibesparelsesaktiviteter m.v.

I bestemmelsen i § 22, stk. 1 nævnes 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne, og 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 1, fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at deres statslige forvaltning kun køber produkter, tjenesteydelser og bygninger samt indgår nye lejeaftaler om bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, for så vidt det er i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed, og at der på området er tilstrækkelig konkurrence. Artikel 6, stk. 1, henviser til direktivets bilag III om energieffektivitetskrav ved statslige indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger, hvoraf bl.a. energikrav vedrørende køb af bygninger og indgåelse af nye lejeaftaler for bygninger fremgår, jf. energieffektivitetsdirektivets bilag III, litra f.

Energieffektivitetsdirektivets forpligtelse om at sikre, at den statslige forvaltning kun køber bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet vil blive gennemført i dansk ret ved cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner med hjemmel i § 2 a. Der kan med hjemmel i denne bestemmelse fastsættes regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område.

Ud over den generelle hjemmelsbestemmelse, der fremgår af lovens § 2 a, er der ingen konkret bestemmelse, der kan udgøre hjemmel til at implementere energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 1, for så vidt angår fastsættelse af energikrav ved offentlige organers køb af bygninger.

Med lovforslaget foreslås derfor, at der af ordensmæssige grunde indsættes en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 21, stk. 1, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger til at kunne fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i lovens § 22, stk. 1, ved køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltning, skal sikre, at bygningen opfylder visse energikrav.

I energieffektivitetsdirektivet defineres ”statsforvaltningen” som alle administrative afdelinger, hvis kompetence dækker hele en medlemsstats område”, jf. direktivets artikel 2, nr. 9. Der kan ikke på baggrund af definitionen af statsforvaltning i energieffektivitetsdirektivet udledes en entydig afgrænsning af præcis, hvilke statslige myndigheder, der er omfattet. Det foreslås derfor, at der ved gennemførelsen i cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner af energieffektivitetsdirektivets forpligtelse i artikel 6, for så vidt angår krav om at sikre, at den statslige forvaltning kun køber bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, tages afsæt i en almindelige forståelse af begrebet statslig statsforvaltning. Det vil sige, at alene departementer, styrelser og lign. vil være omfattede, dvs. myndigheder, som ved delegation af opgaver fra ministeren er en del af det almindelige ministerielle hierarki, og hvis kompetence omfatter hele landet. Når lignende myndigheder er medtaget, så skyldes dette, at de enkelte ministerier kan have organiseret sig på en måde, hvor det ikke er entydigt, hvorledes en myndighed skal klassificeres. Det vil være de enkelte ministerier i overensstemmelse med princippet om selvforvaltning i staten, der konkret skal vurdere, hvilke myndigheder inden for deres ressort, som skal betragtes som en del af den statslige forvaltning.

Af den foreslåede § 21, stk. 1, nr. 9, følger det endvidere, at ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om nærmere angivne aktiviteter for offentlige institutioner og virksomheder m.v. udvides til at omfatte køb af bygninger eller dele af bygninger, der ikke er en del af den statslige forvaltning, hvorefter det tilskyndes til at sikre, at bygningen opfylder visse energikrav.

Denne bestemmelse foreslås fastsat som led i at sikre en udtrykkelig hjemmel til at gennemføre energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 3. Det fremgår af artikel 6, stk. 3, i direktivet, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer, herunder på regionalt og lokalt niveau, til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur og med den statslige forvaltning som forbillede kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet.

Energieffektivitetsdirektivets forpligtelse om at tilskynde offentlige organer, med den statslige forvaltning som forbillede, kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet vil blive gennemført i dansk ret ved cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner med hjemmel i lovens § 2 a. Der kan med hjemmel i denne bestemmelse fastsættes regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område.

Ud over den generelle hjemmelsbestemmelse, der fremgår af lovens § 2 a, er der ingen konkret bestemmelse, der kan udgøre hjemmel til at implementere energieffektivitetsdirektivets artikel 6, for så vidt angår fastsættelse af energikrav ved offentlige organers køb af bygninger.

Med lovforslaget foreslås derfor, at der af ordensmæssige grunde indsættes en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 21, stk. 1, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger at kunne fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i lovens § 22, stk. 1, ved køb af bygninger eller dele af bygninger, der ikke er omfattet af den statslige forvaltning, tilskyndes til at sikre, at bygningen opfylder visse energikrav.

Til nr. 6

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger fremgår det af § 24, stk. 5, at straffelovens §§ 144, 150, 152 og 155-157 finder tilsvarende anvendelse for beskikkede, godkendte eller certificerede energikonsulenter.

Det foreslås, at »energikonsulenter« i § 24, stk. 5, ud fra ordensmæssige hensyn ændres til »virksomheder eller personer « således, at den korrekte terminologi anvendes.

Den foreslåede ændring understøtter reglerne om, at der kan fastsættes regler for registrerings-, godkendelses- eller beskikkelsesordninger eller ordninger for akkreditering eller akkrediteret certificering for virksomheder eller personer.

I dag udarbejdes energimærkningerne som udgangspunkt af firmaer, der er certificerede efter særlige regler. Med den foreslåede ændring, vil Straffelovens §§ 144, 150, 152 og 155-157 også finde anvendelse på virksomheder, som er godkendte eller certificeret.

Den foreslåede ændring er derfor alene en præcisering, da det er en konsekvens af, at ansvaret for udarbejdelse af energimærkninger som udgangspunkt ligger hos certificerede virksomheder og ikke energikonsulenter. Præciseringen burde have fundet sted i forbindelse med lov nr. 389 af 2. maj 2012. Præciseringen, sikre, at energimærkeordningens tilrettelæggelse og administration løbende kan tilpasses, så der er den rette balance mellem på den ene side en enkel, smidig og ubureaukratisk administration og på den anden side den fornødne kvalitetssikring og kontrol af energikonsulenterne og virksomhederne, samt deres arbejde.

Til nr. 7

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger fremgår det af § 25, stk. 4, 2. pkt., at ejeren og de energikonsulenter eller tekniske eksperter, som for ejeren udfører henholdsvis energimærkning eller kontrol og eftersyn af tekniske anlæg, kan uden yderligere tilladelse anvende disse oplysninger og beregninger i forbindelse med efterfølgende energimærkning eller kontrol og eftersyn m.v. af de tekniske anlæg.

Det foreslås, at der efter »energikonsulent« i § 25, stk. 4, 2. pkt. indsættes ud fra ordensmæssige hensyn » samt virksomheder, der beskæftiger dem,« således, at den korrekte terminologi anvendes.

Den foreslåede ændring understøtter reglerne om, at der kan fastsættes regler for registrerings-, godkendelses- eller beskikkelsesordninger eller ordninger for akkreditering eller akkrediteret certificering for virksomheder eller personer.

I dag udarbejdes energimærkningerne som udgangspunkt af firmaer, der er certificerede efter særlige regler. Med den foreslåede ændring, vil disse virksomheder også kunne anvende tidligere registrerede oplysninger og beregninger i forbindelse med energimærkning af bygninger uden yderligere tilladelse i forbindelse med efterfølgende energimærkning

Den foreslåede ændring er derfor alene en præcisering, da det er en konsekvens af, at ansvaret for udarbejdelse af energimærkninger som udgangspunkt ligger hos certificerede virksomheder og ikke energikonsulenter. Præcisering burde have fundet sted i forbindelse med lov nr. 389 af 2. maj 2012. Præciseringen sikrer, at energimærkeordningens tilrettelæggelse og administration løbende kan tilpasses, så der er den rette balance mellem på den ene side en enkel, smidig og ubureaukratisk administration og på den anden side den fornødne kvalitetssikring og kontrol af energikonsulenterne og virksomhederne, samt deres arbejde.

Til nr. 8

Den foreslåede bestemmelse er ny. Det er således efter gældende ret muligt at indgive ansøgninger, anmeldelser, indberetning m.v. til myndighederne efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger på papir, telefonisk, eller ved personligt fremmøde i overensstemmelse med gældende regler.

Efter den foreslåede § 25 a, stk. 1, 1. pkt., får klima-, energi- og forsyningsministeren en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om pligtmæssig digital kommunikation inden for lov om fremme af energibesparelser i bygninger, bestemmelser fastsat i henhold til loven samt EU-retsakter om forhold omfattet af loven. Dette betyder, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om at borgere og virksomheder har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed, herunder via bestemte digitale systemer, som f.eks. via almindelig e-mail ved forespørgsler og lign., ansøgninger, anmeldelser, indberetninger og at svaret fra myndigheden, sendes digitalt.

De ansvarlige myndigheder er de myndigheder, som er tillagt kompetencer efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Det er i første omgang energi-, forsynings- og klimaminister og Energi-, forsynings- og klimaministeriet. Endvidere er det Energistyrelsen, som i medfør af bekendtgørelse nr. 1512 af 15. december 2017 om Energistylens opgaver og beføjelser har fået tillagt en række af ministerens kompetencer efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Endvidere foreslås, at der kan fastsættes krav om, at kommunikation til og fra Energiklagenævnet skal foregå digitalt. Energiklagenævnet henhører under Erhvervsministeriet, hvorfor klima-, energi-

og forsyningsministeren derfor fastsætter regler for Energiklagenævnet efter nærmere forhandling med erhvervsministeren.

Energi-, forsynings og- klimaministeren kan eksempelvis anvende bestemmelsen til at fastsætte regler om pligtmæssig brug af selvbetjeningsløsninger i ansøgningssager m.v. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog efter § 25 a, stk. 1, 2. pkt., fritage fra kravet om obligatorisk digital kommunikation, herunder ved selvbetjeningsløsninger. Det kan ske, hvis der foreligger særlige forhold.

Det bemærkes dog, at en fritagelse fra tilslutning til Digital Post fra offentlige afsendere adskiller sig fra fritagelse fra en konkret digital selvbetjeningsløsning. Fritagelse fra Digital Post giver ikke adgang til en generel fritagelse fra digitale selvbetjeningsløsninger. Fritagelse fra brug af en digital selvbetjeningsløsning er en konkret afgørelse i det enkelte tilfælde.

Hvis den enkelte offentlige myndighed i det konkrete tilfælde vurderer, at der foreligger særlige forhold, der gør, at visse borgere eller virksomheder ikke kan anvende den digitale selvbetjeningsløsning, skal myndigheden anvise, hvordan borgere eller virksomheder i stedet skal indgive en ansøgning, anmeldelse m.v. Særlige forhold kan eksempelvis være særlige handicap, manglende digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, sprogvanskeligheder m.v., der gør, at borgere eller virksomheder ikke kan ansøge digitalt. Der er tale om en vurdering fra henvendelse til henvendelse, som foretages uafhængigt af, om borgeren eller virksomheden er tilsluttet til Digital Post.

Det følger af det EU-retlige effektivitetsprincip, at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning ikke må fastsætte regler, der i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der følger af EU-retten. I de tilfælde, hvor der f.eks. stilles krav om anvendelse af en dansk digital signatur, og det vurderes at være i strid med EU-retten, vil udenlandske virksomheder og borgere blive undtaget fra at kommunikere digitalt med de danske myndigheder.

Med digitalt system menes, at der kan laves regler om brug af bestemte digitale systemer, herunder selvbetjeningsløsninger, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende.

I det foreslåede § 25 a, stk. 2, fastsættes det, hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden dvs. når myndigheden har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår myndigheden gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for en myndighed på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i modtagelsessystemet eller i et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En ansøgning, anmeldelse, indberetning m.v., der er tilgængelig i myndighedens system eksempelvis klokken 23:59 den 30. november, er således kommet frem den 30. november, uanset at der ikke

fysisk sidder en medarbejder i myndigheden, og gør sig bekendt med meddelelsen på dette tidspunkt, der ligger uden for normal arbejdstid/åbningstid. Det kan med digital selvbetjening præcist registreres, hvornår en ansøgning, anmeldelse, indberetning m.v. er kommet frem. Hvorvidt fremkomsten er rettidig må bedømmes efter de gældende forvaltningsretlige regler og eventuelle tidsfrister fastsat i eller i medfør af særlovgivningen. I de tilfælde, hvor myndigheden har behov for at gøre sig bekendt med en meddelelse inden et bestemt tidspunkt, må der fastsættes en tidsfrist, der indeholder såvel en dato som et præcist klokkeslæt for, hvornår anmeldelsen skal være indgivet for at være kommet frem rettidigt.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme borgeren til skade, at en ansøgning eller indberetningen mv. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En sådan bestemmelse er blandt andet relevant i forhold til ansøgningsfrister og forældelse m.v. Der bør fra myndighedernes side udvises fleksibilitet i forhold til at udsætte frister en rimelig tid, hvis it-problemerne opstår tæt på fristen for indgivelse af en meddelelse.

Den offentlige myndighed vil, som tilfældet er i dag, skulle sikre, at en ansøgning, anmeldelse, indberetning eller lignende, der indgives til en forkert offentlig myndighed, henvises til den rette myndighed, jf. forvaltningslovens regler herom. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2. om baggrunden for bestemmelsen.

Til nr. 9

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger fremgår det af § 28, stk. 2, nr. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at netvirksomheder efter lov om elforsyning, naturgasdistributionsselskaber efter lov om naturgasforsyning og kollektive forsyningsanlæg efter lov om varmforsyning skal stille oplysninger om registrerede energiforbrug m.v. for en bygning til rådighed for energikonsulenter, der har indgået aftale om udarbejdelse af energimærkning for en bygning.

Det foreslås, at »energikonsulenter« i § 28, stk. 2, nr. 1, ud fra ordensmæssige hensyn ændres til »virksomheder eller personer« således, at den korrekte terminologi anvendes.

Den foreslåede ændring understøtter reglerne om, at der kan fastsættes regler for registrerings-, godkendelses- eller beskikkelsesordninger eller ordninger for akkreditering eller akkrediteret certificering for virksomheder eller personer.

I dag udarbejdes energimærkningerne som udgangspunkt af firmaer, der er certificerede efter særlige regler. Med den foreslåede ændring, vil disse virksomheder også kunne kræve, at netvirksomhe-

der og naturgasdistributionsselskaber og kollektive forsyningsanlæg skal stille oplysninger om registrerede energiforbrug m.v. for en bygning til rådighed for dem, såfremt de har indgået aftale om udarbejdelse af energimærkning for en bygning.

Den foreslåede ændring er derfor alene en præcisering, da det er en konsekvens af, at ansvaret for udarbejdelse af energimærkninger som udgangspunkt ligger hos certificerede virksomheder og ikke energikonsulenter. Præcisering burde have fundet sted i forbindelse med lov nr. 389 af 2. maj 2012. Præciseringen sikrer, at energimærkeordningens tilrettelæggelse og administration løbende kan tilpasses, så der er den rette balance mellem på den ene side en enkel, smidig og ubureaukratisk administration og på den anden side den fornødne kvalitetssikring og kontrol af energikonsulenterne og virksomhederne, samt deres arbejde.

Til § 3

Med lov nr. 129 af 25. februar 1998 om statstilskud til produktrettede energibesparelser, som ændret ved lov nr. 1516 af 27. december 2009 blev der i finansårene 2009 til 2011 ydet tilskud til fremme af varmepumper, kampagner til fremme af energibesparelser i bygninger og tilskud til en skrotningsordning, hvori ineffektive oliefyr blev skrottet og erstattet med mere effektive opvarmningssystemer. Beløbsrammen for denne ordning var fastsat på de årlige finanslove for de omfattede år.

Loven var et led i opfølgningen af den daværende regerings energihandlingsplan Energi21, som indeholdt mål for CO₂ reduktionen i 2005 på 20 pct. samt ændringer som følge af en energiaftale fra 2008. Hovedformålet med reglerne var at begrænse CO₂-udledningen ved at give tilskud til produkter, som kunne medføre varmebesparelser og el-besparelser i alle typer bygninger, dvs. blandt andet boliger og offentlige institutioner.

Der ydes ikke længere tilskud efter loven, idet den tilskudsordning, som loven danner ramme om, ikke er blevet forlænget ud over finansåret 2011.

Da der med den foreslåede hjemmel i energisparelovens forslag til § 7, stk. 1, bl.a. kan gives mulighed for at yde tilskud til skrotning af ineffektive oliefyr til fordel for mere energieffektive opvarmningssystemer, vil denne del af lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser delvist blive videreført i den foreslåede energisparelov. Af hensyn til regelsaneringshensyn skønnes det mest hensigtsmæssigt at ophæve lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor at lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser af hensyn til regelsanering ophæves.

Til § 4

Lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 84 af 3. februar 2000, hjemler, at der kan etableres tilskudsordninger til at fremme besparelser og effektivisering af erhvervslivets energianvendelse.

Loven er vedtaget som en opfølgning på et beslutningsforslag B 52 i 1992 med det formål at nedbringe CO₂-udledningen og er en del af en lovpakke om justering af den grønne afgiftspakke for erhvervslivet.

Efter loven kan der ydes tilskud i form af op til 30 pct. af investeringsomkostningerne til projekter, der førte til energiudnyttelse eller energibesparelser i erhvervslivets energianvendelse. Tilskud kunne ydes til alle landplacerede erhvervsvirksomheder og fiskefartøjer, men dog ikke transportmidler.

Der ydes ikke længere tilskud efter loven, idet bevillingerne til den tilskudsordning, som loven danner ramme om, ikke er blevet forlænget ud over finansåret 2001.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder af hensyn til regelsanering ophæves.

Til § 5

Lov nr. 3 af 3. januar 1992 om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler, som ændret ved lov nr. 143 af 3. marts 1992, hjemler, at der kan ydes tilskud til anlægsaktiviteter som led i omstillingen fra kulfyrede fjernvarmeværker til naturgasbaseret decentral kraftvarme og til fremme af anvendelsen af biobrændsler i områder, hvor der ikke er udlagt til kul- eller naturgasbaseret kraftvarme eller affaldsforbrænding. Af bemærkninger til loven fremgår at tilskudsordningen var forventet at gælde i en periode på 5 år fra projektets begyndelse, men blev forlænget, primært med fokus på støtte til fremme af biobrændsler.

Loven blev vedtaget som en del af en lovpakke, der fulgte op på beslutningsforslag B 52 i 1992, som pålagde regeringen en række tiltag, der havde til formål at nedbringe CO₂-udledningen.

Loven dækker efter sit indhold som udgangspunkt over en bevilling fra 1992 til 1996, og en forlængelse af ordningen fra 2000 til 2002. Der har ikke senere været behov for en fornyelse af denne støtteordning, og der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsel af regelsaneringshensyn ophæves.

Til § 6

Lov nr. 4 af 3. januar 1992 om statstilskud til færdiggørelse af fjernevarmenet, som ændret ved lov nr. 143 af 3. marts 1992, giver mulighed for at tilskud til projekter forbundet med udbygningen af fjernvarmenettet.

Tilskuddet kunne ydes til selskaber, der ejer eller driver fjernvarmenet, herunder også kommunale forsyningsselskaber med op til 50 pct. for renovering af anlæg og op til 100 pct. ved nyanlæg.

Lovens formål var at fremskynde færdiggørelsen af fjernvarmenettet. Efter loven kunne der ydes tilskud til projekter forbundet med udbygningen af fjernvarmenettet. Tilskuddet kunne ydes til selskaber, der ejer eller driver fjernvarmenet, herunder også kommunale forsyningsselskaber med op til 50 pct. for renovering af anlæg og op til 100 pct. ved nyanlæg. Tilskudsordningen var tidsbegrænset på 6 år og havde senest bevilling på finansloven 1998.

Idet loven efter sit indhold, som dækker over en bevilling fra 1992 til 1998, og idet der ikke senere har været behov for en fornyelse af denne støtteordning, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor, at love om statstilskud til færdiggørelse af fjernevarmenet af regelsaneringshensyn ophæves

Til § 7

Lov nr. 5 af 3. januar 1992 om statstilskud til omstilling af ældreboliger til kraftvarme, som ændret ved lov nr. 128 af 25. februar 1998, er en del af en lovpakke som opfølgning på beslutningsforslag B 52 i 1992. Loven hjemler, at der kan gives tilskud til installation af centralvarme og varmt brugsvand i boliger opført før 1950 uden vandbaseret opvarmningssystem med henblik på at gøre det muligt at tilslutte boligen til kraftvarmeforsyning. Tilskud kunne kun ydes til boliger anvendt som helårsbeboelse, og det var betinget af, at boligen var beliggende i et område udlagt til kraftvarmeforsyning efter bestemmelser i lov om varmeforsyning.

Efter bemærkningerne til loven var støtteordningen tidsbegrænset til 10 år og den seneste bevilling til loven blev givet ved finansloven for 2001.

Idet loven efter sit indhold, dækker over en 10 årig periode med i udløb 2001, og fordi der ikke senere har været behov for en fornyelse af denne støtteordning, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til omstilling af ældreboliger til kraftvarme af regelsaneringshensyn ophæves.

Til § 8

Lov nr. 1050 af 23. december 1992 om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger, som ændret ved lov nr. 128 af 25. februar 1998 og lov nr. 1087 af 13. december 2000, har til formål at gennemføre energibesparende foranstaltninger i boliger, der bebos af pensionister, som modtager personligt tillæg til betaling af varmeudgifter (varmetillæg) efter lov om social pension. Tilskuddet udgør 50 pct. af udgifterne til de energibesparende foranstaltninger i pensionisten bolig. Tilskudsberettiget modtager kan både være pensionisten selv eller ejeren af boligen, som udlejes til pensionisten. Det er en betingelse for tilskuddet, at der anbefales en energibesparende foranstaltning om rumopvarmning og varmt i en energiplan for bygning efter lov om fremme energi- og vandbesparelser i bygninger.

Der har ikke været afsat bevillinger til loven på finansloven siden 2003. Der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

Idet loven ikke har haft bevillinger tilknyttet siden 2003, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger som led i en regelsanering ophæves.

Til § 9

Lov nr. 420 af 14. juni 1995 om statstilskud til fremme tilslutning af kulkraftvarme har til formål at øge rentabiliteten af kraftvarmeforsyningsvirksomhederne. Loven hjemler, at der kan gives tilskud til forsyningsvirksomhederne, som skal benytte tilskuddet til at give forbrugerne en besparelse. Tilskuddet gives som en kompensation for forhøjelsen af kulafgiften. Det fremgår af bemærkninger til loven, at ordningen forventes at ophøre ved udgangen af år 2000.

Der har ikke været afsat bevillinger til loven på finansloven siden år 2000, og der ydes således ikke længere tilskud efter loven. Idet loven ikke har haft bevillinger tilknyttet siden 2000, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til fremme tilslutning af kulkraftvarme som led i en regelsanering ophæves.

Til § 10

Lov nr. 407 af 14. juni 1995 om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger indfører et tilskud til at fremme omstillingen af elopvarmede bygninger til centralvarme i områder, hvor der ikke

er mulighed for kollektiv forsyning. Tilskuddet kan bl.a. andet gives ved installering af centralvarmeanlæg, vandbaseret radiatorsystem og varmt vand i bygninger, som er elopvarmede. Tilskuddet gives til energiforbrugeren, som eksempelvis kunne være ejere af privat bolig eller staten, hvis bygningen er til offentlig brug. Det fremgår af bemærkninger til loven, at ordningen forventedes at opføre 1999 og vare i alt fem år.

Der har ikke været afsat bevillinger ud over det forventede, og seneste bevilling til loven er på finansloven år 1999. Der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

Idet loven ikke har haft bevillinger tilknyttet siden 2000, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger som led i en regelforenkling ophæves.

Til § 11

Lov nr. 1024 af 23. december 1998 om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet hjemler en tilskudsordning, som yder tilskud til energiforskningsprojekter og teknologiske udviklingsprojekter inden for energiområdet. Tilskud er ydet særligt med henblik til udvikling af nye energikilder, fremme bedre og renere energiudnyttelse, forbedring af efterforsknings- og energiindvindingsmetoder samt energibesparelser.

Der har senest været bevilling til loven på finansloven i 2007. Efter samme anmærkning på efterfølgende finanslove er der givet bevillinger efter lov nr. 555 af 6. juni 2007 om et Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram. Der er således ikke bevilling til lov om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet og gives midler til energiforskning efter anden lovgivning.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Idet loven ikke har haft bevillinger tilknyttet siden 2007 og der ydes tilskud til udvikling, demonstration og markedsintroduktion efter anden lovgivning, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger som led i en regel sanering ophæves.

Til § 12

Efter afskrivningslovens § 44, stk. 1, nr. 4, kan udgifter til anskaffelse af aktiver straksafskrives, hvis udgiften er betalt af tilskud, der er ydet efter lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder.

Som følge af, at lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 4, foreslås, at bestemmelsen udgår.

Til § 13

Efter ligningsloven § 7 F, stk. 1, nr. 3, 4, 5 og 8, og stk. 3, skal tilskud efter lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme, tilskud efter lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger, tilskud efter lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger, tilskud til forbrugere til køb og installation af energieffektive produkter og til fjernvarmetilslutning som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2 og 5, i lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser, samt kompensation i henhold til lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme, ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Som følge af de foreslåede ophævelser af lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme, lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger, lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger, lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser, samt lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme, jf. lovforslagets § 3 – og §§ 7-11, foreslås det at ophæve reglerne i ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 3, 4, 5 og 8, og stk. 3.

Som en ny bestemmelse foreslås indsat en bestemmelse i ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 3, hvorefter tilskud til private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse samt til energimærke anvendt til ansøgning, efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget, ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst.

Det omhandlede tilskud vil blive ydet som led i en tilskudsordning, der udmønter Energiaftale af 2018, for så vidt angår bygninger og vil udgøre tilskud ydet til private bygningsejere. Baggrunden for den foreslåede skattefritagelse er, at det ydes for at tilskynde bygningsejere til gennemførelse af energirenoveringstiltag. En beskatning af tilskuddet må forventes at forringe tilskyndelsen hertil. Tilskuddet er således fastsat ud fra en forudsætning om, at det ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst.

Skattefritagelsen omfatter tilskudsmodtagere efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af energibesparelser i energiforbruget, dvs. ejere af private bygninger, der anvendes til helårsbeboelse, herunder stuehuse, parcelhuse, rækkehuse og etageejendomme, inkl. ejerlejlighedsforeninger, andelsboligforeninger og private udlejningsejendomme. Fritidshuse er ikke omfattet af tilskudsordningen.

Der henvises herudover til bemærkningerne til den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget.

Hvis tilskuddet ydes til personer, der driver erhvervsmæssig virksomhed i de nævnte bygninger, kan udgifter m.v., der svarer til de skattefri tilskud ikke fradrages ved indkomstopgørelsen eller medregnes i afskrivningsgrundlaget for virksomheden. Det følger af reglen i ligningslovens § 7 F, stk. 2.

Den foreslåede skattefritagelse af tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, der ejes af private boligejere og som anvendes til helårsbeboelse efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget er fremtidssikret i den forstand, at skattefritagelsesbestemmelsen vil omfatte de nævnte tilskud efter lov om fremme af besparelser i energiforbruget, uanset om den underliggende puljefinansiering evt. fornyes.

Det bemærkes, at der ikke kan foretages fradrag efter BoligJobordningen for arbejde, hvortil der er ydet tilskud efter andre offentlige støtteordninger, jf. ligningslovens § 8 V, stk. 6. Tilskudsmodtagere kan således ikke foretage fradrag efter BoligJobordningen for arbejde, hvortil der er ydet skattefrit tilskud efter lov om fremme af besparelser i energiforbruget.

Til § 14

Det foreslås med *stk. 1*, at loven, som er erhvervsrettet, træder i kraft den [1. juli 2020] med henblik på at sikre overensstemmelse med ikrafttrædelsestidspunktet for øvrig erhvervsrettet lovgivning, der som udgangspunkt træder i kraft den 1. januar eller den 1. juli.

Det foreslås i *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 1, nr. 7, der er ophæng for tilskudsordningerne. Det foreslås endvidere, at ministeren herunder kan fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Lovforslagets § 7, stk. 1, nr. 1, der angår bygningspuljen, hvor der bl.a. kan give tilsagn om tilskud til private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse samt til energimærkning anvendt til ansøgning vil kunne medføre støtte, der vil udgøre statsstøtte. Dette vil også omfatte tilskud, som ydes til energibesparelser og energieffektiviseringer i private bygninger, hvor der udlejes lokaler eller værelser til erhverv eller boligformål. Den foreslåede ordning forventes at blive anmeldt til Europa-Kommissionen i medfør af henholdsvis Europa-Kommissionens generelle gruppefritagelsesforordning for statsstøtte (Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), og Europa-Kommissionens de minimis-forordning (Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013). Gruppefritagelsesforordningen er tidsbegrænset til udgangen af 2020, men Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at det er hensigten, at forordningens gyldighedsperiode vil blive forlænget indtil udgangen af 2022.

Lovforslagets § 7, stk. 1, nr. 2, angår både bygningspuljen og skrotningsordningen. Efter bestemmelsen vil der kunne gives tilsagn om tilskud til virksomheder, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse. For så vidt angår bygningspuljen vil der efter denne bestemmelse kunne gives tilsagn om tilskud til bygningsejere, der bedriver erhvervsvirksomhed, f.eks. til udlejningsvirksomheder. Med hensyn til skrotningsordningen foreslås der, at der vil kunne ydes tilskud til en energitjenesteleverandørs indkøb af varmepumpe, når energitjenesteleverandøren tilbyder en abonnementsordningen, der er baseret på en varmeløsning, hvor energitjenesteleverandøren påtager sig ejerskabet, ansvaret for installationen, vedligeholdelsen og driften af varmepumpen, mens boligejeren betaler et engangsbeløb for tilslutning samt en løbende fast betaling og en betaling for den leverede varme, når varmepumpen erstatter opvarmning med oliefyr i bygninger uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet. Deforeslåede ordninger forventes at blive anmeldt til Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Kommissionens generelle gruppefritagelsesforordning for statsstøtte (Kommissionens forordning (EU) Nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), og Europa-Kommissionens de minimis-forordning (Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013).. Gruppefritagelsesforordningen er tidsbegrænset til udgangen af 2020, men Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at det er hensigten, at forordningens gyldighedsperiode vil blive forlænget indtil udgangen af 2022.

§ 7, stk. 1, nr. 3 vedrører en støtteordning for erhvervspuljen, hvor der ydes tilskud til energispareprojekter til procesenergi i industri- og serviceerhverv. Den foreslåede ordning forventes at blive anmeldt til Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01), herunder retningslinjernes afsnit 13 og 18 f om støtte til energieffektiviseringsforanstaltninger. Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at det er hensigten, at retningslinjernes gyldighedsperiode vil blive forlænget indtil udgangen af 2022. Tilskudsordningen vil først kunne træde i kraft, når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender ordningen. Der tages således blandt andet forbehold for, at Europa-Kommissionen kan stille vilkår i forhold til indretning af støtteordningen, herunder hvilke anlæg, som kan omfattes af ordningen og beregningsgrundlaget for støttesatsen. Det foreslås derfor, at klima-, energi-, og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ordningens ikrafttræden. Det forventes, at ordningen kan træde i kraft senest den 1. januar 2021, idet den forventes at skulle afløse den gældende energispareordning, jf. afsnit 2.1.3.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås samtidig i *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 3, som affattet ved denne lovs § 13, nr. 1. Herved muliggøres samtidig ikrafttrædelse af ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 3, om skattefritagelse af tilskud efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget og tilskudshjemlen i § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget.

Forslagets § 1 om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da lov om fremme af besparelser i energiforbrug, jf. lovens § 25, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Forslagets § 2 om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovens § 40, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Forslagets § 12 om ændring af afskrivningsloven skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da afskrivningsloven, jf. lovens § 69, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Forslagets § 13 om ændring af ligningsloven skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da ligningsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
<p>§ 1. Loven skal fremme energibesparelser og energieffektivisering hos forbrugerne i overensstemmelse med klima- og miljømæssige hensyn og hensyn til forsyningssikkerhed og samfundsøkonomi.</p> <p>Stk. 2. Loven skal inden for den i stk. 1 nævnte målsætning særligt</p> <p>1) ---</p> <p>2) fremme samarbejde og koordinering om udførelsen af aktiviteterne og</p> <p>3) fremme en effektiv anvendelse af energi gennem kampagner, markedsintroduktion og information.</p> <p>§ 2. Loven finder anvendelse på effektivisering og reduktion af energianvendelsen i produkter, anlæg, processer og bygninger, herunder anlæg til bygningers egen forsyning med energi, og på information til forbrugerne om energiforbrug og energibevidst adfærd.</p> <p>Stk. 2. ---</p> <p>§ 2 a. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks</p>	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovbekendtgørelse nr. 881 af 23. august 2019, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. Fodnote</p> <p>2. I § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, og § 3, ændres »forbrugerne« til: »energiforbrugerne«.</p> <p>3. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres »aktiviteterne« til: »aktiviteterne,«.</p> <p>4. I § 1, stk. 2, nr. 3, ændres »information.« til: »information og«.</p> <p>5. I § 1, stk. 2, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer: » 4) Fremme energibesparelser og energieffektiviseringer gennem tilskud.«</p> <p>6. I § 2 a ændres »kapitel 5« til: »lovens område«.</p>

<p>forpligtelser i henhold til EU-retten inden for kapitel 5.</p> <p>§ 3. Ved kollektive energiforsyningsvirksomheder forstås i denne lov el-, naturgas- og fjernvarmeforsyningsvirksomheder, som ved lov er pålagt at give information om energibesparelser til forbrugerne og sikre realisering af energibesparelser i overensstemmelse med forpligtelser fastsat ved lov og regler fastsat i medfør af lov.</p>	
<p>Kapitel 3 (ophævet)</p>	<p><i>7. Overskriften til kapitel 3 affattes således:</i> <i>»Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer</i></p> <p>§ 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan forud for påbegyndelse af et projekt om energibesparelser og energieffektiviseringer og efter ansøgning give tilsagn om tilskud til følgende:</p> <p>1) Private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse samt til energimærke anvendt til ansøgning.</p> <p>2) Virksomheder, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, hvor hovedanvendelsen er er helårsbeboelse.</p> <p>3) Virksomheder inden for produktionserhverv samt i privat handel og service, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud efter stk. 1, herunder om:</p> <p>1) tilskudsberettigede foranstaltninger, herunder gennem udformning af en positivliste eller negativliste,</p> <p>2) den dokumentation, der skal tilvejebringes for at kunne opnå tilsagn og for at kunne få udbetalt tilskud efter dette kapitel, herunder krav</p>

	<p>til ansøger om ekstern kvalitetssikring af ansøgningen,</p> <p>3) tilskudsberettigede omkostninger, tilskudsprocenter, tilskuddets størrelse og beregning,</p> <p>4) de betingelser, der skal opfyldes for at kunne opnå tilsagn om tilskud,</p> <p>5) muligheden for at fastsætte vilkår i tilsagn og</p> <p>6) kriterier for prioritering af ansøgninger om tilskud.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om ansøgning om tilsagn og udbetaling af tilskud, herunder om:</p> <p>1) ansøgningsproceduren,</p> <p>2) perioder inden for hvilke, der kan ansøges og</p> <p>3) tilskudspuljernes størrelse pr. ansøgningsrunde.</p> <p>§ 8. Det er en betingelse for udbetaling af tilskud, at projektet er gennemført og omkostninger til projektet er afholdt forud for ansøgning om udbetaling.</p> <p>§ 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren gennemfører kontrol med, at reglerne i lovens kapitel 3 og regler udstedt i medfør heraf samt vilkår i tilsagn overholdes.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren og personer, der er særligt bemyndiget dertil, jf. § 19 har, hvis det skønnes nødvendigt for at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrolopgaver i henhold til lovens kapitel 3 eller regler udstedt i medfør heraf, mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til fysiske installationer i virksomheder og bygninger, hvortil der er givet tilsagn om tilskud til realisering af energibesparelser eller energieffektiviseringer efter denne lov. På tilsvarende måde har ministeren og personer, der er særligt bemyndiget dertil, adgang til virk-</p>
--	--

	<p>somheders regnskaber, forretningsbøger, papirer m.v., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Tilsagnsmodtager og af denne bemyndigede personer skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved kontrollens gennemførelse og skal på begæring udlevere eller indsende det i stk. 2 nævnte materiale til ministeren eller personer, der er særligt bemyndiget dertil.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrol af de foranstaltninger, der ydes tilskud til efter lovens kapitel 3 eller regler udstedt i medfør heraf.</p> <p>§ 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at tilsagn om tilskud efter § 7, stk. 1, bortfalder helt eller delvist, hvis</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tilskudsmodtageren har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller har fortiet oplysninger af betydning for ansøgningen om tilsagn eller udbetaling af tilskud, 2) betingelserne for tilskuddet eller vilkår i tilsagnet ikke længere opfyldes eller 3) tilskudsmodtageren tilsidesætter sine pligter i medfør af § 9, stk. 3, eller regler fastsat i henhold til § 9, stk. 4, jf. § 21. <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan som følge af afgørelse om helt eller delvist bortfald af tilsagn, jf. stk. 1, bestemme, at ydede tilskud skal tilbagebetales.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren kan i særlige tilfælde efter ansøgning ændre det meddelte tilsagn</p>
<p>§ 13. ---</p> <p>Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner mv. skal udføre følgende energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr o l, som de ejer eller lejer:</p> <p>1)-2) ---</p>	

<p>3) fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering og vedligeholdelse og</p> <p>4) ---</p> <p>Stk. 3 ---</p>	<p>8. I § 13, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »projektering«: », tjenesteydelser«.</p>
<p>§ 15. ---</p> <p>Stk. 1-2. ---</p> <p>Stk. 3. Ved store virksomheder forstås virksomheder, som ikke falder ind under kategorierne mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i henhold til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, dog som præciseret i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 1, nr. 1.</p>	<p>9. I § 15, stk. 3, udgår », dog som præciseret i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 1, nr. 1«.</p>
<p>§ 16. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter regler om</p> <p>1) præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder,</p> <p>2)-3) ---</p> <p>Stk. 2. ---</p>	<p>10. § 16, stk. 1, nr. 1, ophæves.</p> <p>Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 1 og 2.</p>
<p>§ 21. Klima- og energiministerens, og Energiklagenævnet kan pålægge kollektive energiforsyningsvirksomheder, store virksomheder omfattet af kapitel 5 og virksomheder, institutioner eller organisationer, som er nævnt i § 19, at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, [...]</p> <p>Stk. 2-5. ---</p>	<p>11. I § 21, stk. 1, indsættes efter »energiforsyningsvirksomheder,«: »tilsagnsmottagere omfattet af kapitel 3,«.</p>
<p>§ 22. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <p>1) meddeler miljø- og energiministerens, eller Energiklagenævnet urigtige eller vildledende</p>	

<p>oplysninger eller undlader at afgive oplysninger som omhandlet i § 21 eller</p> <p>2) ---</p> <p>Stk. 2-3. ---</p>	<p>12. I § 22, <i>stk. 1, nr. 1</i>, indsættes efter: »undlader at afgive oplysninger«: »af betydning for afgørelser truffet i henhold til lovens kapitel 3 eller«.</p>
<p>§ 4. ---</p> <p>Stk. 2. ---</p> <p>Stk. 3. En energimærkning mister sin gyldighed, såfremt der er gennemført tilbygninger eller andre ændringer, som i væsentligt omfang påvirker bygningens energimæssige ydeevne. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler herom.</p> <p>Stk. 4. ---</p>	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 841 af 21. august 2019 foretages følgende ændringer:</p> <p>1. Fodnote</p> <p>2. I § 4, <i>stk. 3</i>, indsættes som 3. pkt.: »Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, i hvilke andre tilfælde energimærkningen mister sin gyldighed«.</p>
<p>§ 12. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at projekterende og udførende af et nybyggeri skal levere den fornødne dokumentation for nybyggeriet til den energikonsulent, som ejeren af bygningen har indgået aftale med om energimærkning af bygningen.</p> <p>Stk. 2. ---</p>	<p>3. I § 12, <i>stk. 1</i>, ændres »energikonsulent« til »virksomhed eller person«.</p>
<p>§21. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1,</p> <p>1)-6) ---</p> <p>7) ved indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftale for privatejede bygninger eller dele heraf skal sikre, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav,</p> <p>8) skal optage forhandlinger med eventuelle øvrige ejere med henblik på at tilskynde, at opførelse, drift, vedligehold m.v.</p>	<p>4. I § 21, <i>stk. 1, nr. 7</i>: udgår: »privatejede«.</p>

<p>af bygninger, herunder tekniske anlæg, sker på energieffektiv måde, og opfordre eventuelle ikkeoffentlige brugere til at foretage energiinvesteringer og udvise energirigtig adfærd og</p> <p>9) skal optage forhandlinger med eventuelle øvrige ejere med henblik på at tilskynde til, at opførelse og gennemrenovering af bygninger sker på en måde, der øger andelen af energi fra vedvarende energikilder.</p> <p>Stk. 2-5. ---</p>	<p>5. I § 21, stk. 1, indsættes efter nr. 7 som nye numre:</p> <p>»8) ved køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltning, skal sikre, at bygningen opfylder visse energikrav,</p> <p>9) ved køb af bygninger eller dele af bygninger, der ikke er omfattet af nr. 8, tilskyndes til at sikre, at bygningen opfylder visse energikrav«.</p> <p>Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 10 og 11.</p>
<p>§ 24. ---</p> <p>Stk. 2-4. ---</p> <p>Stk. 5. Straffelovens §§ 144, 150, 152 og 155-157 finder tilsvarende anvendelse for beskikkede, godkendte eller certificerede energikonsulenter.</p>	<p>6. I § 24, stk. 5, ændres »energikonsulenter« til: »virksomheder eller personer«.</p>
<p>§ 25. ---</p> <p>Stk. 2-3. ---</p> <p>Stk. 4. Den til enhver tid værende ejer af en bygning eller en ejerlejlighed har fuld adgang til registrerede oplysninger og beregninger i forbindelse med energimærkning af bygninger samt kontrol, eftersyn og vedligeholdelse af tekniske anlæg omfattet af kapitel 7. Ejeren og de energikonsulenter eller tekniske eksperter, som for ejeren udfører henholdsvis energimærkning eller kontrol og eftersyn af tekniske anlæg, kan uden yderligere tilladelse anvende disse oplysninger og beregninger i forbindelse med efterfølgende energimærkning eller kontrol og eftersyn m.v. af de tekniske anlæg.</p>	<p>7. I § 25, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »energikonsulenter«: »samt virksomheder, der beskæftiger dem,«.</p>
	<p>8. Efter § 25 indsættes:</p> <p>»§ 25 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, af bestemmelser fastsat i henhold til loven eller af</p>

	<p>EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder udstede regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse personer og virksomheder</p> <p>Stk. 2. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden.«</p>
<p>§ 28. ---</p> <p>Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at netvirksomheder efter lov om elforsyning, naturgasdistributionselskaber efter lov om naturgasforsyning og kollektive forsyningsanlæg efter lov om varmforsyning skal</p> <p>1) stille oplysninger om registrerede energiforbrug m.v. for en bygning til rådighed for energikonsulenter, der har indgået aftale om udarbejdelse af energimærkning for en bygning, og</p> <p>2) ---</p> <p>Stk. 3. ---</p>	<p>9. I § 28, stk. 2, nr. 1, ændres »energikonsulenter« til: »virksomheder eller personer«.</p>
	<p>§ 3</p> <p>Lov nr. 129 af 25. februar 1998 om statstilskud til produktrettede energibesparelser ophæves.</p>
	<p>§ 4</p> <p>Lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 84 af 3. februar 2000, ophæves.</p>
	<p>§ 5</p> <p>Lov nr. 3 af 3. januar 1992 om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler ophæves.</p>
	<p>§ 6</p> <p>Lov nr. 4 af 3. januar 1992 om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet ophæves.</p>

	<p style="text-align: center;">§ 7</p> <p>Lov nr. 5 af 3. januar 1992 om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 8</p> <p>Lov nr. 1050 af 23. december 1992 om statstilskud til energibesparelser i pensionisters boliger ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 9</p> <p>Lov nr. 420 af 1. juni 1994 om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 10</p> <p>Lov nr. 407 af 14. juni 1995 om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 11</p> <p>Lov nr. 1024 af 23. december 1998 om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet ophæves.</p>
<p>§ 44. Reglerne i denne bestemmelse gælder for anskaffelse af afskrivningsberettigede aktiver, når udgiften helt eller delvis er betalt ved et eller flere af følgende tilskud m.v.:</p> <p>---</p> <p>4) Tilskud, der er ydet efter lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder.</p> <p>--</p> <p>Stk. 2. Udgifter til anskaffelse af afskrivningsberettigede aktiver kan uanset reglerne i denne lov straksafskrives i den skattepligtige indkomst for anskaffelsesåret, i det omfang udgiften er betalt ved tilskud som nævnt i stk. 1.</p> <p>Stk. 3-4.--</p>	<p style="text-align: center;">§ 12</p> <p>I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1147 af 29. august 2019, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1729 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. § 44, stk. 1, nr. 4, ophæves. Nr. 5-9 bliver herefter nr. 4-8.</p>

<p>§ 7 F. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:</p> <p>1)-2) ---</p> <p>3) tilskud efter lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme,</p> <p>4) tilskud efter lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger,</p> <p>5) tilskud efter lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger,</p> <p>6) beløb, der i henhold til miljølovgivningen udbetales af det offentlige til oprensning mv. af forurenede ejendomme,</p> <p>7) beløb, der udbetales af Oliebranchens Miljøpulje i henhold til aftale af 21. december 1992 til oprensning mv. af forurenede ejendomme,</p> <p>8) tilskud til forbrugere til køb og installation af energieffektive produkter og til fjernvarmetilslutning som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2 og 5, i lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser,</p> <p>9) beløb, som sælgeren af en fast ejendom betaler til køberen til hel eller delvis dækning af præmie for ejerskifteforsikring i medfør af § 2, stk. 3, i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v.,</p> <p>10) tilskud, som ydes for at sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser, jf. § 22, stk. 1, nr. 5, i lov om elforsyning, § 14, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning og § 28 b, stk. 1, i lov om varmforsyning, og</p> <p>11) tilskud efter lov om statstilskud til renoverings- og bygningsarbejder og energibesparende materialer i helårsboliger.</p> <p>Stk. 2 ---</p>	<p style="text-align: center;">§ 13</p> <p>I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret senest ved § 18 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. § 7 F, stk. 1, nr. 3 affattes således: »3) tilskud til private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse samt til energimærkning anvendt til ansøgning efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget, «.</p> <p>2. § 7 F, stk. 1, nr. 4 og 5 ophæves. Nr. 6 og 7 bliver herefter nr. 4 og 5.</p> <p>3. § 7 F, stk. 1, nr. 8, der bliver nr. 6, ophæves. Nr. 9-11 bliver herefter nr. 6-8.</p>
--	--

<p>Stk. 3. Kompensation i henhold til lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraft-varme skal ikke medregnes til forbrugerens skattepligtige indkomst. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for den del af udgifterne, som svarer til kompensation, som er skattefri efter 1. pkt.</p>	<p>4. § 7 F, stk. 3, ophæves.</p>
	<p>§ 14</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. juli 2020, jf. dog stk. 2</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 7. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.</p>